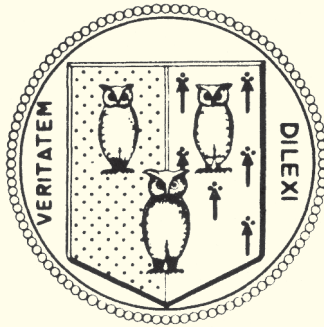

Bryn Mawr Greek Commentaries

Apollonius Rhodius
Argonautika, Book 3

William H. Race

Bryn Mawr Greek Commentaries

Apollonius Rhodius

Argonautika, Book 3

William H. Race

Thomas Library
Bryn Mawr College
Bryn Mawr, Pennsylvania

Second Edition

Copyright 2009 by Bryn Mawr Commentaries

Manufactured in the United States of America

ISBN (10) 1-931019-07-X

(13) 9781931019071

Printed by

Bryn Mawr Commentaries

Thomas Library

Bryn Mawr College

Bryn Mawr PA 19010

Series Preface

These lexical and grammatical notes are meant not as a full-scale commentary but as a clear and concise aid to the beginning student. The editors have been told to resist their critical impulses and to say only what will help the student read the text. Our commentaries, then, are the beginning of the interpretive process, not the end.

We expect that the student will know the basic Attic declensions and conjugations, basic grammar (the common functions of cases and moods; the common types of clauses and conditions), and how to use a dictionary. In general we have tried to avoid duplication of material easily extractable from the lexicon, but we have included help with the odd verb forms, and recognizing that endless page-flipping can be counter-productive, we have provided the occasional bonus of assistance with uncommon vocabulary.

These commentaries are based on the Oxford Classical Text unless otherwise noted. Oxford University Press has kindly allowed us to print its edition of the Greek text in cases where we thought it would be particularly beneficial to the student.

Production of these commentaries has been made possible by a generous grant from the Division of Education Programs, the National Endowment for the Humanities.

Richard Hamilton
General Editor

Introduction

Hellenistic poetry has been the focus of increasing interest in recent years, not only as a bridge between classical Greek and Roman poetry but also as important literature in its own right. The standard critique of Kallimachos and Apollonius as mannered, pedantic, and dull (and inferior to the classical poets from Homer through Euripides) is undergoing revision, and these authors are being appreciated as conscious innovators in a rapidly changing world who created an important and lasting legacy.

Apollonius' *Argonautika* is—after the *Iliad* and *Odyssey*—the third most important Greek epic, and it exercised an immense influence on Roman poets from Catullus through Ovid, especially on Vergil, as the massive study of D. Nelis, *Vergil's Aeneid and the Argonautica of Apollonius Rhodius* (Leeds 2001) demonstrates.

Book 3 is especially rich in the Greek literary tradition. It adapts Homeric type scenes (visitations, assemblies, meals, omens, sacrifices, dreams, battles, etc.), similes, speeches, language and vocabulary, and consistently presents them from a fresh angle. In his portrayal of Medeia there are reminders of Homer (Nausikaa), Pindar (*Pythian* 4), and Euripides' famous play, but she is a new creation of the Hellenistic age. Indeed, instead of being criticized for his departures from Homer, Apollonius is becoming admired for his ingenuity. For example, M. Gillies, an astute and sympathetic scholar of Apollonius, wrote in 1928 of Aietes' speech at 3.579-608, "This long passage in *oratio obliqua* . . . is not in the style of Homer, and is thoroughly prosaic and tedious" (p. 64). A more charitable view would be that it is a minor *tour de force* that provides variety, insight into Aietes' character, and a surprising narratorial perspective.

The student reading Apollonius for the first time encounters unusual vocabulary. I have marked 52 words as *hapax (legomena)*, i.e., as occurring only here in all Greek literature. Many others are rare words (or forms) that occur first in Apollonius or in few other authors, or are used in peculiar senses. It is hoped that this commentary will give those unfamiliar with Hellenistic literature a more direct access to this fascinating phase of Greek poetry.

I wish to thank Richard Hamilton for his remarkable assistance and acumen in improving this commentary in every way. He has done the entire profession an incalculable service by initiating and maintaining this series. I also wish to thank the members of my seminar at UNC on Hellenistic poetry in Spring 2003, who tested an earlier version and offered numerous improvements. Finally, I am grateful for this opportunity (2009) to revise the commentary.

A Brief Plot Outline of the Argonautika

- Book 1: Invocation of Apollo
Catalogue of Argonauts
Selection of a leader and departure
Voyage to Lemnos and stay with Hypsipyle
Voyage to Kyzikos and fight with the Giants
Arrival at Mysia and rape of Hylas
Herakles leaves the expedition
- Book 2: Fight between Polydeukes and King Amykos
Rescue of Phineus from the Harpies
Passage through the Symplegades
Epiphany of Apollo at Thynias
Voyage past Sinope and the Amazons
Arrival at Ares' Island and fight against the Birds
Rescue of Phrixos' sons and arrival at Kolchis
- Book 3: Invocation of Erato
Hera and Athena ask Aphrodite for help
The Argonauts send an embassy to Aietes
Eros wounds Medeia
Aietes proposes the contest
Medeia's dream; Chalkiope asks her to help Jason
Medeia's conflicting emotions
Meeting of Medeia and Jason
Preparations for the Contest
The Contest
- Book 4: Invocation of the Muse
Medeia flees to the Argonauts
Jason and Medeia seize the fleece and depart
They enter the Ister River
Entrance into the Adriatic barred by Apsyrtos
Tracherous murder of Apsyrtos by Jason
Purification by Kirke
Voyage past Sirens, Skylla, Charybdis, and Planktai
Arrival at Phaiakians on Drepane
Marriage of Medeia and Jason
A storm drives them into Syrtis
Travel overland to Lake Triton
Medeia subdues the Giant Talos on Krete
Return home to Pagasai

Metrical Note

The *Argonautika* is composed in dactylic hexameter, the normal meter of Greek epic poetry. Each hexameter line has six measures (*metra*) or feet, which may be dactyls (diagrammed – ∪ ∪, where – is a long syllable and ∪ a short syllable) or spondees (diagrammed – –). The sixth foot is always a spondee (– –). The first line of Book Three is analyzed or “scanned” as follows:

– ∪ ∪ | – ∪ ∪ | – ∪ ∪ | – ∪ ∪ | – ∪ ∪ | – –
 Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἑρατώ, παρά θ' ἴστασο καί μοι ἔνισπε

A syllable is long if it contains (a) a long vowel or diphthong or (b) a short vowel followed by two consonants. The vowel of a syllable lengthened by two following consonants is said to be long “by position.” One or both consonants may belong to the beginning of the following word. ζ, ξ, and ψ count as double consonants.

The combination of a mute consonant (π, τ, κ, β, δ, γ, φ, θ, and χ) followed by liquid consonant (λ or ρ) at the beginning of a word need not lengthen the preceding short syllable, but within a word it usually does. A mute consonant plus a nasal consonant (μ or ν) always lengthens.

A syllable is short if it contains a short vowel and is not lengthened by the double consonant rule (b). The Greek vowels ε and ο are always short; η and ω are always long; α, ι, and υ may be long or short by nature, and their natural quantities in the root of any given word are usually noted in the lexicon.

In epic, a long vowel is regularly, but not always, shortened in pronunciation if it ends a word and is directly followed by a word which begins with a vowel. This shortening (“epic correption”) can be seen above in καί μοι ἔνισπε, scanned – ∪ ∪ | – –.

Word-ending within a foot is called a “caesura.” Word-ending coinciding with the end of a foot is called a “diæresis.” The epic dactylic hexameter virtually always has a caesura within the third foot and more often than not a diæresis at the end of the fourth (the “bucolic diæresis,” so-named because it is especially common in Hellenistic bucolic poetry). In Book 3, of 1407 verses, 829 (59%) end with a bucolic diæresis. In addition, 100 (7%) end with all longs in the final two feet (“spondaic verses”), while 478 (34%) avoid both. Epic also permits synizesis (the running together of two vowels to make one long, usually ε and ω) and occasional lengthening of a final short vowel before a word beginning with a liquid (λ or ρ).

Abbreviations of Reference Works

- GP J. D. Denniston, *The Greek Particles* (Oxford 1954).
LSJ H. J. Liddell and R. Scott, *A Greek-English Lexicon*, 9th ed. rev. by H. Stuart Jones, with rev. *Supplement* (Oxford 1996). The Supplement contains many important references to Apollonius.
S H. W. Smyth, *Greek Grammar* (Cambridge MA 1954), cited by paragraph.

Texts and Commentaries on Book 3

G. W. Mooney, *The Argonautica of Apollonius Rhodius* (Dublin 1912; repr. Amsterdam 1987): still a valuable commentary on the entire poem.

M. M. Gillies, *The Argonautica of Apollonius Rhodius, Book III* (Cambridge 1928; repr. Salem NH 1985): a thorough and useful commentary on Book 3.

A. Ardzizoni, *Apollonio Rodio: Le Argonautiche, Libro III: Testo, Traduzione e Commentario* (Rome 1958): an edition rich in the history of words and forms.

H. Fränkel, *Apollonii Rhodii Argonautica* (Oxford 1961). Fränkel spurred the revival of Apollonius with his OCT. His *Noten zu den Argonautika des Apollonios* (Munich 1968) serves as a selective commentary on his edition.

F. Vian and É. Delage, *Apollonios de Rhodes, Argonautiques*, 3 vols. (Paris 1974-1981). These masterful volumes in the Budé series have set a new standard for the text and interpretation of Apollonius. Volume 2 (1980; revised 1995) is entirely devoted to Book 3 and my text varies from its in only minor details.

M. Campbell, *Studies in the Third Book of Apollonius Rhodius' Argonautica* (Hildesheim 1983). A running commentary on Book 3 with many valuable observations.

R. L. Hunter, *Argonautica Book III* (Cambridge 1989). This is an extremely valuable and balanced commentary; it is hoped that the present volume may serve as a *gymnasma* to this work.

M. Campbell, *A Commentary on Apollonius Rhodius Argonautica III 1-471* (Leiden 1994): a work in progress by a pioneering scholar of Apollonius.

Further Aids

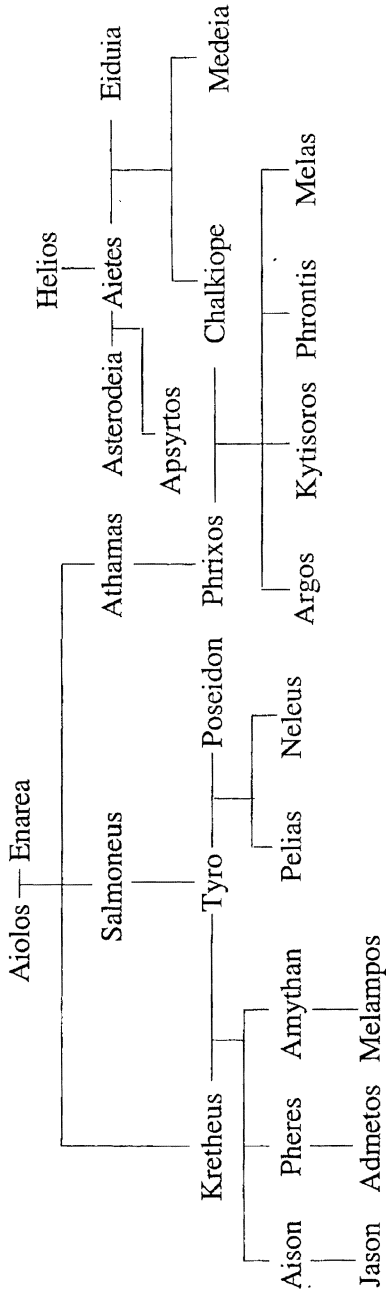
C. Wendel, *Scholia in Apollonium Rhodium Vetera* (Berlin 1935; repr. Hildesheim 1999). The essential edition of the scholia.

M. Papathomopoulos, *Apollonii Rhodii Argonauticorum Concordantia* (Hildesheim 1996). A very valuable concordance to Vian's text.

F. Reich and H. Maehler, *Lexicon in Apollonii Rhodii Argonautica* (Amsterdam 1991 -). Six fascicles have so far appeared. When complete it will be an indispensable reference. Glosses in German.

G. Pompella, *Apollonii Rhodii Lexicon* (Hildesheim 2002). A lexicon with Latin glosses, difficult to use and not always authoritative with regard to meanings, but helpful.

Aiolos and Helios

Argonautika, Book 3

- Εἰ δ' ἄγε νῦν, Ἐρατώ, παρά θ' ἴστασο καί μοι ἔνισπε,
ἔνθεν ὅπως ἐς Ἴωλκὸν ἀνήγαγε κῶας Ἰήσων
Μηδείης ὑπ' ἔρωτι· σὺ γὰρ καὶ Κύπριδος αἶσαν
ἔμμορες, ἀδμηήτας δὲ τεοῖς μελεδήμασι θέλγεις
5 παρθενικάς· τῷ καὶ τοι ἐπήρατον οὔνομ' ἀνήπται.
ὥς οἱ μὲν πυκνωοῖσιν ἀνωίστως δονάκεσσι
μίμμον ἀριστῆες λελοχημένοι· αἱ δ' ἐνόησαν
"Ἥρη Ἀθηναίη τε, Διὸς δ' αὐτοῖο καὶ ἄλλων
ἀθανάτων ἀπονόσφι θεῶν θάλαμόνδε κιοῦσαι
10 βούλευον. πείραζε δ' Ἀθηναίην πάρος "Ἥρη·
"αὐτὴ νῦν προτέρη, θύγατερ Διός, ἄρχεο βουλής.
τί χρέος; ἦε δόλου τινὰ μήσεαι, ᾧ κεν ἐλόντες
χρύσειον Αἰήταο μεθ' Ἑλλάδα κῶας ἄγοιντο;
οὐκ ἄρ τόν γ' ἐπέεσσι παραιφάμενοι πεπίθοιεν
15 μειλιχίοις· ἦτοι μὲν ὑπερφίαλος πέλει αἰνώδς,
ἔμπης δ' οὐ τίνα πείραν ἀποτρωπᾶσθαι ἔοικεν."
ὥς φάτο· τὴν δὲ παρᾶσσον Ἀθηναίη προσέειπεν·
"καὶ δ' αὐτὴν ἐμὲ τοῖα μετὰ φρεσὶν ὄρμαίνουσαν,
"Ἥρη, ἀπηλεγέως ἐξείρειαι. ἀλλὰ τοι οὐ πω
20 φράσασθαι νοέω τοῦτον δόλου, ὅς τις ὀνήσει
θυμὸν ἀριστήων· πολέας δ' ἐπεδοίασα βουλᾶς."
ἦ, καὶ ἐπ' οὔδεος αἶ γε ποδῶν πάρος ὄμματ' ἔπηξαν,
ἄνδιχα πορφύρουσαι ἐνὶ σφίσι· αὐτίκα δ' "Ἥρη

τοίου μητιώσα παροιτέρη ἔκφατο μῦθον·

25 “δεῦρ’ ἴομεν μετὰ Κύπριν· ἐπιπλόμεναι δέ μιν ἄμφω
 παιδὶ ἐῷ εἰπεῖν ὀτρύνομεν, αἶ κε πίθηται
 κούρην Αἰήτεω πολυφάρμακον οἴσι βέλεσσι
 θέλξει οἰστεύσας ἐπ’ Ἰήσωνι. τὸν δ’ ἂν οἶω
 κείνης ἐννεσίησιν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἀνάξειν.”

30 ὡς ἄρ’ ἔφη· πυκινὴ δὲ συνεύαδε μήτις Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἔπειτ’ ἐξαυτίς ἀμείβετο μελιχίοισιν·
 “Ἥρη, νῆϊδα μέν με πατὴρ τέκε τοῖο βολάων,
 οὐδέ τινα χρεῖῳ θελκτῆριον οἶδα πόθοιο·
 εἰ δέ σοι αὐτῇ μῦθος ἐφاندάνει, ἦ τ’ ἂν ἐγὼ γε
 35 ἐσποίμην, σὺ δὲ κεν φαίης ἔπος ἀντιώσωα.”

ἦ, καὶ ἀναΐξασαι ἐπὶ μέγα δῶμα νέοντο
 Κύπριδος, ὃ ρά τέ οἱ δεῖμεν πόσις ἀμφιγυῆεις,
 ὀππότε μιν τὰ πρῶτα παραὶ Διὸς ἦγεν ἄκοιτιν.
 ἔρκεα δ’ εἰσελθοῦσαι ὑπ’ αἰθούσῃ θαλάμοιο
 40 ἔσταν, ἴν’ ἐντύνεσκε θεὰ λέχος Ἥφαιστοιο.
 ἀλλ’ ὁ μὲν ἐς χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας ἦρι βεβήκει,
 νῆσιοιο Πλαγκτῆς εὐρὺν μυχόν, ᾧ ἔνι πάντα
 δαίδαλα χάλκευεν ῥιπῆ πυρός· ἦ δ’ ἄρα μούνη
 ἦστο δόμῳ δινωτὸν ἀνὰ θρόνον ἄντα θυράων.
 45 λευκοῖσιν δ’ ἐκάτερθε κόμας ἐπιειμένη ὤμοις
 κόσμει χρυσεῖη διὰ κερκίδι, μέλλε δὲ μακροὺς
 πλέξασθαι πλοκάμους· τὰς δὲ προπάροιθεν ἰδοῦσα
 ἔσχεθεν, εἴσω τέ σφε κάλει, καὶ ἀπὸ θρόνου ὦρτο,
 εἶσέ τ’ ἐνὶ κλισμοῖσιν· ἀτὰρ μετέπειτα καὶ αὐτῇ
 50 ἴζανεν, ἀψήκτους δὲ χεροῖν ἀνεδήσατο χαίτας.
 τοῖα δὲ μειδιώσα προσέννεπεν αἰμυλίοισιν·

- “ἠθείαι, τίς δεῦρο νόος χρειώ τε κομίζει
 δηναϊὰς αὐτῶς; τί δ’ ἰκάνετον, οὐ τι πάρος γε
 λίην φοιτίζουσαι, ἐπεὶ περίεστε θεάων;”
- 55 τὴν δ’ Ἥρη τοίοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 “κερτομέεις, νῶϊν δὲ κέαρ συνορίνεται ἄτη.
 ἦδη γὰρ ποταμῷ ἐνὶ Φάσιδι νῆα κατίσχει
 Αἰσουίδης ἠδ’ ἄλλοι, ὅσοι μετὰ κῶας ἔπονται·
 τῶν ἦτοι πάντων μὲν, ἐπεὶ πέλας ἔργον ὄρωρεν,
 60 δείδιμεν ἐκπάγλως, περὶ δ’ Αἰσουίδαο μάλιστα.
 τὸν μὲν ἐγών, εἰ καὶ περ ἐς Ἴαιδα ναυτίλληται
 λυσόμενος χαλκῶν Ἰξίονα νειόθι δεσμῶν,
 ῥύσομαι, ὅσων ἐμοῖσιν ἐνὶ σθένος ἔπλετο γυίοις,
 ὄφρα μὴ ἐγγελάσῃ Πελίδης κακὸν οἶτον ἀλύξας,
 65 ὅς μ’ ὑπερνηορέῃ θυέων ἀγέραστον ἔθηκεν.
 καὶ δ’ ἄλλως ἔτι καὶ πρὶν ἐμοὶ μέγα φίλατ’ Ἰήσων,
 ἐξότ’ ἐπὶ προχοῆσιν ἄλις πλήθουτος Ἀναύρου
 ἀνδρῶν εὐνομίας πειρωμένη ἀντεβόλησεν
 θήρης ἐξαυίων· νιφετῷ δ’ ἐπαλύνετο πάντα
 70 οὕρεα καὶ σκοπιαὶ περιμήκεες, οἱ δὲ κατ’ αὐτῶν
 χεῖμαρροι καναχηδὰ κυλινδόμενοι φορέοντο.
 γρηὶ δέ μ’ εἰσαμένην ὀλοφύρατο, καὶ μ’ ἀναείρας
 αὐτὸς τοῖσι ὤμοισι διέκ προαλὲς φέρεν ὕδωρ.
 τῷ νύ μοι ἄλληκτον περιτίεται· οὐδέ κε λώβην
 75 τίσειεν Πελίδης, εἰ μὴ σύ γε νόστον ὀπάσσεις.”
 ὣς ἠῦδα· Κύπριν δ’ ἐνεοστασίῃ λάβε μύθων.
 ἄζετο δ’ ἀντομένην Ἥρην ἔθεν εἰσορόωσα,
 καὶ μιν ἔπειτ’ ἀγανοῖσι προσέννεπεν ἢ γ’ ἐπέεσσιν·
 “πότνα θεά, μὴ τοί τι κακώτερον ἄλλο πέλοιτο

- 80 Κύπριδος, εἰ δὴ σείο λιλαιομένης ἀθερίζω
 ἢ ἔπος ἤε τι ἔργον, ὃ κεν χέρες αἶδε κάμοιεν
 ἠπεδαναί· καὶ μὴ τις ἀμοιβαίη χάρις ἔστω.”
 ὡς ἔφαθ· “Ἥρη δ’ αὖτις ἐπιφραδέως ἀγόρευσεν·
 “οὐ τι βίης χατέουσαι ἰκάνομεν οὐδέ τι χειρῶν,
 85 ἀλλ’ αὐτῶς ἀκέουσα τεῶ ἐπικέκλεο παιδί
 παρθένον Αἰήτεω θέλξαι πόθῳ Αἰσουίδαο.
 εἰ γάρ οἱ κείνη συμφράσσεται εὐμένεουσα,
 ῥηιδίως μιν ἐλόντα δέρος χρύσειον οἶω
 νοστήσειν ἐς Ἴωλκόν, ἐπεὶ δολόεσσα τέτυκται.”
- 90 ὡς ἄρ’ ἔφη· Κύπρις δὲ μετ’ ἀμφοτέρησιν ἔειπεν·
 “Ἥρη Ἀθηναίη τε, πίθοιτό κεν ὕμμι μάλιστα
 ἢ ἐμοί. ὑμείων γὰρ ἀναιδήτῳ περ ἔοντι
 τυτθὴ γ’ αἰδῶς ἔσσειτ’ ἐν ὄμμασιν· αὐτὰρ ἐμείο
 οὐκ ὄθεται, μάλα δ’ αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει.
 95 καὶ δὴ οἱ μενέηνα, περισχομένη κακότητι,
 αὐτοῖσιν τόξοισι δυσηχέας ἄξαι οἰστοῦς
 ἀμφαδίην. τοῖον γὰρ ἐπηπείλησε χαλεφθεῖς·
 εἰ μὴ τηλόθι χεῖρας, ἕως ἔτι θυμὸν ἐρύκει,
 ἕξω ἐμάς, μετέπειτά γ’ ἀτεμβοίμην ἐοῖ αὐτῇ.”
- 100 ὡς φάτο· μείδησαν δὲ θεαὶ καὶ ἐσέδρακον ἄντην
 ἀλλήλαις. ἡ δ’ αὖτις ἀκηχεμένη προσέειπεν·
 “ἄλλοις ἄλγεα τὰμὰ γέλωσ πέλει, οὐδέ τί με χρῆ
 μυθεῖσθαι πάντεσσιν· ἄλις εἰδυῖα καὶ αὐτῇ.
 νῦν δ’ ἐπεὶ ὕμμι φίλον τόδε δὴ πέλει ἀμφοτέρησιν,
 105 πειρήσω καὶ μιν μειλίξομαι, οὐδ’ ἀπιθήσει.”
 ὡς φάτο· τὴν δ’ Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρός,
 ἦκα δὲ μειδιώσα παραβλήδην προσέειπεν·

- “οὕτω νῦν, Κυθέρεια, τόδε χρέος, ὡς ἀγορεύεις,
 ἔρξον ἄφαρ· καὶ μή τι χαλέπτεο μηδ' ἐρίδαινε
 110 χωμομένη σῶ παιδί· μεταλλήξει γὰρ ὀπίσσω.”
 ἦ ῥα, καὶ ἔλλιπε θῶκον· ἐφωμάρτησε δ' Ἀθήνη·
 ἐκ δ' ἴσαν ἄμφω ταί γε παλίσσυτοι. ἦ δὲ καὶ αὐτὴ
 βῆ ῥ' ἴμεν Οὐλύμπιοι κατὰ πτύχας, εἴ μιν ἐφεύροι.
 εὔρε δὲ τόν γ' ἀπάνευθε Διὸς θαλερῆ ἐν ἄλωῃ,
 115 οὐκ οἶον, μετὰ καὶ Γανυμήδεα, τόν ῥά ποτε Ζεὺς
 οὐρανῶ ἐγκατένασσε ἐφέστιον ἀθανάτοισιν,
 κάλλεος ἱμερθεῖς. ἀμφ' ἀστραγάλοισι δὲ τῷ γε
 χρυσείοις, ἅ τε κούροι ὀμήθεες, ἐψιόωντο.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἤδη πάμπαν ἐνίπλεον ᾧ ὑπὸ μαζῶ
 120 μάργος Ἔρωσ λαιῆς ὑπόισχανε χειρὸς ἀγοστόν,
 ὀρθὸς ἐφεστηώς, γλυκερὸν δέ οἱ ἀμφὶ παρειὰς
 χροίης θάλλεν ἔρευθος· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀκλαδὸν ἦστο
 σίγα κατηφιῶν· δοιῶ δ' ἔχεν, ἄλλον ἔτ' αὐτῶς
 ἄλλω ἐπιπροΐεις, κεχόλωτο δὲ καγχαλῶντι.
 125 καὶ μὴν τούς γε παρᾶσσον ἐπὶ προτέροισιν ὀλέσσας
 βῆ κενεαῖς σὺν χερσὶν ἀμήχανος, οὐδ' ἐνόησεν
 Κύπριν ἐπιπλομένην. ἦ δ' ἀντίη ἴστατο παιδὸς,
 καὶ μιν ἄφαρ γναθμοῖο κατασχομένη προσέειπεν·
 “τίπτ' ἐπιμειδιάας, ἄφατον κακόν; ἦέ μιν αὐτῶς
 130 ἦπαφες, οὐδὲ δίκη περιέπλεο νῆιν ἔοντα;
 εἰ δ' ἄγε μοι πρόφρων τέλεσον χρέος, ὅττι κεν εἴπω,
 καὶ κέν τοι ὀπάσαιμι Διὸς περικαλλὲς ἄθυρμα
 κείμεν, τό οἱ ποίησε φίλη τροφὸς Ἀδρήστεια
 ἄντρῳ ἐν Ἰδαίῳ ἔτι νήπια κουρίζοντι,
 135 σφαῖραν ἐντρόχαλον, τῆς οὐ σύ γε μείλιον ἄλλο

- χειρῶν Ἥφαιστοιο κατακτεατίσση ἄρειον.
 χρύσεια μὲν οἱ κύκλα τετεύχεται, ἀμφὶ δ' ἐκάστῳ
 διπλοαὶ ἀψίδες περιηγέες εἰλίσσονται·
 κρυπταὶ δὲ ῥαφαί εἰσιν, ἔλιξ δ' ἐπιδέδρομε πάσαις
 140 κυανέη· ἀτὰρ εἴ μιν εἰς ἐνὶ χερσὶ βάλοιο,
 ἀστὴρ ὡς φλεγέθοντα δι' ἠέρος ὄλκον ἴησιν.
 τὴν τοι ἐγὼν ὀπάσω· σὺ δὲ παρθένον Αἰήταο
 θέλξον οἰστεύσας ἐπ' Ἰήσους· μηδέ τις ἔστω
 ἀμβολίη, δὴ γάρ κεν ἀφαιροτέρη χάρις εἴη.”
 145 ὡς φάτο· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἔπος γέενετ' εἰσαΐοντι.
 μείλια δ' ἔκβαλε πάντα, καὶ ἀμφοτέρησι χιτῶνος
 νωλεμές ἔνθα καὶ ἔνθα θεὰν ἔχεν ἀμφιμεμαρπῶς,
 λίσσετο δ' αἶψα πορεῖν αὐτοσχεδόν· ἦ δ' ἀγανοῖσιν
 ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύσσασα παρειὰς
 150 κύσσε ποτισχομένη, καὶ ἀμείβετο μειδιώσα·
 “ἴστω νῦν τόδε σείο φίλον κάρη ἠδ' ἐμὸν αὐτῆς·
 ἦ μὲν τοι δῶρόν γε παρέξομαι οὐδ' ἀπατήσω,
 εἴ κεν ἐνισκίμψης κούρη βέλος Αἰήταο.”
 φῆ· ὁ δ' ἄρ' ἀστραγάλους συναμήσατο, καδ δὲ φαεινῷ
 155 μητρὸς ἐῆς εὖ πάντας ἀριθμήσας βάλε κόλπῳ.
 αὐτίκα δ' ἰοδόκην χρυσέην περικάθθετο μίτρην
 πρέμνω κεκλιμένην, ἀνὰ δ' ἀγκύλον εἴλετο τόξον.
 βῆ δὲ διὲκ μεγάλοιο Διὸς πάγκαρπον ἀλωήν,
 αὐτὰρ ἔπειτα πύλας ἐξήλυθεν Οὐλύμποιο
 160 αἰθερίας· ἔνθεν δὲ καταιβάτις ἐστὶ κέλευθος
 οὐρανίη· δοιῶ δὲ πόλον ἀνέχουσι κάρηνα
 οὐρέων ἠλιβάτων, κορυφαὶ χθονός, ἥχι τ' ἀερθεῖς
 ἠέλιος πρῶτησιν ἐρεύθεται ἀκτίνεσσιν.

- νειόθι δ' ἄλλοτε γαῖα φερέσβιος ἄστέα τ' ἀνδρῶν
 165 φαίνεται καὶ ποταμῶν ἱεροὶ ῥόοι, ἄλλοτε δ' αὐτε
 ἄκριες, ἀμφὶ δὲ πόντος ἀν' αἰθέρα πολλὸν ἰόντι.
 ἦρωες δ' ἀπάνευθεν εἴης ἐπὶ σέλμασι νηὸς
 ἐν ποταμῷ καθ' ἔλος λελοχημένοι ἠγορόωντο.
 αὐτὸς δ' Αἰσουλίδης μετεφώνεεν· οἱ δ' ὑπάκουον
 170 ἠρέμα ἦ ἐνὶ χώρῃ ἐπισχερῶ ἐδριόωντες·
 “ὦ φίλοι, ἦτοι ἐγὼ μὲν ὅ μοι ἐπιανδάνει αὐτῷ
 ἐξερέω, τοῦ δ' ὕμμι τέλος κρηῆναι ἕοικεν.
 ξυνη γὰρ χρειῶ, ξυνοὶ δέ τε μῦθοι ἔασιν
 πᾶσιν ὁμῶς· ὁ δὲ σίγα νόον βουλήν τ' ἀπερύκων
 175 ἴστω καὶ νόστου τόνδε στόλον οἴος ἀπούρας.
 ὦλλοι μὲν κατὰ νῆα σὺν ἔντεσι μίμνεθ' ἔκηλοι·
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐς δώματ' ἐλεύσομαι Αἰήταο,
 υἱᾶς ἐλὼν Φρίξιοιο δύω τ' ἐπὶ τοῖσιν ἐταίρους.
 πειρήσω δ' ἐπέεσσι παροίτερον ἀντιβολήσας,
 180 εἴ κ' ἐθέλοι φιλότῃτι δέρος χρύσειον ὀπάσσαι,
 ἦε καὶ οὖν, πίσυνος δὲ βίῃ μετιόντας ἀτίσσει.
 ὦδε γὰρ ἐξ αὐτοῖο πάρος κακότητα δαέντες
 φρασσόμεθ' εἴτ' ἄρηι συνοισόμεθ' εἴτε τις ἄλλη
 μῆτις ἐπίρροθος ἔσται ἐεργομένοισιν αὐτῆς.
 185 μῆδ' αὐτῶς ἀλκῆ, πρὶν ἔπεσσί γε πειρηθῆναι,
 τόνδ' ἀπαμείρωμεν σφέτερον κτέρας, ἀλλὰ πάροιθεν
 λωίτερον μύθῳ μιν ἀρέσσασθαι μετιόντας.
 πολλάκι τοι ῥέα μῦθος, ὃ κεν μόλις ἐξανύσειεν
 ἠνορέῃ, τόδ' ἔρεξε κατὰ χρέος, ἦ περ ἐώκει
 190 πρηῆνας. ὁ δὲ καὶ ποτ' ἀμύμονα Φρίξον ἔδεκτο
 μητρειῆς φεύγοντα δόλον πατρός τε θυηλάς,

πάντες ἐπεὶ πάντῃ, καὶ ὅ τις μάλα κύντατος ἀνδρῶν,
Ξεινίου αἰδεῖται Ζηνὸς θέμιν ἠδ' ἀλεγίξει.”

- ὡς φάτ'· ἐπήνησαν δὲ νέοι ἔπος Αἰσοῦίδαο
195 πασσυδίῃ, οὐδ' ἔσκε παρέξ ὅ τις ἄλλο κελεύοι.
καὶ τότε ἄρ' υἱῆας Φρίξου Τελαμῶνά θ' ἔπεσθαι
ᾧρσε καὶ Αὐγείην· αὐτὸς δ' ἔλεν Ἑρμείαο
σκῆπτρον. ἄφαρ δ' ἄρα νηὸς ὑπὲρ δόνακάς τε καὶ ὕδωρ
χέρσουδ' ἐξάπέβησαν ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο.
200 Κίρκαιον τόδε που κικλήσκειται· ἔνθα δὲ πολλὰ
ἐξείης πρόμαλοί τε καὶ ἰτέαι ἐκπεφύασιν,
τῶν καὶ ἐπ' ἀκροτάτων νέκυες σειρήσι κρέμανται
δέσμοι. εἰσέτι νῦν γὰρ ἄγος Κόλχοισιν ὄρωρεν
ἀνέρας οἰχομένους πυρὶ καιέμεν· οὐδ' ἐνὶ γαίῃ
205 ἔστι θέμις στείλαντας ὑπερθ' ἐπὶ σῆμα χέεσθαι,
ἀλλ' ἐν ἀδεψήτοισι κατειλύσαντε βοείαις
δενδρέων ἐξάπτειν ἐκάς ἄστεος. ἥερι δ' ἴσην
καὶ χθῶν ἔμμορεν αἴσαν, ἐπεὶ χθονὶ ταρχύουσιν
θηλυτέρας· ἢ γάρ τε δίκη θεσμοῖο τέτυκται.
210 τοῖσι δὲ νισσομένοις Ἥρη φίλα μητιώωσα
ἠέρα πουλὺν ἐφήκε δι' ἄστεος, ὄφρα λάθοιεν
Κόλχων μυρίον ἔθνος ἐς Αἰήταο κίοντες.
ᾧκα δ' ὅτ' ἐκ πεδίοιο πόλιν καὶ δῶμαθ' ἴκοντο
Αἰήτew, τότε δ' αὐτίς ἀπεσκέδασεν νέφος Ἥρη.
215 ἔσταν δ' ἐν προμολῆσι τεθηπότες ἔρκε' ἀνακτος
εὐρείας τε πύλας καὶ κίονας, οἳ περὶ τοίχους
ἐξείης ἀνεχον· θριγκὸς δ' ἐφύπερθε δόμοιο
λαΐνεος χαλκήρῃσιν ἐπὶ γλυφίδεσσιν ἀρήρει.
εὐκῆλοι δ' ὑπὲρ οὐδὸν ἔπειτ' ἔβαν. ἄγχι δὲ τοιοῦ

- 220 ἡμερίδες χλοερόισι καταστεφές πετάλοισιν
 ὑψοῦ ἀειρόμεναι μέγ' ἐθήλεον, αἶ δ' ὑπὸ τῆσιν
 ἀέναοι κρῆναι πίσυρες ῥέον, ἄς ἐλάχνηεν
 "Ἥφαιστος· καὶ ῥ' ἡ μὲν ἀναβλύεσκε γάλακτι,
 ἡ δ' οἴνω, τριτάτη δὲ θυώδει νᾶεν ἀλοιφή·
- 225 ἡ δ' ἄρ' ὕδωρ προρέεσκε, τὸ μὲν ποθι δυομένησιν
 θέρμετο Πληιάδεσσιν, ἀμοιβηδὶς δ' ἀνιούσαις
 κρυστάλλω ἴκελον κοίλης ἀνεκῆκιε πέτρης.
 τοῖ' ἄρ' ἐνὶ μεγάροισι Κυταιέος Αἰήταο
 τεχνῆεις "Ἥφαιστος ἐμήσατο θέσκελα ἔργα.
- 230 καὶ οἱ χαλκόποδας ταύρους κάμε, χάλκεα δὲ σφεων
 ἦν στόματ', ἐκ δὲ πυρὸς δεινὸν σέλας ἀμπνείεσκον·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτόγυου στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον
 ἤλασεν, Ἥελίω τίνων χάριν, ὅς ῥά μιν ἵπποις
 δέξατο Φλεγραίῃ κεκμηῶτα δημοτήτι.
- 235 ἔνθα δὲ καὶ μέσσαυλος ἐλήλατο, τῆ δ' ἐπὶ πολλαὶ
 δικλίδες εὐπηγεῖς θάλαμοί τ' ἔσαν ἔνθα καὶ ἔνθα·
 δαιδαλέη δ' αἴθουσα παρέξ ἐκάτερθε τέτυκτο.
 λέχρισ δ' αἰπύτεροι δόμοι ἔστασαν ἀμφοτέρωθεν·
 τῶν ἦτοι ἄλλον μὲν, ὃ τις καὶ ὑπείροχος ἦεν,
- 240 κρείων Αἰήτης σὺν ἐῆ ναίεσκε δάμαρτι,
 ἄλλον δ' "Αψυρτος ναίεν πάις Αἰήταο.
 τὸν μὲν Καυκασίη νύμφη τέκεν Ἀστερόδεια
 πρὶν περ κουριδίην θέσθαι Εἴδουιαν ἄκοιτιν,
 Τηθύος Ὀκεανοῦ τε πανοπλοτάτην γεγαυίαν·
- 245 καὶ μιν Κόλχων νῆες ἐπωνυμίην Φαέθοντα
 ἔκλεον, οὐνεκα πᾶσι μετέπρεπεν ἠιθέοισιν.
 τοὺς δ' ἔχον ἀμφίπολοί τε καὶ Αἰήταο θύγατρεις

ἄμφω, Χαλκίῳπῃ Μῆδειά τε. τῇ μὲν ἄρ' οἷ γε

ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε κασιγνήτην μετιούσαν.

- 250 "Ἥρη γάρ μιν ἔρυκε δόμῳ· πρὶν δ' οὐ τι θάμιζεν
 ἐν μεγάροις, Ἐκάτης δὲ πανήμερος ἀμφεπονεῖτο
 νηόν, ἐπεὶ ῥα θεῆς αὐτῇ πέλεν ἀρήτειρα.
 καὶ σφεας ὡς ἴδεν ἄσσου, ἀνίαχεν. ὄξ' ὃ δ' ἄκουσεν
 Χαλκίῳπῃ· δμῳαὶ δὲ ποδῶν προπάροιθε βαλοῦσαι
- 255 νήματα καὶ κλωστήρας ἀολλέες ἔκτοθι πᾶσαι
 ἔδραμον· ἡ δ' ἅμα τῆσιν ἐοὺς υἱῆας ἰδοῦσα
 ὑψοῦ χάρματι χεῖρας ἀνέσχεθεν· ὡς δὲ καὶ αὐτοὶ
 μητέρα δεξιόωντο καὶ ἀμφαγάπαζον ἰδόντες
 γηθόσσυνοι· τοίου δὲ κινυρομένη φάτο μῦθον·
- 260 "ἔμψης οὐκ ἄρ' ἐμέλλετ' ἀκηδείη με λιπόντες
 τηλόθι πλάγξασθαι, μετὰ δ' ὑμέας ἔτραπεν αἴσα.
 δειλὴ ἐγώ, οἶον πόθον Ἑλλάδος ἔκποθεν ἄτης
 λευγαλέης Φρίξιοιο ἐφημοσύνησιν ἔθεσθε
 πατρός. ὁ μὲν θνήσκων στυγερὰς ἐπετέλλετ' ἀνίας
- 265 ἡμετέρη κραδίη· τί δέ κεν πόλιν Ὀρχομενοῖο,
 ὅς τις ὄδ' Ὀρχομενός, κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι
 μητέρ' ἐὴν ἀχέουσαν ἀποπρολιπόντες ἴκοισθε;"
- ὡς ἔφατ'· Αἰήτης δὲ πανύστατος ὦρτο θύραζε,
 ἐκ δ' αὐτῇ Εἰδυια δάμαρ κίεν Αἰήταο,
- 270 Χαλκίῳπῃς αἰούσα. τὸ δ' αὐτίκα πᾶν ὀμάδοιο
 ἔρκος ἐπεπλήθει· τοὶ μὲν μέγαν ἀμφεπένοντο
 ταῦρον ἄλις δμῳες, τοὶ δὲ ξύλα κάγκανα χαλκῶ
 κόπτου, τοὶ δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον· οὐδέ τις ἦεν,
 ὅς καμάτου μεθίσκεν ὑποδρήσων βασιλῆι.

- 275 τόφρα δ' Ἔρως πολιοῖο δι' ἠέρος ἶξεν ἄφαντος,
 τετρηχώς, οἷόν τε νέαις ἐπὶ φορβάσιν οἴστρος
 τέλλεται, ὄν τε μύωπα βοῶν κλείουσι νομῆες.
 ᾧκα δ' ὑπὸ φλιγὴν προδόμῳ ἔνι τόξα ταυύσσας
 ἰοδόκης ἀβλήτα πολύστονον ἐξέλετ' ἰόν.
- 280 ἐκ δ' ὅ γε καρπαλίμοισι λαθῶν ποσὶν οὐδὸν ἄμειψεν
 ὀξέα δενδίλλων· αὐτῷ δ' ὑπὸ βαιὸς ἔλυσθεις
 Αἰσονίδη γλυφίδας μέσση ἐνικάτθετο νευρῆ,
 ἰθὺς δ' ἀμφοτέρησι διασχόμενος παλάμησιν
 ἦκ' ἐπὶ Μηδείῃ· τὴν δ' ἀμφασίη λάβε θυμόν.
- 285 αὐτὸς δ' ὑψορόφοιο παλιμπετὲς ἐκ μεγάρου
 καγχαλῶν ἦιξε· βέλος δ' ἐνεδαίετο κούρη
 νέρθεν ὑπὸ κραδίῃ φλογὶ εἴκελον. ἀντία δ' αἰεὶ
 βάλλεν ἐπ' Αἰσονίδην ἀμαρύγματα, καὶ οἱ ἄηντο
 στηθέων ἐκ πυκινὰ καμάτω φρένες· οὐδέ τιν' ἄλλην
- 290 μνήστιν ἔχεν, γλυκερῆ δὲ κατείβετο θυμὸν ἀνίη.
 ὡς δὲ γυνὴ μαλερῷ περὶ κάρφεια χεύετο δαλῷ
 χερυήτις, τῆ περ ταλασήια ἔργα μέμηλεν,
 ὡς κεν ὑπωρόφιον νύκτωρ σέλας ἐντύναιτο
 ἄγχι μάλ' ἐξομένη· τὸ δ' ἀθέσφατον ἐξ ὀλίγοιο
- 295 δαλοῦ ἀνεγρόμενον σὺν κάρφεια πάντ' ἀμαθύνει·
 τοῖος ὑπὸ κραδίῃ εἰλυμένος αἶθετο λάθρη
 οὔλος ἔρως, ἀπαλὰς δὲ μετετρωπάτο παρειὰς
 ἐς χλόον, ἄλλοτ' ἔρευθος, ἀκηδείησι νόοιο.
- δμῶες δ' ὀππότε δὴ σφιν ἐπαρτέα θήκαν ἐδωδῆν,
- 300 αὐτοὶ τε λιαιοῖσιν ἐφαιδρύναντο λοετροῖς,
 ἀσπασίως δόρπῳ τε ποτήτί τε θυμὸν ἄρεσσαν.
 ἐκ δὲ τοῦ Αἰήτης σφετέρης ἐρέειε θυγατρὸς

- υἷῆας τοίοισι παρηγορέων ἐπέεσσιν·
 “παιδὸς ἐμῆς κοῦροι Φρίξιοί τε, τὸν περὶ πάντων
 305 ξείνων ἡμετέροισιν ἐνὶ μεγάροισιν ἔτισα,
 πῶς Αἰάνδε νέεσθε παλίσσυτοι; ἦέ τις ἄτη
 σωομένοις μεσσηγὺς ἐνέκλασεν; οὐ μὲν ἐμεῖο
 πείθεσθε προφέροτος ἀπείρονα μέτρα κελεύθου.
 ἦδειν γάρ ποτε πατρὸς ἐν ἄρμασιν Ἥελίοιο
 310 δινεύσας, ὅτ’ ἐμεῖο κασιγνήτην ἐκόμιζεν
 Κίρκην ἐσπερίης εἴσω χθονός, ἐκ δ’ ἰκόμεσθα
 ἀκτὴν ἠπείρου Τυρσηνίδος, ἔνθ’ ἔτι νῦν περ
 ναιετάει, μάλα πολλὸν ἀπόπροθι Κολχίδος αἴης.
 ἀλλὰ τί μύθων ἦδος; ἃ δ’ ἐν ποσὶν ὑμῖν ὄρωρεν,
 315 εἴπατ’ ἀριφραδέως, ἦδ’ οἳ τινες οἶδ’ ἐφέπονται
 ἀνέρες, ὅππῃ τε γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἔβητε.”
 τοιά μιν ἐξερέοντα κασιγνήτων προπάροιθεν
 Ἄργος, ὑποδδείσας ἀμφὶ στόλῳ Αἰσοῦίδαο,
 μελιχίως προσέειπεν, ἐπεὶ προγενέστερος ἦεν·
 320 “Αἰήτη, κείνην μὲν ἄφαρ διέχευαν ἄελλαι
 ζαχρηεῖς, αὐτοὺς δ’ ὑπὸ δούρασι πεπτηώτας
 νήσου Ἐνυαλίῳ ποτὶ ξερὸν ἐκβαλε κῦμα
 λυγαίῃ ὑπὸ νυκτί· θεὸς δέ τις ἄμμ’ ἐσάωσεν.
 οὐδὲ γὰρ αἶ τὸ πάροιθεν ἐρημαίην κατὰ νήσου
 325 ἠὺλίζοντ’ ὄρνιθες Ἀρήϊαι, οὐδ’ ἔτι κείνας
 εὖρομεν, ἀλλ’ οἳ γ’ ἄνδρες ἀπήλασαν, ἐξαποβάντες
 νηὸς ἐῆς προτέρω ἐνὶ ἡματι· καὶ σφ’ ἀπέρυκεν
 ἡμέας οἰκτείρων Ζηνὸς νόος ἠέ τις αἶσα·
 αὐτίκ’ ἐπεὶ καὶ βρώσιν ἄλις καὶ εἶματ’ ἔδωκαν,
 330 οὖνομά τε Φρίξιοιο περικλεῆς εἰσαΐοντες

- ἦδ' αὐτοῖο σέθεν· μετὰ γὰρ τεὸν ἄστῳ νέονται.
 χρεῖώ δ' ἦν ἐθέλης ἐξίδμεναι, οὐ σ' ἐπικεύσω.
 τόνδε τις ἰέμενος πάτρης ἀπάνευθεν ἐλάσσαι
 καὶ κτεάνων βασιλεύς, περιώσιον οὐνεκεν ἀλκῆ
 335 σφωιτέρῃ πάντεσσι μετέπρεπεν Αἰολίδησιν,
 πέμπει δεῦρο νέεσθαι, ἀμήχανον· οὐδ' ὑπαλύξειν
 στεῦται ἀμειλίκτιο Διὸς θυμαλγέα μῆνιν
 καὶ χόλον οὐδ' ἄτλητον ἄγος Φρίξιοί τε ποιναὶς
 Αἰολιδέων γενεήν, πρὶν ἐς Ἑλλάδα κῶας ἰκέσθαι.
 340 νῆα δ' Ἀθηναίῃ Παλλὰς κάμεν, οὐ μάλα τοίην,
 οἶαί περ Κόλχοισι μετ' ἀνδράσι νῆες ἕασιν,
 τάων αἰνοτάτης ἐπεκύρσαμεν· ἦλιθα γάρ μιν
 λάβρον ὕδωρ πνοιή τε διέτμαγεν· ἦ δ' ἐνὶ γόμφοις
 ἴσχεται, ἦν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι·
 345 ἴσον δ' ἐξ ἀνέμοιο θέει καὶ ὄτ' ἀνέρες αὐτοὶ
 νωλεμέως χεῖρεσσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς.
 τῇ δ' ἐναγειράμενος Παναχαΐδος εἴ τι φέριστον
 ἠρώων, τεὸν ἄστῳ μετήλυθε, πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ἄστεα καὶ πελάγη στυγερῆς ἀλός, εἴ οἱ ὀπάσσαις.
 350 αὐτῷ δ' ὥς κεν ἄδη, τῶς ἕσσεται· οὐ γὰρ ἰκάνει
 χερσὶ βιησόμενος, μέμονεν δέ τοι ἄξια τίσειν
 δωτίνης, αἰὼν ἐμέθεν μέγα δυσμενέοντας
 Σαυρομάτας, τοὺς σοῖσιν ὑπὸ σκῆπτροισι δαμάσσει.
 εἰ δὲ καὶ οὐνομα δῆθεν ἐπιθύεις γενεήν τε
 355 ἴδμεναι, οἳ τινές εἰσιν, ἕκαστά γε μυθησαίμην.
 τόνδε μὲν, οἷό περ οὐνεκ' ἀφ' Ἑλλάδος ὦλλοι ἄγερθεν,
 κλείουσ' Αἴσονος υἱὸν Ἰήσωνα Κρηθείδαο·
 εἰ δ' αὐτοῦ Κρηθῆος ἐτήτυμόν ἐστι γενέθλης,

οὔτω κεν γνωτὸς πατρώϊος ἄμμι πέλοιτο·

- 360 ἄμφω γὰρ Κρηθεὺς Ἀθάμας τ' ἔσαν Αἰόλου υἱές,
 Φρίξος δ' αὐτ' Ἀθάμαντος ἔην πάϊς Αἰολίδαο.
 τόνδε δ' ἄρ', Ἥελίου γόνον ἔμμεναι εἴ τιν' ἀκούεις,
 δέρκεαι Αὐγείην· Τελαμῶν δ' ὄγε, κυδίστοιο
 Αἰακοῦ ἐκγεγῶς, Ζεὺς δ' Αἰακὸν αὐτὸς ἔτικτεν.
 365 ὡς δὲ καὶ ὦλλοι πάντες, ὅσοι συνέπονται ἐταῖροι,
 ἀθανάτων υἱές τε καὶ υἰωνοὶ γεγάασιν.”

τοῖα παρέννεπεν Ἄργος· ἄναξ δ' ἐπεχώσατο μύθοις
 εἰσαίων, ὑψοῦ δὲ χόλω φρένες ἠερέθοντο.

φῆ δ' ἐπαλαστήσας· μενέαινε δὲ παισὶ μάλιστα

- 370 Χαλκιοῦπης, τῶν γὰρ σφε μετελθόμεν οὔνεκ' ἐώλπει·
 ἐκ δὲ οἱ ὄμματ' ἔλαμψεν ὑπ' ὀφρύσιν ἰεμένοιο·
 “οὐκ ἄφαρ ὀφθαλμῶν μοι ἀπόπροθι, λωβητῆρης,
 νείσθ' αὐτοῖσι δόλοισι παλίσσυτοι ἔκτοθι γαίης,
 πρὶν τινα λευγαλέον τε δέρος καὶ Φρίξον ἰδέσθαι;
 375 αὐτίχ' ὀμαρτήσαντες ἀφ' Ἑλλάδος, οὐδ' ἐπὶ κῶας,
 σκῆπτρα δὲ καὶ τιμὴν βασιληίδα δεῦρο νέεσθε.
 εἰ δέ κε μὴ προπάρειθεν ἐμῆς ἠψασθε τραπέζης,
 ἦ τ' ἂν ἀπὸ γλώσσης τε ταμῶν καὶ χεῖρε κέασσας
 ἀμφοτέρας οἴοισιν ἐπιπροέηκα πόδεσσιν,
 380 ὡς κεν ἐρητύοισθε καὶ ὕστερον ὀρμηθῆναι·
 οἶα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπεψεύσασθε θεοῖσιν.”

φῆ ῥα χαλεψάμενος· μέγα δὲ φρένες Αἰακίδαο

νειόθεν οἰδαίνεσκον, ἐέλδετο δ' ἔνδοθι θυμὸς

ἀντιβίην ὀλοὸν φάσθαι ἔπος· ἀλλ' ἀπέρυκεν

- 385 Αἰσονίδης, πρὸ γὰρ αὐτὸς ἀμείψατο μελιχίοισιν·
 “Αἰήτη, σχέο μοι τῷδε στόλῳ. οὐ τι γὰρ αὐτῶς

ἄστν τεδὸν καὶ δώμαθ' ἰκάνομεν, ὡς που ἕολπας,
 οὐδὲ μὲν ἰέμενοι. τίς δ' ἂν τόσον οἶδμα περήσαι
 τλαίῃ ἐκῶν ὀθνείου ἐπὶ κτέρας; ἀλλά με δαίμων
 390 καὶ κρυερὴ βασιλῆος ἀτασθάλου ὤρσεν ἐφετμή.
 δὸς χάριν αὐτομένοισι· σέθεν δ' ἐγὼ Ἑλλάδι πάσῃ
 θεσπεσίην οἴσω κληθόνα. καὶ δέ τοι ἤδη
 πρόφρονές εἰμεν ἄρηι θοὴν ἀποτίσαι ἀμοιβήν,
 εἴτ' οὖν Σαυρομάτας γε λιλαίεαι εἴτε τιν' ἄλλον
 395 δῆμον σφωιτέροισιν ὑπὸ σκῆπτροισι δαμάσσαι.”
 ἴσκεν ὑποσπαίνων ἀγανῆ ὀπί· τοιοῦ δὲ θυμὸς
 διχθαδίην πόρφυρεν ἐνὶ στήθεσσι μενωιήν,
 ἦ σφεας ὀρμηθεῖς αὐτοσχεδὸν ἐξεναρίζοι,
 ἦ ὅ γε πειρήσαιτο βίης. τό οἱ εἴσατ' ἄρειον
 400 φραζομένω, καὶ δὴ μιν ὑποβλήδην προσέειπεν·
 “ξείνε, τί κεν τὰ ἕκαστα διηνεκέως ἀγορεύοις;
 εἰ γὰρ ἐτήτυμόν ἐστε θεῶν γένος, ἦ καὶ ἄλλως
 οὐδὲν ἐμείο χέρηες ἐπ' ὀθνείοισιν ἔβητε,
 δώσω τοι χρύσειον ἄγειν δέρος, ἦν κ' ἐθέλησθα,
 405 πειρηθεῖς· ἐσθλοῖς γὰρ ἐπ' ἀνδράσιν οὐ τι μεγαίρω,
 ὡς αὐτοὶ μυθεῖσθε τὸν Ἑλλάδι κοιρανόοντα.
 πείρα δέ τοι μένεός τε καὶ ἀλκῆς ἔσσειτ' ἄεθλος,
 τὸν ῥ' αὐτὸς περιέειμι χεροῖν ὀλοόν περ ἔοντα.
 δοιώ μοι πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἀμφινέμονται
 410 ταύρω χαλκόποδε στόματι φλόγα φυσιόωντες·
 τοὺς ἐλάω ζεύξας στυφελὴν κατὰ νειὸν Ἄρηος
 τετράγυον, τὴν αἶψα ταμῶν ἐπὶ τέλσον ἀρότρῳ
 οὐ σπόρον ὀλκοῖσιν Διοῦς ἐνιβάλλομαι ἀκτῆ,
 ἀλλ' ὄφις δεινοῖο μεταδῆσκουτας ὀδόντας

415 ἀνδράσι τευχηστήσι δέμας· τοὺς δ' αὖθι δαΐζων
 κείρω ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ περισταδὸν ἀντιόωντας.
 ἡέριος ζεύγνυμι βόας καὶ δείελον ὥρην
 παύομαι ἀμήτιο. σὺ δ', εἰ τάδε τοῖα τελέσσεις,
 αὐτῆμαρ τόδε κῶας ἀποίσειαι εἰς βασιλῆος·

420 πρὶν δέ κεν οὐ δοίην, μηδ' ἔλπεο· δὴ γὰρ ἀεικὲς
 ἄνδρ' ἀγαθὸν γεγαῶτα κακωτέρω ἀνέρι εἶξαι.”

ὡς ἄρ' ἔφη· ὁ δὲ σίγα ποδῶν πάρος ὄμματα πήξας
 ἦστ' αὐτῶς ἄφθογγοσ, ἀμηχανέων κακότητι·
 βουλήν δ' ἀμφὶ πολὺν στρώφα χρόνον, οὐδέ πη εἶχεν

425 θαρσαλέως ὑποδέχθαι, ἐπεὶ μέγα φαίνεται ἔργον.
 ὄψ' ἔδ' ἀμειβόμενος προσελέξατο κερδαλείοισιν·
 “Αἰήτη, μάλα τοί με δίκη περιπολλὸν ἔεργεις.
 τῷ καὶ ἐγὼ τὸν ἄεθλον ὑπερφιάλόν περ ἔοντα

τλήσομαι, εἰ καὶ μοι θανέειν μόρος. οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλο

430 ῥίγιον ἀνθρώποισι κακῆς ἐπικείσεται ἀνάγκης,
 ἢ με καὶ ἐνθάδε νείσθαι ἐπέχραεν ἐκ βασιλῆος.”

ὡς φάτ' ἀμηχανίη βεβολημένος· αὐτὰρ ὁ τὸν γε
 σμερδαλέοισ ἐπέεσσι προσέννεπεν ἀσχαλῶντα·

“ἔρχεο νῦν μεθ' ὄμιλον, ἐπεὶ μέμονάσ γε πόνοιο·

435 εἰ δὲ σύ γε ζυγὰ βουσὶν ὑποδδείσαισ ἐπαείραι,
 ἦ καὶ οὐλομένου μεταχάσσειαι ἀμήτιο,

αὐτῷ κεν τὰ ἕκαστα μέλοιτό μοι, ὄφρα καὶ ἄλλοσ
 ἀνὴρ ἐρρίγησιν ἀρείονα φῶτα μετελθεῖν.”

ἴσκειν ἀπηλεγέωσ· ὁ δ' ἀπὸ θρόνου ὥρνυτ' Ἰήσων,

440 Αὐγείησ Τελαμών τε παρασχεδόν· εἶπετο δ' Ἄργωσ
 οἶοσ, ἐπεὶ μεσσηγὺσ ἔτ' αὐτόθι νεῦσε λιπέσθαι
 αὐτοκασιγνήτοισ. οἱ δ' ἦισαν ἐκ μεγάρωιο.

θεσπέσιον δ' ἐν πᾶσι μετέπρεπεν Αἴσονος υἱὸς
 κάλλει καὶ χαρίτεσσιν· ἐπ' αὐτῷ δ' ὄμματα κούρη
 445 λοξὰ παρὰ λιπαρὴν σχομένη θηεῖτο καλύπτρην,
 κῆρ ἄχει σμύχουσα, νόος δέ οἱ ἤύτ' ὄνειρος
 ἐρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο.
 καὶ ῥ' οἱ μὲν ῥα δόμων ἐξήλυθον ἀσχαλῶντες·
 Χαλκιόπη δὲ χόλον πεφυλαγμένη Αἰήταο
 450 καρπαλίμως θάλαμόνδε σὺν νιάσιν οἴσι βεβήκει,
 αὐτῶς δ' αὖ Μήδεια μετέστιχε. πολλὰ δὲ θυμῷ
 ὠρμαιν', ὅσα τ' Ἔρωτες ἐποτρύνουσι μέλεσθαι·
 προπρὸ δ' ἄρ' ὀφθαλμῶν ἔτι οἱ ἰνδάλλετο πάντα,
 αὐτὸς θ' οἶος ἔην, οἴοισί τε φάρεσιν ἦστο,
 455 οἶά τ' ἔειφ', ὡς θ' ἔζετ' ἐπὶ θρόνου, ὡς τε θύραζε
 ἦεν· οὐδέ τιν' ἄλλον οἴσασατο πορφύρουσα
 ἔμμεναι ἀνέρα τοῖον· ἐν οὔασι δ' αἰὲν ὀρώρει
 αὐδὴ τε μῦθοί τε μελίφρονες, οὓς ἀγόρευσεν.
 τάρβει δ' ἀμφ' αὐτῷ, μή μιν βόες ἤε καὶ αὐτὸς
 460 Αἰήτης φθείσειεν· ὀδύρετο δ' ἤύτε πάμπαν
 ἦδη τεθνεῖωτα· τέρεν δέ οἱ ἀμφὶ παρειᾶς
 δάκρυον αἰνοτάτῳ ἐλέῳ ῥέε κηδοσύνησιν.
 ἦκα δὲ μυρομένη λιγέως ἀνευείκατο μῦθον·
 “τίπτε με δειλαίην τόδ' ἔχει ἄχος; εἴθ' ὃ γε πάντων
 465 φθείσεται ἠρώων προφερέστατος εἴτε χερείων,
 ἐρρέτω—ἦ μὲν ὄφελλεν ἀκήριος ἐξαλέασθαι—
 ναὶ δὴ τοῦτό γε, πότνα θεὰ Περσηί, πέλοιτο,
 οἴκαδε νοστήσειε φυγῶν μόρον· εἰ δέ μιν αἶσα
 δημηθῆναι ὑπὸ βουσί, τόδε προπάροιθε δαεῖη,
 470 οὔνεκεν οὐ οἱ ἐγὼ γε κακῇ ἐπαγαίομαι ἄτη.”

- ἦ μὲν ἄρ' ὡς ἐόλητο νόον μελεδήμασι κούρη.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν δῆμον τε καὶ ἄστεος ἐκτὸς ἔβησαν
τὴν ὁδόν, ἦν τὸ πάροιθεν ἀνήλυθον ἐκ πεδίοιο,
δὴ τότε Ἴήσωνα τοῖσδε προσέννεπεν Ἄργος ἔπεσσι·
- 475 “Αἰσονίδη, μῆτιν μὲν ὀνόσσει, ἦν τιν' ἐνίψω·
πείρης δ' οὐ μάλ' ἔοικε μεθιέμεν ἐν κακότητι.
κούρην δὴ τινα πρόσθεν ἐπέκλυες αὐτὸς ἐμεῖο
φαρμάσσειν Ἐκάτης Περσηίδος ἐννεσίησι.
τὴν εἴ κεν πεπίθοιμεν, οἴομαι, οὐκέτι τάρβος
- 480 ἔσσειτ' ἀεθλεύοντι δαμήμεναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
δεῖδω, μή πως οὐ μοι ὑποσταίῃ τό γε μήτηρ.
ἔμπης δ' ἐξαυτίς μετελεύσομαι ἀντιβολήσων,
ξυνὸς ἐπεὶ πάντεσσιν ἐπικρέμαθ' ἡμῖν ὄλεθρος.”
- ἴσκειν εὐφρονέων· ὁ δ' ἀμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσι·
- 485 “ὦ πέπον, εἴ νύ τοι αὐτῷ ἐφανδάνει, οὐ τι μεγαίρω·
βάσκ' ἴθι καὶ πυκινοῖσι τετὴν παρὰ μητέρα μύθοις
ὄρνυθι λισσόμενος. μελέη γε μὲν ἡμῖν ὄρωρεν
ἐλπωρή, ὅτε νόστον ἐπετραπόμεσθα γυναιξίν.”
- ὡς ἔφατ'· ὦκα δ' ἔλος μετεκίαθον. αὐτὰρ ἑταῖροι
- 490 γηθόσσυνοι ἐρέεινον, ὅπως παρόντας ἴδοντο.
τοῖσιν δ' Αἰσονίδης τετιημένος ἔκφατο μῦθον·
“ὦ φίλοι, Αἰήταο ἀπηνέος ἄμμι φίλον κῆρ
ἀντικρὺ κεχόλωται· ἕκαστα γὰρ οὐ νύ τι τέκμωρ
οὔτ' ἐμοὶ οὔτε κεν ὕμμι διειρομένοισι πέλοιτο·
- 495 φῆ δὲ δὺν πεδίου τὸ Ἀρήιον ἀμφινέμεσθαι
ταύρω χαλκόποδε στόματι φλόγα φυσιόωντας·
τετράγυον δ' ὑπὸ τοῖσιν ἐφίετο νεῖον ἀρόσσαι·
δώσειν δ' ἐξ ὄφιος γενύων σπόρον, ὅς ῥ' ἀνίησι

- γηγενέας χαλκείους σὺν τεύχεσιν· ἤματι δ' αὐτῷ
 500 χρεῖω τοὺς γε δαίξαι. ὃ δὴ νύ οἱ (οὐ τι γὰρ ἄλλο
 βέλτερον ἦν φράσσασθαι) ἀπηλεγέως ὑπόεσθην.”
 ὡς ἄρ' ἔφη· πάντεσσι δ' ἀνήνυτος εἶσατ' ἄεθλος·
 δὴν δ' ἄνεω καὶ ἄναυδοὶ ἐς ἀλλήλους ὀρώωντο,
 ἄτη ἀμηχανίη τε κατηφέες. ὃψὲ δὲ Πηλεὺς
 505 θαρσαλέως μετὰ πᾶσιν ἀριστήεσσιν ἔειπεν·
 “ὦρῃ μητιάασθαι ὅ κ' ἔρξομεν. οὐ μὲν ἔολπα
 βουλῆς εἶναι ὄνειαρ, ὅσον τ' ἐπὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 εἰ μὲν νυν τύνῃ ζεῦξαι βόας Αἰήταο,
 ἦρως Αἰσονίδη, φρονέεις, μέμονάς τε πόνοιο,
 510 ἦ τ' ἂν ὑποσχεσίην πεφυλαγμένος ἐντύναιο·
 εἰ δ' οὐ τοι μάλα θυμὸς ἐῆ ἐπὶ πάγχυ πέποιθεν
 ἡγορέη, μήτ' αὐτὸς ἐπείγῃο μήτε τιν' ἄλλον
 τῶνδ' ἀνδρῶν πάπταινε παρήμενος· οὐ γὰρ ἐγὼ γε
 σχήσομ', ἐπεὶ θάνατός γε τὸ κύντατον ἔσσεται ἄλγος.”
 515 ὡς ἔφατ' Αἰακίδης· Τελαμῶνι δὲ θυμὸς ὀρίνθη,
 σπερχόμενος δ' ἀνόρουσε θεῶς· ἐπὶ δὲ τρίτος Ἴδας
 ὦρτο μέγα φρονέων, ἐπὶ δ' υἱέε Τυνδαρέοιο·
 σὺν δὲ καὶ Οἰνείδης ἐναρίθμιος αἰζηοῖσιν
 ἀνδράσιν, οὐδέ περ ὅσσον ἐπανθιόωντας ἰούλους
 520 ἀντέλλων· τοίῳ οἱ ἀείρετο κάρτεϊ θυμὸς.
 οἱ δ' ἄλλοι εἴξαντες ἀκὴν ἔχον. αὐτίκα δ' Ἄργος
 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐελδομένοισιν ἀέθλου·
 “ὦ φίλοι, ἦτοι μὲν τόδε λοίσθιον· ἀλλὰ τιν' οἶω
 μητρὸς ἐμῆς ἔσσεσθαι ἐναίσιμον ὕμμιν ἀρωγῆν.
 525 τῷ καὶ περ μεμαῶτες ἐρητύοισθ' ἐνὶ νηϊ
 τυτθὸν ἔθ' ὡς τὸ πάροιθεν, ἐπεὶ καὶ ἐπισχέμεν ἔμπησ

λώιον ἢ κακὸν οἶτον ἀφειδήσαντας ἐλέσθαι.
 κούρη τις μεγάροισιν ἐνιτρέφετ' Αἰήταο,
 τὴν Ἐκάτη περιάλλα θεὰ δάε τεχνήσασθαι
 530 φάρμαχ', ὅσ' ἤπειρός τε φύει καὶ νήχυτον ὕδωρ·
 τοῖσι καὶ ἀκαμάτοιο πυρὸς μειλίσσετ' αὐτμή,
 καὶ ποταμοὺς ἴστησιν ἄφαρ κελαδεινὰ ρέοντας,
 ἄστρα τε καὶ μῆνης ἱερῆς ἐπέδησε κελεύθους.
 τῆς μὲν ἀπὸ μεγάροιο κατὰ στίβον ἐνθάδ' ἰόντες
 535 μνησάμεθ', εἴ κε δύναιτο, κασιγνήτη γεγαυῖα,
 μήτηρ ἡμετέρη πεπιθεῖν ἐπαρήξαι ἀέθλω.
 εἰ δὲ καὶ αὐτοῖσιν τόδ' ἐφاندάνει, ἦ τ' ἂν ἰκοίμην
 ἡματι τῷδ' αὐτῷ πάλιν εἰς δόμον Αἰήταο
 πειρήσων· τάχα δ' ἂν σὺν δαίμονι πειρηθείην.”
 540 ὡς φάτο· τοῖσι δὲ σῆμα θεοὶ δόσαν εὐμενέοντες.
 τρήρων μὲν φεύγουσα βίην κίρκοιο πελειὰς
 ὑψόθεν Αἰσονίδεω πεφοβημένη ἔμπεσε κόλποις,
 κίρκος δ' ἀφλάστῳ περικάππεσεν. ὦκα δὲ Μόψος
 τοῖον ἔπος μετὰ πᾶσι θεοπροπέων ἀγόρευσεν·
 545 “ὔμμι, φίλοι, τόδε σῆμα θεῶν ἰότητι τέτυκται·
 οὐδέ πη ἄλλως ἐστὶν ὑποκρίνασθαι ἄρειον,
 παρθενικὴν δ' ἐπέεσσι μετελθέμεν ἀμφιέποντας
 μήτι παντοίῃ. δοκέω δέ μιν οὐκ ἀθερίζειν,
 εἰ ἐτεὸν Φινεύς γε θεῆ ἐνὶ Κύπριδι νόστου
 550 πέφραδεν ἔσσεσθαι. κείνης δ' ὅ γε μείλιχος ὄρνις
 πότμον ὑπεξήλυξε. κέαρ δέ μοι ὡς ἐνὶ θυμῷ
 τόνδε κατ' οἰωνὸν προτιόσσεται, ὡς δὲ πέλοιτο.
 ἀλλά, φίλοι, Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν,
 ἤδη νῦν Ἄργιοι παραιφασίησι πίθεσθε.”

- 555 ἴσκειν· ἐπήνησαν δὲ νέοι Φινῆος ἐφετμὰς
 μνησάμενοι· μοῦνος δ' Ἄφαρῆιος ἄνθορεν Ἴδας
 δεῖν' ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπί, φώνησέν τε·
 “ὦ πόποι, ἦ ῥα γυναιξὶν ὁμόστολοι ἐνθάδ' ἔβημεν,
 οἱ Κύπριον καλέουσιν ἐπίρροθον ἄμμι πέλεσθαι,
 560 οὐκὲτ' Ἐνυαλίῳ μέγα σθένος· ἐς δὲ πελείας
 καὶ κίρκους λεύσσουντες ἐρητύεσθε ἀέθλων.
 ἔρρετε, μηδ' ὑμῖν πολεμῆια ἔργα μέλοιτο,
 παρθενικὰς δὲ λιτήσιω ἀνάγκιδας ἠπεροπεύειν.”
 ὡς ἤυδα μεμαῶς· πολέες δ' ὁμάδησαν ἐταῖροι
 565 ἦκα μάλ', οὐδ' ἄρα τίς οἱ ἐναντίον ἔκφατο μῦθον.
 χωόμενος δ' ὅ γ' ἔπειτα καθέζετο· τοῖσι δ' Ἰήσων
 αὐτίκ' ἐποτρύνων τὸν ἐὸν νόον ὦδ' ἀγόρευεν·
 “Ἄργος μὲν παρὰ νηός, ἐπεὶ τόδε πᾶσιν ἔαδεν,
 στελλέσθω· ἀτὰρ αὐτοὶ ἐπὶ χθονὸς ἐκ ποταμοῖο
 570 ἀμφαδὸν ἤδη πείσματ' ἀνάψομεν· ἦ γὰρ ἔοικεν
 μηκέτι δὴν κρύπτεσθαι, <ἅ τε> πτήσσοντας αὐτήν.”
 ὡς ἄρ' ἔφη· καὶ τὸν μὲν ἄφαρ προΐαλλε νέεσθαι
 καρπαλίμως ἐξαυτίς ἀνὰ πτόλιον, οἱ δ' ἐπὶ νηὸς
 εὐναίας ἐρύσαντες ἐφετμαῖς Αἰσονίδαο
 575 τυτθὸν ὑπέξ ἔλεος χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς.
 αὐτίκα δ' Αἰήτης ἀγορῆν ποιήσατο Κόλχων
 νόσφιν ἐοῖο δόμου, τόθι περ καὶ πρόσθε κάθιζον,
 ἀτλήτους Μινύαισι δόλους καὶ κήδεα τεύχων.
 στεῦτο δ', ἐπεὶ κεν πρῶτα βόες διαδηλήσονται
 580 ἄνδρα τόν, ὅς ῥ' ὑπέδεκτο βαρὺν καμέεσθαι ἄεθλον,
 δρυμὸν ἀναρρήξας λασίης καθύπερθε κολώνης
 αὐτανδρον φλέξειν δόρυ νήιον, ὄφρ' ἀλεγεινῇ

- ὕβριν ἀποφλύξωσιν ὑπέρβια μηχανόωντες.
 οὐδὲ γὰρ Αἰολίδην Φρίξον μάλα περ χατέοντα
 585 δέχθαι ἐνὶ μεγάροισιν ἐφέστιον, ὃς περὶ πάντων
 ξείνων μειλιχίῃ τε θεουδείῃ τ' ἐκέκαστο,
 εἰ μὴ οἱ Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἄγγελον ἦκεν
 Ἑρμείαν, ὥς κεν προσκηδέος ἀντιάσειεν·
 μὴ καὶ ληιστήρας ἐὼν ἐς γαίαν ἰόντας
 590 ἔσσεσθαι δηναιὸν ἀπήμονας, οἷσι μέμηλεν
 ὀθνείους ἐπὶ χεῖρα ἐὼν κτεάτεσσιν αἰερίν,
 κρυπταδίους τε δόλους τεκταινέμεν, ἧδὲ βοτήρων
 αὔλια δυσκελάδοισιν ἐπιδρομήσι δαΐξαι.
 νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ' εἰκότα μείλια τίσειν
 595 υἱήσας Φρίξοιο, κακορρέκτησιν ὀπηδοῦς
 ἀνδράσι νοστήσαντας ὀμιλαδόν, ὄφρα ἔ τιμῆς
 καὶ σκήπτρων ἐλάσειαν ἀκηδέες, ὥς ποτε βάξιν
 λευγαλέην οὐ πατρὸς ἐπέκλυεν Ἥελίοιο,
 χρεῖώ μιν πυκινόν τε δόλον βουλάς τε γενέθλης
 600 σφωιτέρης ἄτην τε πολύτροπον ἐξαλέασθαι·
 τῷ καὶ ἐελδομένους πέμπεν ἐς Ἀχαΐδα γαίαν
 πατρὸς ἐφημοσύνη δολιχὴν ὁδόν· οὐδὲ θυγατρῶν
 εἶναι οἱ τυτθόν γε δέος, μὴ πού τινα μητιν
 φράσσωνται στυγερῆν, οὐδ' υἱέος Ἀψύρτοιο,
 605 ἀλλ' ἐνὶ Χαλκιόπης γενεῆι τάδε λυγρὰ τετύχθαι.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἄσχετα ἔργα πιφάυσκετο δημοτέροισιν
 χωόμενος, μέγα δέ σφιν ἀπείλεε νῆά τ' ἐρύσθαι
 ἧδ' αὐτούς, ἵνα μὴ τις ὑπέκ κακότητος ἀλύξῃ.
 τόφρα δὲ μητέρ' ἐὼν, μετιῶν δόμον Αἰήταο,
 610 Ἦ Ἄργος παντοίοισι παρηγορέεσκεν ἔπεσσι,

- Μήδειαν λίσσεσθαι ἀμυνέμεν· ἦ δὲ καὶ αὐτὴ
 πρόσθεν μητιάασκε· δέος δέ μιν ἴσχανε θυμόν,
 μή πως ἦε παρ' αἴσαν ἐτώσια μειλίσσοιτο
 πατρὸς ἀτυζομένην ὄλοον χόλον, ἦε λιτήσι
 615 ἐσπομένης ἀρίδηλα καὶ ἀμφαδὰ ἔργα πέλοιτο.
 κούρην δ' ἐξ ἀχέων ἀδινὸς κατελώφεεν ὕπνος
 λέκτρῳ ἀνακλιθθεῖσαν· ἄφαρ δέ μιν ἠπεροπήης,
 οἷά τ' ἀκηχεμένην, ὄλοοι ἐρέθεσκον ὄνειροι·
 τὸν ξείνον δ' ἐδόκησεν ὑφεστάμεναι τὸν ἄεθλον,
 620 οὐ τι μάλ' ὄρμαίνοντα δέρος κριοῖο κομίσσαι,
 οὐδέ τι τοῖο ἔκητι μετὰ πτόλιν Αἰήταιο
 ἐλθέμεν, ὄφρα δέ μιν σφέτερον δόμον εἰσαγάγοιτο
 κουριδίην παράκοιτιν· οἶετο δ' ἀμφὶ βόεσσι
 αὐτὴ ἀεθλεύουσα μάλ' εὐμαρέως πονέεσθαι·
 625 σφωιτέρους δὲ τοκῆας ὑποσχεσίης ἀθερίζειν,
 οὐνεκεν οὐ κούρη ζεῦξαι βόας, ἀλλὰ οἱ αὐτῶ
 προύθεσαν· ἐκ δ' ἄρα τοῦ νεῖκος πέλεν ἀμφήριστον
 πατρί τε καὶ ξείνοισ· αὐτῇ δ' ἐπιέτρεπον ἄμφω
 τὼς ἔμεν, ὥς κεν ἐῆσι μετὰ φρεσὶν ἰθύσειεν·
 630 ἦ δ' ἄφνω τὸν ξείνον, ἀφειδήσασα τοκῆων,
 εἶλετο· τοὺς δ' ἀμέγαρτον ἄχος λάβεν, ἐκ δ' ἐβόησαν
 χωόμενοι· τὴν δ' ὕπνος ἅμα κλαγγῇ μεθέηκεν.
 παλλομένη δ' ἀνόρουσε φόβῳ, περί τ' ἀμφί τε τοίχους
 πάπτηνευ θαλάμοιο· μόλις δ' ἐσαγείρατο θυμόν
 635 ὡς πάρος ἐν στέρνοισ, ἀδινὴν δ' ἀνενείκατο φωνήν·
 “δειλὴ ἐγών, οἶόν με βαρεῖς ἐφόβησαν ὄνειροι.
 δεῖδια, μὴ μέγα δὴ τι φέρη κακὸν ἦδε κέλευθος
 ἠρώων· περί μοι ξείνῳ φρένες ἠερέθονται.

- μνάσθω ἔον κατὰ δῆμον ἸΑχαιίδα τηλόθι κούρην,
 640 ἄμμι δὲ παρθενίῃ τε μέλοι καὶ δῶμα τοκῆων.
 ἔμπα γε μῆν, θεμένη κύνεον κέαρ, οὐκέτ' ἄνευθεν
 αὐτοκασιγνήτης πειρήσομαι, εἴ κέ μ' ἀέθλω
 χραιομείν ἀντιάσῃσιν, ἐπὶ σφετέροις ἀχέουσα
 παισί· τό κέν μοι λυγρὸν ἐνὶ κραδίῃ σβέσοι ἄλγος.”
 645 ἦ ῥα, καὶ ὀρθωθείσα θύρας ὤϊξε δόμοιο
 νήλιπος οἰέανος· καὶ δὴ λελίητο νέεσθαι
 αὐτοκασιγνήτηνδε καὶ ἔρκεος οὐδὸν ἄμειψεν·
 δὴν δὲ καταυτόθι μίμνεν ἐνὶ προδόμῳ θαλάμοιο
 αἰδοῖ ἔεργομένη· μετὰ δ' ἐτράπετ' αὐτίς ὀπίσσω
 650 στρεφθεῖσ'· ἐκ δὲ πάλιν κίεν ἔνδοθεν, ἄψ τ' ἀλέεινεν
 εἴσω· τηῦσιοι δὲ πόδες φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα·
 ἦτοι ὅτ' ἰθύσειεν, ἔρκε μιν ἔνδοθεν αἰδώς·
 αἰδοῖ δ' ἐργομένην θρασὺς ἴμερος ὀτρύνεσκεν.
 τρὶς μὲν ἐπειρήθη, τρὶς δ' ἔσχετο· τέτρατον αὐτίς
 655 λέκτροισιν πρηγῆς ἐνικάππεσεν εἰλιχθείσα.
 ὥς δ' ὅτε τις νύμφη θαλερὸν πόσιν ἐν θαλάμοισιν
 μύρεται, ᾧ μιν ὄπασσαν ἀδελφεοὶ ἠὲ τοκῆες,
 οὐδέ τί πω πάσαις ἐπιμίσγεται ἀμφιπόλοισιν
 αἰδοῖ ἐπιφροσύνη τε, μυχῶ δ' ἀχέουσα θαάσσει,
 660 τὸν δέ τις ὤλεσε μοῖρα, πάρος ταρπήμεναι ἄμφω
 δῆνεσιν ἀλλήλων· ἥ δ' ἔνδοθι δαιομένη περ
 σίγα μάλα κλαίει χῆρον λέχος εἰσορόωσα,
 μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναικες·
 τῇ ἰκέλη Μήδεια κινύρετο. τὴν δὲ τις ἄφνω
 665 μυρομένην μεσσηγὺς ἐπιπρομολοῦσ' ἐνόησεν
 δμωάων, ἣ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα·

- Χαλκίοπη δ' ἤγγειλε παρασχεδόν· ἦ δ' ἐνὶ παισὶν
 ἦστ' ἐπιμητιώωσα κασιγνήτην ἀρέσασθαι.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπίθησεν, ὅτ' ἔκλυεν ἀμφιπόλοιο
 670 μῦθον ἀνώιστον· διὰ δ' ἔσσυτο θαμβήσασα
 ἐκ θαλάμου θάλαμόνδε διαμπερές, ᾧ ἔνι κούρη
 κέκλιτ' ἀκηχεμένη, δρῦψεν δ' ἐκάτερθε παρειάς.
 ὥς δ' ἴδε δάκρυσιν ὅσσε πεφυρμένα, φώνησέν μιν·
 “ὦ μοι ἐγώ, Μήδεια, τί δὴ τάδε δάκρυα λείβεις;
 675 τίπτ' ἔπαθες; τί τοι αἰνὸν ὑπὸ φρένας ἴκετο πένθος;
 ἦ νύ σε θευμορίη περιδέδρομεν ἄψα νούσος,
 ἦέ τιν' οὐλομένην ἐδάης ἐκ πατρὸς ἐνιπήν
 ἀμφί τ' ἐμοὶ καὶ παισίν; ὄφελλέ με μήτε τοκῶν
 δῶμα τόδ' εἰσοράαν μηδὲ πτόλιν, ἀλλ' ἐπὶ γαίης
 680 πείρασι ναιετάειν, ἵνα μηδέ περ οὔνομα Κόλχων.”
 ὥς φάτο· τῆς δ' ἐρύθηνε παρήια· δὴν δέ μιν αἰδῶς
 παρθενίη κατέρυκεν ἀμείψασθαι μεμαυῖαν.
 μῦθος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλεν
 γλώσσης, ἄλλοτ' ἔνερθε κατὰ στῆθος πεπόττο·
 685 πολλάκι δ' ἱμερόεν μὲν ἀνὰ στόμα θυίεν ἐνισπείν,
 φθογγῇ δ' οὐ προύβαινε παροιτέρω. ὄψέ δ' ἔειπεν
 τοῖα δόλω· θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον Ἔρωτες·
 “Χαλκίοπη, περί μοι παίδων σέο θυμὸς ἄηται,
 μή σφε πατῆρ ξείνοισι σὺν ἀνδράσιν αὐτίκ' ὀλέσση·
 690 τοῖα κατακνώσσουσα μινυθαδίω νέον ὕπνω
 λεύσσω ὄνειράτα λυγρά—τά τις θεὸς ἀκράαντα
 θείη, μηδ' ἀλεγεινὸν ἐφ' υἰάσι κῆδος ἔλοιο.”
 φῆ ῥα κασιγνήτης πειρωμένη, εἴ κέ μιν αὐτῇ
 ἀντιάσειε πάροιθεν ἐοῖς τεκέεσσιν ἀμύνειν.

- 695 τὴν δ' αἰνῶς ἄτλητος ἐπέκλυσε θυμὸν ἀνίη
 δείματι, τοί' ἐσάκουσεν· ἀμείβετο δ' ᾧδ' ἐπέεσσιν·
 “καὶ δ' αὐτὴ τάδε πάντα μετήλυθον ὀρμαίνουσα,
 εἴ τινα συμφράσσαιο καὶ ἀρτύνειας ἀρωγῆν.
 ἀλλ' ὄμοσον Γαίαν τε καὶ Οὐρανόν, ὅττι τοι εἶπω
- 700 σχήσειν ἐν θυμῷ σὺν τε δρήστειρα πέλεσθαι.
 λίσσομ' ὑπὲρ μακάρων σέο τ' αὐτῆς ἠδὲ τοκῆων,
 μή σφε κακῆ ὑπὸ κηρὶ διαρραισθέντας ἰδέσθαι
 λευγαλέως· ἢ σοί γε φίλοις σὺν παισὶ θανοῦσα
 εἶην ἐξ Ἄϊδεω στυγερῆ μετόπισθεν Ἐρινύς.”
- 705 ὡς ἄρ' ἔφη, τὸ δὲ πολλὸν ὑπεξέχυτ' αὐτίκα δάκρυ,
 νειόθι δ' ἀμφοτέρησι περίσχετο γούνατα χερσίν·
 σὺν δὲ κάρη κόλποις περικάββαλεν. ἔνθ' ἐλεεινὸν
 ἄμφω ἐπ' ἀλλήλησι θέσαν γόον· ᾠρτο δ' ἰωῆ
 λεπταλή δια δώματ' ὄδυρομένων ἀχέεσσιν.
- 710 τὴν δὲ πάρος Μῆδεια προσέννεπεν ἀσχαλώουσα·
 “δαιμονίη, τί νύ τοι ῥέξω ἄκος, οἷ' ἀγορεύεις,
 ἀράς τε στυγεράς καὶ Ἐρινύας; αἶ γὰρ ὄφελλεν
 ἔμπεδον εἶναι ἐπ' ἄμμι τεοὺς υἱῆας ἔρυσθαι.
 ἴστω Κόλχων ὄρκος ὑπέρβιος, ὃν τιν' ὀμόσσαι
- 715 αὐτὴ ἐποτρύνεις, μέγας Οὐρανὸς ἠδ' ὑπένερθεν
 Γαῖα, θεῶν μήτηρ, ὅσσον σθένος ἐστὶν ἐμεῖο,
 μή σ' ἐπιδευήσασθαι ἀνυστά περ ἀντιόωσαν.”
 φῆ ἄρα· Χαλκίοπη δ' ἠμείβετο τοῖσδ' ἐπέεσσιν·
 “οὐκ ἂν δὴ ξείνῳ τλαίης χατέοντι καὶ αὐτῷ
- 720 ἢ δόλον ἢ τινα μῆτιν ἐπιφράσσασθαι ἀέθλου,
 παίδων εἵνεκ' ἐμεῖο; καὶ ἐκ κείνοιο δ' ἰκάνει
 Ἄργος ἐποτρύνων με τεῆς πειρήσαι ἀρωγῆς·

μεσσηγὺς μὲν τόν γε δόμῳ λίπον ἐνθάδ' ἰοῦσα.”

ὥς φάτο· τῆ δ' ἔντοσθεν ἀνέπτατο χάρματι θυμός·

725 φοινίχθη δ' ἄμυδις καλὸν χροά, καδ δέ μιν ἀχλὺς
εἶλεν ἱαινομένην. τοῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·

“Χαλκίοπη, ὡς ὕμμι φίλον τερπνόν τε τέτυκται,
ὡς ἔρξω. μὴ γάρ μοι ἐν ὀφθαλμοῖσι φαείνοι
ἡὼς μηδέ με δηρὸν ἔτι ζώουσαν ἴδοιο,

730 εἴ κέ τι σῆς ψυχῆς προφερέστερον ἢέ τι παίδων
σὼν θείην, οἳ δὴ μοι ἀδελφείοι γεγάασιν,
κηδεμόνες τε φίλοι καὶ ὁμήλικες· ὡς δὲ καὶ αὐτὴν
φημί κασιγνήτην τε σέθεν κούρην τε πέλεσθαι,
ἴσον ἐπεὶ κείνοις με τεῶ ἐπαείραο μαζῶ

735 νηπυτίην, ὡς αἰὲν ἐγὼ ποτε μητρὸς ἄκουο.
ἀλλ' ἴθι, κέῤυθε δ' ἐμὴν σιγῇ χάριν, ὄφρα τοκῆας
λήσομαι ἐντύνοῦσα ὑπόσχεσιν· ἦρι δὲ νηδὸν
εἴσομαι εἰς Ἑκάτης θελκτήρια φάρμακα ταύρων
οἰσομένη ξείνω, ὑπὲρ οὗ τόδε νεῖκος ὄρωρεν.”

740 ὡς ἦ γ' ἐκ θαλάμοιο πάλιν κίε, παισί τ' ἀρωγὴν
αὐτοκασιγνήτης διεπέφραδε. τήν γε μὲν αὐτίς
αἰδώς τε στυγερόν τε δέος λάβε μουνωθείσαν,
τοῖα παρέξ οὗ πατρὸς ἐπ' ἀνέρι μητιάσθαι.

νύξ μὲν ἔπειτ' ἐπὶ γαίαν ἄγεν κνέφας· οἳ δ' ἐνὶ πόντῳ

745 ναυτίλοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ ἀστέρας Ὁρίωνος
ἔδρακον ἐκ νηῶν, ὕπνιοι δὲ καὶ τις ὀδίτης
ἦδη καὶ πυλαωρὸς ἐέλδετο, καὶ τινα παίδων
μητέρα τεθνεώτων ἀδινὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυπτεν·
οὐδὲ κυνῶν ὑλακὴ ἔτ' ἀνὰ πτόλι, οὐ θρόος ἦεν
750 ἠχήεις· σιγὴ δὲ μελαινομένην ἔχεν ὄρφνην.

ἀλλὰ μάλ' οὐ Μήδειαν ἐπὶ γλυκερὸς λάβεν ὕπνος·
 πολλὰ γὰρ Αἰσονίδαο πόθῳ μελεδήματ' ἔγειρεν
 δειδυῖαν ταύρων κρατερὸν μένος, οἷσιν ἔμελλεν
 φθεῖσθαι ἀεικέλιη μοίρη κατὰ νειὸν" Ἀρης.

755 πυκνὰ δέ οἱ κραδίη στηθέων ἔντοσθεν ἔθυιεν,
 ἠελίου ὡς τίς τε δόμοις ἐνιπάλλεται αἴγλη
 ὕδατος ἐξαιουῦσα, τὸ δὲ νέον ἠὲ λέβητι
 ἠέ που ἐν γαυλῷ κέχυται, ἠ δ' ἔνθα καὶ ἔνθα
 ὠκεῖη στροφάλιγγι τινάσσεται αἰσσοῦσα·

760 ὡς δὲ καὶ ἐν στηθέσσι κέαρ ἐλελίζετο κούρης.
 δάκρυ δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐλέω ῥέεν· ἔνδοθι δ' αἰεὶ
 τεῖρ' ὀδύνη σμύχουσα διὰ χροὸς ἀμφί τ' ἀραιὰς
 ἱνας καὶ κεφαλῆς ὑπὸ νείατον ἰνίον ἄχρῖς,
 ἔνθ' ἀλεγεινότατον δύνει ἄχος, ὀππὸτ' ἀνίας

765 ἀκάματοι πραπίδεςσιν ἐνισκίμψωσιν" Ἐρωτες.
 φῆ δέ οἱ ἄλλοτε μὲν θελκτῆρια φάρμακα ταύρων
 δωσέμεν· ἄλλοτε δ' οὐ τι, καταφθεῖσθαι δὲ καὶ αὐτῆ·
 αὐτίκα δ' οὐτ' αὐτῆ θανέειν, οὐ φάρμακα δώσειν,
 ἀλλ' αὐτῶς εὐκῆλος ἐῖν ὀτλησέμεν ἄτην.

770 ἐξομένη δῆπεια δοάσσατο, φώνησέν τε·
 "δειλὴ ἐγώ, νῦν ἔνθα κακῶν ἢ ἔνθα γένωμαι;
 πάντη μοι φρένες εἰσὶν ἀμήχανοι, οὐδέ τις ἀλκή
 πήματος, ἀλλ' αὐτῶς φλέγει ἔμπεδον. ὡς ὄφελόν γε
 Ἄρτεμιδος κραιπνοῖσι πάρος βελέεσσι δαμῆναι,

775 πρὶν τόν γ' εἰσιδέειν, πρὶν Ἀχαΐδα γαίαν ἰκέσθαι
 Χαλκιοῦσης ὑίας· τοὺς μὲν θεὸς ἢ τις Ἐρινύς
 ἄμμι πολυκλαύτους δεῦρ' ἤγαγε κείθεν ἀνίας.
 φθεῖσθω ἀεθλεύων, εἴ οἱ κατὰ νειὸν ὀλέσθαι

- μοῖρα πέλει· πῶς γάρ κεν ἔμοις λελάθοιμι τοκῆας
 780 φάρμακα μησαμένη; ποῖον δ' ἐπὶ μῦθον ἐνίψω;
 τίς δὲ δόλος, τίς μῆτις ἐπὶ κλοπος ἔσσειτ' ἀρωγῆς;
 ἦ μιν ἄνευθ' ἐτάρων προσπτεύξομαι οἶον ἰδοῦσα;
 δύσμορος· οὐ μὲν ἔολπα καταφθιμένοιο περ ἔμπης
 λωφήσειν ἀχέων· τότε δ' ἂν κακὸν ἄμμι πέλοιτο
 785 κείνος, ὅτε ζωῆς ἀπαμείρεται. ἐρρέτω αἰδῶς,
 ἐρρέτω ἀγλαΐη· ὁ δ' ἐμῆ ἰότητι σωθεῖς
 ἀσκηθῆς, ἵνα οἱ θυμῷ φίλον, ἔνθα νέοιτο·
 αὐτὰρ ἐγὼν αὐτῆμαρ, ὅτ' ἐξανύσειεν ἄεθλον,
 τεθναίην, ἢ λαιμὸν ἀναρτήσασα μελάθρω
 790 ἢ καὶ πασσαμένη ραιστήρια φάρμακα θυμοῦ.
 ἀλλὰ καὶ ὧς φθιμένη μοι ἐπιλλίξουσιν ὀπίσσω
 κερτομίας· τηλοῦ δὲ πόλις περὶ πᾶσα βοήσει
 πότμον ἐμόν· καὶ κέν με διὰ στόματος φορέουσαι
 Κολχίδες ἄλλυδις ἄλλαι ἀεικέα μωμήσονται·
 795 ἢ τις κηδομένη τόσον ἀνέρος ἄλλοδαποῖο
 κάτθανεν, ἢ τις δῶμα καὶ οὖς ἦσχυνε τοκῆας
 μαργοσύνη εἶξασα· τί δ' οὐκ ἐμόν ἔσσεται αἰσχος;
 ὦ μοι ἐμῆς ἄτης· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον εἶη
 τῆδ' αὐτῆ ἐν νυκτὶ λιπεῖν βίον ἐν θαλάμοισιν,
 800 πότμῳ ἀνώιστῳ κάκ' ἐλέγχεα πάντα φυγοῦσαν,
 πρὶν τάδε λωβήεντα καὶ οὐκ ὄνομαστὰ τελέσσαι.”
 ἦ, καὶ φωριαμὸν μετεκίαθεν, ἦ ἔνι πολλὰ
 φάρμακά οἱ, τὰ μὲν ἐσθλά, τὰ δὲ ραιστήρι', ἔκειτο.
 ἐνθεμένη δ' ἐπὶ γούνατ' ὀδύρετο, δεῦτε δὲ κόλπους
 805 ἄλληκτον δακρύοισι, τὰ δ' ἔρρεεν ἀσταγὲς αὐτῶς,
 αἶν' ὀλοφυρομένης τὸν ἐὸν μόρον. ἴετο δ' ἦ γε

- φάρμακα λέξασθαι θυμοφθόρα, τόφρα πάσαιτο·
 ἤδη καὶ δεσμοὺς ἀνελύετο φωριαμοῖο
 ἐξελέειν μεμαυῖα, δυσάμμορος· ἀλλὰ οἱ ἄφνω
 810 δεῖμ' ὀλοὸν στυγεροῖο κατὰ φρένας ἦλθ' Ἄϊδαο·
 ἔσχετο δ' ἀμφασίῃ δηρὸν χρόνον. ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
 θυμηδεῖς βιότοιο μεληδόνες ἰνδάλλοντο·
 μνήσατο μὲν τερπνῶν, ὅσ' ἐνὶ ζωοῖσι πέλονται,
 μνήσαθ' ὀμηλικίης περιγηθέος, οἶά τε κούρη·
 815 καὶ τέ οἱ ἥελιος γλυκίων γένετ' εἰσοράασθαι
 ἢ πάρος, εἰ ἐτεόν γε νόω ἐπεμαίεθ' ἕκαστα.
 καὶ τὴν μὲν ῥα πάλιν σφετέρων ἀποκάτθετο γούνων,
 Ἥρης ἐννεσίησι μετάρτροπος, οὐδ' ἔτι βουλάς
 ἄλλη δοιάζεσκεν· ἐέλδετο δ' αἶψα φανῆναι
 820 ἡῶ τελλομένην, ἵνα οἱ θελκτήρια δοίῃ
 φάρμακα συνθεσίησι καὶ ἀντήσειεν ἐς ὠπήν.
 πυκνὰ δ' ἀνὰ κληίδας ἔων λύεσκε θυράων,
 αἶγλην σκεπτομένη· τῇ δ' ἀσπάσιον βάλε φέγγος
 Ἥριγενῆς, κίνυτο δ' ἀνὰ πτολίεθρον ἕκαστοι.
 825 ἔνθα κασιγνήτους μὲν ἔτ' αὐτόθι μείναι ἀνώγει
 Ἄργος, ἵνα φράζοιντο νόον καὶ μῆδεα κούρης·
 αὐτὸς δ' αὐτ' ἐπὶ νῆα κίεν προπάροιθε λιασθείς.
 ἡ δ' ἐπεὶ οὖν τὰ πρῶτα φαεινομένην ἴδεν ἡῶ
 παρθενική, ξανθὰς μὲν ἀνήψατο χερσὶν ἐθείρας,
 830 αἶ οἱ ἀτημελίη καταειμέναι ἠερέθοντο,
 αὐσταλέας δ' ἔψηχε παρηίδας, αὐτὰρ ἀλοιφῇ
 νεκταρῆ φαιδρύνετ' ἔπι χροά· δῦνε δὲ πέπλον
 καλόν, ἐυγνάμπτοισιν ἀρηρέμενον περόνησιν,
 ἀμβροσίω δ' ἐφύπερθε καρῆατι βάλλε καλύπτρην

- 835 ἀργυφῆν. αὐτοῦ δὲ δόμοις ἐνι δινεύουσα
 στείβει πέδον λήθη ἀχέων, τά οἱ ἐν ποσὶν ἦεν
 θεσπέσι', ἄλλα τ' ἔμελλεν ἀεξήσεσθαι ὅπισσω.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν, αἷ οἱ δυοκαίδεκα πᾶσαι
 ἐν προδόμῳ θαλάμοιο θυώδεος ἠυλίζοντο
- 840 ἥλικες, οὐ πῶ λέκτρα σὺν ἀνδράσι πορσύνουσαι,
 ἐσσυμένως οὐρήας ὑποξεύξασθαι ἀπήνην,
 οἷ κέ μιν εἰς Ἑκάτης περικαλλέα νηὸν ἄγοιεν.
 ἔνθ' αὖτ' ἀμφίπολοι μὲν ἐφοπλίζεσκον ἀπήνην·
 ἡ δὲ τέως γλαφυρῆς ἐξείλετο φωριαμοῖο
- 845 φάρμακον, ὃ ῥά τέ φασι Προμήθειον καλέεσθαι.
 τῷ εἰ κ' ἐννυχίοισιν ἀρεσσάμενος θυέεσσιν
 Δαίραν μονογένειαν ἐὸν δέμας ἰκμαίνοντο,
 ἦ τ' ἂν ὃ γ' οὔτε ῥηκτὸς ἔοι χαλκοῖο τυπήσιν,
 οὔτε κεν αἰθομένῳ πυρὶ εἰκάθοι, ἀλλὰ καὶ ἀλκῆ
- 850 λωίτερος κείν' ἦμαρ ὁμῶς κάρτει τε πέλοιτο.
 πρωτοφυῆς τό γ' ἀνέσχε καταστάξαντος ἔραζε
 αἰετοῦ ὠμηστέῳ κνημοῖς ἐνι Καυκασίοισιν
 αἱματόεντ' ἰχώρα Προμηθῆος μογεροῖο.
 τοῦ δ' ἦτοι ἄνθος μὲν ὅσον πήχυιον ὑπερθευ
- 855 χροίῃ Κωρυκίῳ ἴκελον κρόκῳ ἐξεφαάνθη,
 καυλοῖσιν διδύμοισιν ἐπήρορον· ἡ δ' ἐνὶ γαίῃ
 σαρκὶ νεοτμήτῳ ἐναλιγική ἐπλετο ρίζα.
 τῆς οἶην τ' ἐν ὄρεσσι κελαινὴν ἰκμάδα φηγοῦ
 Κασπίῃ ἐν κόχλῳ ἀμήσατο φαρμάσσεσθαι,
- 860 ἐπτὰ μὲν ἀενάοισι λοεσσαμένη ὑδάτεσσιν,
 ἐπτὰκι δὲ Βριμῷ κουροτρόφον ἀγκαλέσασα,
 Βριμῷ νυκτιπόλον, χθονίην, ἐνέροισιν ἄνασσαν,

- λυγαίῃ ἐνὶ νυκτὶ σὺν ὀρφναίοις φαρέεσσιν.
 μυκηθμῶ δ' ὑπένερθεν ἔρεμνῇ σείετο γαῖα,
 865 ῥίξῃς τεμνομένης Τιτηνίδος· ἔστενε δ' αὐτὸς
 Ἰαπετοῖο πάις ὀδύνη πέραν θυμὸν ἀλύων.
 τό ῥ' ἢ γ' ἐξαγελοῦσα θυώδει κάτθετο μήτρῃ,
 ἢ τέ οἱ ἀμβροσίοισι περὶ στήθεσσιν ἔερτο.
 ἐκ δὲ θύραζε κιοῦσα θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
 870 σὺν δέ οἱ ἀμφίπολοι δοιαὶ ἐκάτερθεν ἔβησαν.
 αὐτῇ δ' ἠνί' ἔδεκτο καὶ εὐποίητον ἰμάσθλην
 δεξιτερῇ, ἔλαεν δὲ δι' ἄστεος· αἱ δὲ δὴ ἄλλαι
 ἀμφίπολοι, πείριπθος ἐφαπτόμεναι μετόπισθεν,
 τρώχων εὐρείαν κατ' ἀμαξιτόν, ἂν δὲ χιτῶνας
 875 λεπταλέους λευκῆς ἐπιγουνίδος ἄχρῖς ἄειρον.
 οἴῃ δὲ λιανοῖσιν ἐφ' ὕδασι Παρθενίοιο,
 ἦε καὶ Ἀμνισοῖο λοεσσαμένη ποταμοῖο
 χρυσείοις Λητώϊς ἐφ' ἄρμασιν ἔστηνῖα
 ὠκείαις κεμάδεσσι διεξελάησι κολώνας,
 880 τηλόθεν ἀντιώσα πολυκνίσου ἐκατόμβης·
 τῇ δ' ἅμα νύμφαι ἔπονται ἀμορβάδες, αἱ μὲν ἀπ' αὐτῆς
 ἀγρόμεναι πηγῆς Ἀμνισίδος, αἱ δὲ λιποῦσαι
 ἄλσεα καὶ σκοπιὰς πολυπίδακας· ἀμφὶ δὲ θῆρες
 κνυζήθμῳ σαίνουσιν ὑποτρομέοντες ἰοῦσαν·
 885 ὥς αἱ γ' ἐσσεύοντο δι' ἄστεος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 εἶκον ἀλευάμενοι βασιληίδος ὄμματα κούρης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόλιος μὲν εὐδμήτους λίπ' ἀγυιάς,
 νηὸν δ' εἰσαφίκανε διὰ πεδίων ἐλάουσα,
 δὴ τότε ἔντροχάλοιο κατ' αὐτόθι βήσατ' ἀπήνης
 890 ἰεμένη, καὶ τοῖα μετὰ δμῶῃσιν ἔειπεν·

- “ὦ φίλοι, ἦ μέγα δὴ τι παρήλιτον, οὐδ’ ἐνόησα
 μὴ ἴμεν ἀλλοδαποῖσι μετ’ ἀνδράσιν, οἳ τ’ ἐπὶ γαίαν
 ἡμετέρην στρωφῶσιν· ἀμηχανίῃ βεβόληται
 πᾶσα πόλις· τὸ καὶ οὐ τις ἀνήλυθε δεῦρο γυναικῶν
 895 τάων, αἶ τὸ πάροιθεν ἐπημάτιαι ἀγέρονται.
 ἀλλ’ ἐπεὶ οὖν ἰκόμεσθα καὶ οὐ νύ τις ἄλλος ἔπεισιν,
 εἰ δ’ ἄγε μολπῇ θυμὸν ἀφειδείως κορέσωμεν
 μελιχίῃ, τὰ δὲ καλὰ τερείνης ἄνθεα ποίης
 λεξάμεναι τότ’ ἔπειτ’ αὐτὴν ἀπονισσόμεθ’ ὥρην.
 900 καὶ δέ κε σὺν πολέεσσιν ὀνείασιν οἴκαδ’ ἴκοισθε
 ἡματι τῶδ’, εἴ μοι συναρέσσετε τήνδε μενοιωήν.
 Ἴργος γάρ μ’ ἐπέεσσι παρατρέπει, ὥς δὲ καὶ αὐτὴ
 Χαλκιόπη—τὰ δὲ σίγα νόω ἔχετ’ εἰσαΐουσαι
 ἐξ ἐμέθεν, μὴ πατρὸς ἐς οὐατα μῦθος ἴκηται—
 905 τὸν ξεινόν με κέλονται, ὅ τις περὶ βουσίην ὑπέστη,
 δῶρ’ ἀποδεξαμένην ὀλοῶν ῥύσασθαι ἀέθλων.
 αὐτὰρ ἐγὼ τὸν μῦθον ἐπήνεον ἠδὲ καὶ αὐτὸν
 κέκλωμαι εἰς ὠπὴν ἐτάρων ἄπο μῦνον ἰκέσθαι,
 ὄφρα τὰ μὲν δασόμεσθα μετὰ σφίσι, εἴ κεν ὀπάσση
 910 δῶρα φέρων, τῶ δ’ αὐτε κακώτερον ἄλλο πόρωμεν
 φάρμακον. ἀλλ’ ἀπονόσφι πέλεσθέ μοι, εὐτ’ ἂν ἴκηται.”
 ὥς ἠΰδα· πάσῃσι δ’ ἐπὶ κλοπος ἦνδανε μῆτις.
 αὐτίκα δ’ Αἰσονίδην ἐτάρων ἄπο μῦνον ἐρύσσας
 Ἴργος, ὅτ’ ἦδη τήν γε κασιγνήτων ἐσάκουσεν
 915 ἠερίην Ἐκάτης ἱερὸν μετὰ νηὸν ἰούσαν,
 ἦγε διέκ πεδίου· ἅμα δὲ σφισιν εἶπετο Μόψος
 Ἴμπυκίδης, ἐσθλὸς μὲν ἐπιπροφανέντας ἐνισπείν
 οἰωνούς, ἐσθλὸς δὲ σὺν εὐφράσασθαι ἰούσιν.

- ἔνθ' οὐ πω τις τοῖος ἐπὶ προτέρων γένητ' ἀνδρῶν,
 920 οὐθ' ὅσοι ἐξ αὐτοῖο Διὸς γένος, οὐθ' ὅσοι ἄλλων
 ἀθανάτων ἥρωες ἀφ' αἵματος ἐβλάστησαν,
 οἶον Ἰήσωνα θῆκε Διὸς δάμαρ ἤματι κείνῳ
 ἡμὲν ἐσάντα ἰδεῖν ἠδὲ προτιμυθῆσασθαι·
 τὸν καὶ παπταίνοντες ἐθάμβεον αὐτοὶ ἐταῖροι
 925 λαμπόμενον χαρίτεσσιν, ἐγήθησεν δὲ κελεύθῳ
 Ἀμπυκίδης, ἥδη πού οἰσάμενος τὰ ἕκαστα.
 ἔστι δέ τις πεδίοιο κατὰ στίβον ἐγγύθι νηοῦ
 αἴγειρος φύλλοισιν ἀπειρεσίοις κομόωσα·
 τῇ θαμὰ δὴ λακέρυζαι ἐπηυλίζοντο κορῶναι,
 930 τᾶων τις μεσσηγὺς ἀνὰ πτερὰ κινήσασα
 ὑψοῦ ἐπ' ἀκρεμόνων Ἥρης ἠνίπαπε βουλαῖς·
 “ἀκλειῆς ὄδε μάντις, ὃς οὐδ' ὅσα παῖδες ἴσασι
 οἶδε νόῳ φράσασθαι, ὀθούνεκεν οὔτε τι λαρὸν
 οὔτ' ἐρατὸν κούρη κεν ἔπος προτιμυθῆσαιτο
 935 ἠιθέω, εἴτ' ἄν σφιν ἐπήλυδες ἄλλοι ἔπωνται.
 ἔρροις, ᾧ κακόμαντι, κακοφραδές· οὐδέ σε Κύπρις
 οὔτ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνέουσιν Ἐρωτες.”
 ἴσκειν ἀτεμβομένη· μείδησε δὲ Μόψος ἀκούσας
 ὀμφὴν οἰωνοῖο θεήλατον, ᾧδέ τ' ἔειπεν·
 940 “τὴν μὲν νηόνδε θεᾶς ἴθι, τῷ ἐνὶ κούρῃ
 δῆεις, Αἰσονίδη· μάλα δ' ἠπίη ἀντιβολήσεις
 Κύπριδος ἐννεσίης, ἥ τοι συνέριθος ἀέθλων
 ἔσσεται, ὡς δὴ καὶ πρὶν Ἀγνηορίδης φάτο Φινεύς.
 νῶι δ', ἐγὼν Ἔργος τε, δεδεγμένοι ἔστ' ἄν ἴκηαι,
 945 τῷδ' αὐτῷ ἐνὶ χώρῳ ἀπεσσόμεθ'· οἰόθι δ' αὐτὸς
 λίσσεό μιν πυκνιοῖσι παρατροπέων ἐπέεσσιν.”

ἦ ῥα περιφραδέως, ἐπὶ δὲ σχεδὸν ἤνεον ἄμφω.
 οὐδ' ἄρα Μηδείης θυμὸς τράπετ' ἄλλα νοῆσαι,
 μελπομένης περ ὄμως· πᾶσαι δέ οἱ, ἦν τιν' ἀθύροι
 950 μολπήν, οὐκ ἐπὶ δηρὸν ἐφήνδανεν ἐψιάσθαι,
 ἀλλὰ μεταλλήγεσκεν ἀμήχανος· οὐδέ ποτ' ὄσσε
 ἀμφιπόλων μεθ' ὄμιλον ἔχ' ἀτρέμας, ἐς δὲ κελεύθους
 τηλόσε παπταίνεσκε παρακλίνουσα παρειάς.
 ἦ θαμὰ δὴ στηθέων ἔαγη κέαρ, ὀππότε δούπων
 955 ἦ ποδὸς ἦ ἀνέμοιο παραθρέξαντα δοάσσαι.
 αὐτὰρ ὅ γ' οὐ μετὰ δηρὸν ἐελδομένη ἐφαάνθη,
 ὑψόσ' ἀναθρόσκων ἅ τε Σείριος Ὠκεανοῖο,
 ὃς δ' ἦτοι καλὸς μὲν ἀρίζηλός τ' ἐσιδέσθαι
 ἀντέλλει, μήλοισι δ' ἐν ἄσπετον ἦκεν οἰζύν·
 960 ὡς ἄρα τῇ καλὸς μὲν ἐπήλυθεν εἰσοράασθαι
 Αἰσονίδης, κάματον δὲ δυσίμερον ὦρσε φαανθείς.
 ἐκ δ' ἄρα οἱ κραδίη στηθέων πέσεν, ὄμματα δ' αὐτῶς
 ἤχλυσαν, θερμὸν δὲ παρηίδας εἶλεν ἔρευθος·
 γούνατα δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπάροιθεν ἀεῖραι
 965 ἔσθενεν, ἀλλ' ὑπένερθε πάγη πόδας. αἱ δ' ἄρα τείως
 ἀμφίπολοι μάλα πᾶσαι ἀπὸ σφείων ἐλίσσθεν.
 τῷ δ' ἄνεω καὶ ἀναυδοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν,
 ἦ δρυσὶν ἦ μακρῆσιν ἐειδόμενοι ἐλάττησιν,
 αἱ τε παρᾶσσον ἔκηλοι ἐν οὔρεσιν ἐρρίζωνται
 970 νηνεμῆ, μετὰ δ' αὐτίς ὑπὸ ῥιπήης ἀνέμοιο
 κινύμεναι ὁμάδησαν ἀπείριτον· ὡς ἄρα τῷ γε
 μέλλον ἄλις φθέγξασθαι ὑπὸ πνοιῆσιν Ἔρωτος.
 γνῶ δέ μιν Αἰσονίδης ἄτη ἐνιπεπτηυῖαν
 θευμορίη, καὶ τοῖον ὑποσσαιίνων φάτο μῦθον·

- 975 “τίπτε με, παρθενική, τόσον ἄξειαι οἶον ἐόντα;
οὔ τοι ἐγών, οἰοί τε δυσανχέες ἄλλοι ἔασιν
ἀνέρες, οὐδ’ ὅτε περ πάτρη ἔνι ναιετάασκον,
ἦα πάρος. τῷ μὴ με λίην ὑπεραῖδεο, κούρη,
ἢ τι παρεξερέεσθαι ὅ τοι φίλον ἢ τι φάσθαι.
- 980 ἀλλ’ ἐπεὶ ἀλλήλοισιν ἰκάνομεν εὐμνεύοντες
χώρῳ ἐν ἠγαθέῳ, ἵνα τ’ οὐ θέμις ἔστ’ ἀλιτέσθαι,
ἀμφιδίην ἀγόρευε καὶ εἴρεο· μηδέ με τερπνοῖς
φηλώσης ἐπέεσσιν, ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης
αὐτοκασιγνήτη μενοεικέα φάρμακα δώσειν.
- 985 πρὸς σ’ αὐτῆς Ἐκάτης μειλίσσομαι ἠδὲ τοκῆων
καὶ Διός, ὃς ξείνοισι ἰκέτησί τε χεῖρ’ ὑπερίσχει·
ἀμφοτέρων δ’ ἰκέτης ξείνός τέ τοι ἐνθάδ’ ἰκάνω,
χρηοῖ ἀναγκαίῃ γουνούμενος· οὐ γὰρ ἄνευθεν
ὑμείων στονούεντος ὑπέρτερος ἔσσομ’ ἀέθλου.
- 990 σοὶ δ’ ἂν ἐγὼ τίσαιμι χάριν μετόπισθεν ἀρωγῆς,
ἢ θέμις, ὡς ἐπέοικε διάνδιχα ναιετάοντας,
οὔνομα καὶ καλὸν τεύχων κλέος· ὡς δὲ καὶ ὦλλοι
ἦρωες κλήσουσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
ἠρώων τ’ ἄλοχοι καὶ μητέρες, αἶ νύ που ἤδη
- 995 ἡμέας ἠιόνεσσιν ἐφεζόμεναι γοάουσιν·
τάων ἀργαλέας κεν ἀποσκεδάσειας ἀνίας.
δὴ ποτε καὶ Θησῆα κακῶν ὑπελύσατ’ ἀέθλων
παρθενικῆ Μινωῖς ἐυφρονέουσ’ Ἀριάδνη,
ἦν ῥά τε Πασιφάη κούρη τέκεν Ἥελίοιο.
- 1000 ἀλλ’ ἢ μὲν καὶ νηός, ἐπεὶ χόλον εὐνάσε Μίνως,
σὺν τῷ ἐφεζομένη πάτρη λῖπε· τὴν δὲ καὶ αὐτοὶ
ἀθάνατοι φίλαντο, μέσῳ δέ οἱ αἰθέρι τέκμωρ

- ἀστερόεις στέφανος, τόν τε κλείουσ' Ἀριάδνης,
 πάννυχος οὐρανόισιν ἐλίσσεται εἰδώλοισιν.
 1005 ὡς καὶ σοὶ θεόθεν χάρις ἔσσεται, εἴ κε σαώσεις
 τόσσον ἀριστήων ἀνδρῶν στόλον. ἦ γὰρ ἔοικας
 ἐκ μορφῆς ἀγανῆσιν ἐπητείησι κεκάσθαι.”
 ὡς φάτο κυδαίνων· ἦ δ' ἐγκλιδὸν ὄσσε βαλοῦσα
 νεκτάρειον μείδησε· χύθη δέ οἱ ἔνδοθι θυμὸς
 1010 αἴνω ἀειρομένης, καὶ ἀνέδρακεν ὄμμασιν ἄντην.
 οὐδ' ἔχεν ὅτι πάροιθεν ἔπος προτιμυθήσαιο,
 ἀλλ' ἄμυδις μενέαινεν ἀολλέα πάντ' ἀγορευσαί.
 προπρὸ δ' ἀφειδήσασα θυώδεος ἔξελε μήτρης
 φάρμακον· αὐτὰρ ὅ γ' αἶψα χεροῖν ὑπέδεκτο γεγηθῶς.
 1015 καὶ νύ κέ οἱ καὶ πᾶσαν ἀπὸ στηθέων ἀρύσασα
 ψυχὴν ἐγγυάλιξεν ἀγαιομένη χατέοντι·
 τοῖος ἀπὸ ξανθοῖο καρήατος Αἰσονίδαο
 στράπτειν ἔρωσ ἠδείαν ἀπὸ φλόγα, τῆς δ' ἀμαρυγὰς
 ὀφθαλμῶν ἤρπαζεν· λαίνετο δὲ φρένας εἴσω
 1020 τηκομένη, οἷόν τε περὶ ῥοδέεσσιν ἔερση
 τήκεται ἠώοισιν ἱαινομένη φαέεσσιν.
 ἄμφω δ' ἄλλοτε μὲν τε κατ' οὔδεος ὄμματ' ἔρειδον
 αἰδόμενοι, ὅτε δ' αὐτίς ἐπὶ σφίσι βάλλον ὀπωπᾶς,
 ἱμερόεν φαιδρῆσιν ὑπ' ὀφρύσι μειδιώωντες.
 1025 ὀψὲ δὲ δὴ τοίοισι μόλις προσπτύξατο κούρη·
 “φράζεο νῦν, ὡς κέν τοι ἐγὼ μητίσομ' ἀρωγὴν.
 εἶτ' ἂν δὴ μετιόντι πατῆρ ἐμὸς ἐγγυαλίξῃ
 ἐξ ὄφιος γενύων ὀλοοὺς σπείρασθαι ὀδόντας,
 δὴ τότε μέσσην νύκτα διαμμοιρηδὰ φυλάξας,
 1030 ἀκαμάτοιο ῥοῆσι λοεσσάμενος ποταμοῖο,

οἶος ἄνευθ' ἄλλων ἐνὶ φάρεσι κυανέοισιν
 βόθρον ὀρύξασθαι περιηγέα· τῷ δ' ἔνι θήλυ
 ἀρνεῖον σφάζειν καὶ ἀδαίετον ὠμοθετήσαι
 αὐτῷ πυρκαϊῆν εὐ νηήσας ἐπὶ βόθρῳ·

- 1035 μουνογενῆ δ' Ἑκάτην Περσηίδα μειλίσσοιο,
 λείβων ἐκ δέπαος σιμβλήια ἔργα μελισσέων.
 ἔνθα δ' ἐπεὶ κε θεὰν μεμνημένος ἰλάσσηται,
 ἄψ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἀναχάξω· μηδέ σε δοῦπος
 ἧὲ ποδῶν ὄρησι μεταστρεφθῆναι ὀπίσσω
 1040 ἧὲ κυνῶν ὑλακῆ, μή πως τὰ ἕκαστα κολούσας
 οὐδ' αὐτὸς κατὰ κόσμον εἰς ἐτάροισι πελάσσης.
 ἦρι δὲ μυθήνας τόδε φάρμακον, ἦύτ' ἀλοιφή
 γυμνωθεὶς φαίδρυνε τεὸν δέμας· ἐν δέ οἱ ἀλκῆ
 ἔσσειτ' ἀπειρεσίη μέγα τε σθένος, οὐδέ κε φαίης
 1045 ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν ἰσαζέμεν ἀθανάτοισιν·
 πρὸς δὲ καὶ αὐτῷ δουρὶ σάκος πεπαλαγμένον ἔστω
 καὶ ξίφος. ἔνθ' οὐκ ἄν σε διατμήξειαν ἀκκαὶ
 γηγενέων ἀνδρῶν οὐδ' ἄσχετος αἰσσοῦσα
 φλόξ ὀλοῶν ταύρων. τοῖός γε μὲν οὐκ ἐπὶ δηρὸν
 1050 ἔσσειαι, ἀλλ' αὐτῆμαρ· ὅμως σὺ γε μή ποτ' ἀέθλου
 χάξω. καὶ δέ τοι ἄλλο παρέξ ὑποθήσομ' ὄνειρα·
 αὐτίκ' ἐπὴν κρατεροὺς ζεύξης βόας, ὦκα δὲ πᾶσαν
 χερσὶ καὶ ἡγορέη στυφελὴν διὰ νειὸν ἀρόσσης,
 οἱ δ' ἦδη κατὰ ὦλκας ἀνασταχύωσι γίγαντες
 1055 σπειρομένων ὄφιος δυοφερὴν ἐπὶ βῶλον ὀδόντων,
 αἶ κεν ὀρινομένους πολέας νειοῖο δοκεύσης,
 λάθρη λᾶαν ἄφες στιβαρώτερον· οἱ δ' ἄν ἐπ' αὐτῷ,
 καρχαλέοι κύνες ὥς τε περὶ βρώμης, ὀλέκοιεν

- ἀλλήλους· καὶ δ' αὐτὸς ἐπέειπε δημοτῆτος
 1060 ἰθὺσαι. τὸ δὲ κῶας ἐς Ἑλλάδα τοίῳ γ' ἔκητι
 οἴσεια ἐξ Αἴης τηλοῦ ποθι· νίσσεο δ' ἔμπης
 ἦ φίλον, ἦ τοι ἔαδεν ἀφορμηθέντι νέεσθαι.”
 ὡς ἄρ' ἔφη, καὶ σίγα ποδῶν πάρος ὅσσε βαλοῦσα,
 θεσπέσιον λιανοῖσι παρηίδα δάκρυσι δεῦεν
 1065 μυρομένη, ὅ τ' ἔμελλεν ἀπόπροθι πολλὸν εἶοι
 πόντον ἐπιπλάγξεσθαι. ἀνιηρῶ δέ μιν ἄντην
 ἐξαῦτις μύθῳ προσεφώνεεν, εἰλέ τε χειρὸς
 δεξιτερῆς· δὴ γάρ οἱ ἀπ' ὀφθαλμοῦς λίπεν αἰδῶς·
 “μνώεο δ', ἦν ἄρα δὴ ποθ' ὑπότροπος οἴκαδ' ἴκηαι,
 1070 οὖνομα Μηδείης· ὡς δ' αὖτ' ἐγὼ ἀμφὶς ἐόντος
 μνήσομαι. εἰπέ δέ μοι πρόφρων τόδε· πῆ τοι ἔασιν
 δῶματα; πῆ νῦν ἔνθεν ὑπεῖρ ἄλα νηὶ περήσεις;
 ἦ νύ που ἀφνειοῦ σχεδὸν ἴξεται Ὀρχομενοῖο
 ἦε καὶ Αἰαίης νήσου πέλας; εἰπέ δὲ κούρην,
 1075 ἦν τινα τήνδ' ὀνόμηνας ἀριγνώτην γεγαυῖαν
 Πασιφάης, ἦ πατρὸς ὀμόγνιός ἐστιν ἐμεῖο.”
 ὡς φάτο· τὸν δὲ καὶ αὐτὸν ὑπήϊε δάκρυσι κούρης
 οὐλος ἔρως, τοῖον δὲ παραβλήδην ἔπος ἠῦδα·
 “καὶ λίην οὐ νύκτας ὀίομαι οὐδέ ποτ' ἦμαρ
 1080 σεῦ ἐπιλήσεσθαι, προφυγῶν μόρον, εἰ ἐτέον γε
 φεύξομαι ἀσκηθῆς ἐς Ἀχαιίδα, μηδέ τιν' ἄλλον
 Αἰήτης προβάλλῃσι κακώτερον ἄμμιν ἄεθλον.
 εἰ δέ τοι ἡμετέρην ἐξίδμεναι εὐάδε πάτρην,
 ἐξερῶ· μάλα γάρ με καὶ αὐτὸν θυμὸς ἀνώγει.
 1085 ἔστι τις αἰπεινοῖσι περὶδρομος οὔρεσι γαῖα,
 πάμπαν εὐρρηνός τε καὶ εὐβοτος, ἔνθα Προμηθεὺς

- Ἰαπετιονίδης ἀγαθὸν τέκε Δευκαλίωνα,
 ὃς πρῶτος ποίησε πόλεις καὶ ἐδείματο νηοὺς
 ἀθανάτοις, πρῶτος δὲ καὶ ἀνθρώπων βασίλευσεν·
- 1090 Αἰμονίην δὴ τήν γε περικτίονες καλέουσιν.
 ἐν δ' αὐτῇ Ἰαωλκός, ἐμὴ πόλις, ἐν δὲ καὶ ἄλλαι
 πολλαὶ ναιετάουσιν, ἕν' οὐδέ περ οὔνομ' ἀκούσαι
 Αἰαίης νήσου· Μινύην γε μὲν ὀρμηθέντα,
 Αἰολίδην Μινύην, ἔνθεν φάτις Ὀρχομενοῖο
- 1095 δὴ ποτε Καδμείοισιν ὁμούριον ἄστνυ πολίσσαι.
 ἀλλὰ τίη τάδε τοι μεταμῶνια πάντ' ἀγορεύω,
 ἡμετέρους τε δόμους τηλεκλείτην τ' Ἀριάδην,
 κούρην Μίνως, τό περ ἀγλαὸν οὔνομα κείνην
 παρθενικὴν καλέεσκον ἐπήρατον, ἣν μ' ἐρεεύνεις;
- 1100 αἶθε γάρ, ὡς Θησῆι τότε ξυναρέσσατο Μίνως
 ἀμφ' αὐτῆς, ὡς ἄμμι πατῆρ τεὸς ἄρθμιος εἶη.”
 ὡς φάτο μιλιχίοισι καταψήχων ὀάροισιν·
 τῆς δ' ἀλεγυνόταται κραδίην ἐρέθεσκον ἀνίαι,
 καὶ μιν ἀκηχεμένη ἀδιωῶ προσπτύξατο μύθῳ·
- 1105 “Ἐλλάδι που τάδε καλά, συνημοσύνας ἀλεγύνειν·
 Αἰήτης δ' οὐ τοῖος ἐν ἀνδράσιν, οἶον ἔειπας
 Μίνω Πασιφάης πόσιν ἔμμεναι, οὐδ' Ἀριάδην
 ἰσοῦμαι. τῷ μὴ τι φιλοξενίην ἀγόρευε·
 ἀλλ' οἶον τύνη μὲν ἐμεῦ, ὅτ' Ἰωλκὸν ἴκηαι,
- 1110 μνώεο, σείο δ' ἐγὼ καὶ ἐμῶν ἀέκητι τοκήων
 μνήσομαι. ἔλθοι δ' ἡμῖν ἀπόπροθεν ἢέ τις ὄσσα
 ἢέ τις ἄγγελος ὄρνις, ὅτ' ἐκλελάθοιο ἐμείο·
 ἢ αὐτήν με ταχεῖαι ὑπὲρ πόντοιο φέροισιν
 ἐνθένδ' εἰς Ἰωλκὸν ἀναρπάξασαι ἄελλαι,

- 1115 ὄφρα σ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐλεγχείας προφέρουσα
 μνήσω ἐμῇ ἰότητι πεφυγμένον. αἶθε γὰρ εἶην
 ἀπροφάτως τότε σοῖσιν ἐφέστιος ἐν μεγάροισιν.”
 ὡς ἄρ' ἔφη ἔλεεινὰ καταπροχέουσα παρειῶν
 δάκρυα· τὴν δ' ὅ γε δῆθεν ὑποβλήδην προσέειπεν·
- 1120 “δαιμονίη, κενεὰς μὲν ἔα πλάζεσθαι ἀέλλας,
 ὡς δὲ καὶ ἄγγελον ὄρνυι, ἐπεὶ μεταμῶνια βάζεις.
 εἰ δέ κεν ἦθεα κείνα καὶ Ἑλλάδα γαίαν ἴκηαι,
 τιμήεσσα γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν αἰδοίη τε
 ἔσσειαι· οἱ δέ σε πάγχυ θεὸν ὡς πορσανέουσιν,
- 1125 οὔνεκα τῶν μὲν παῖδες ὑπότροποι οἴκαδ' ἴκοντο
 σῆ βουλῆ, τῶν δ' αὐτε κασίγνητοὶ τε ἔται τε
 καὶ θαλεροὶ κακότητος ἄδην ἐσάωθεν ἀκοῖται.
 ἡμέτερον δὲ λέχος θαλάμοις ἐνὶ κουριδίοισιν
 πορσανείεις· οὐδ' ἄμμε διακρινέει φιλότῃτος
- 1130 ἄλλο, πάρος θάνατόν γε μεμορμένον ἀμφικαλύψαι.”
 ὡς φάτο· τῆ δ' ἔντοσθε κατείβετο θυμὸς ἀκουῆ,
 ἔμπης δ' ἔργ' αἰδέηλα κατερρίγησεν ιδέσθαι.
 σχετλίη, οὐ μὲν δηρὸν ἀπαρνήσεσθαι ἔμελλεν
 Ἑλλάδα ναιετάειν· ὡς γὰρ τό γε μῆδετο Ἥρη,
- 1135 ὄφρα κακὸν Πελήϊ ἱερὴν ἐς Ἴωλκὸν ἴκηται
 Αἰαίη Μῆδεια λιποῦσ' ἄ<πο> πατρίδα γαίαν.
 ἦδη δ' ἀμφίπολοι μὲν ὀπιπεύουσαι ἄπωθεν
 σιγῇ ἀνιάζεσκον· ἐδεύετο δ' ἡματος ὥρη
 ἄψ οἴκονδε νέεσθαι ἔην μετὰ μητέρα κούρην.
- 1140 ἦ δ' οὐ πω κομιδῆς μιμνήσκετο, τέρπετο γάρ οἱ
 θυμὸς ὁμῶς μορφῇ τε καὶ αἰμυλίοισι λόγοισιν,
 εἰ μὴ ἄρ' Αἰσονίδης πεφυλαγμένος ὀψέ περ ἠῦδα·

“ὥρῃ ἀποβλώσκειν, μὴ πρὶν φάος ἠελίοιο
 δύῃ ὑποφθάμενον καὶ τις τὰ ἕκαστα νοήσῃ

1145 ὀθνείων· αὐτίς δ' ἀβολήσομεν ἐνθάδ' ἰόντες.”

ὥς τῷ γ' ἀλλήλων ἀγανοῖς ἐπὶ τόσσον ἔπεσσι
 πείρηθεν· μετὰ δ' αὐτε διέτμαγον. ἦτοι Ἴήσων
 εἰς ἐτάρους καὶ νῆα κεχαρμένος ὦρτο νέεσθαι,
 ἥ δέ μετ' ἀμφιπόλους. αἱ δὲ σχεδὸν ἀντεβόλησαν

1150 πᾶσαι ὁμοῦ, τὰς δ' οὔ τι περιπλομένας ἐνόησεν·

ψυχὴ γὰρ νεφέεσσι μεταχροίη πεπότητο.
 αὐτομάτοις δὲ πόδεσσι θοῆς ἐπεβήσατ' ἀπήνης,
 καὶ ῥ' ἐτέρῃ μὲν χειρὶ λάβ' ἠγία, τῇ δ' ἄρ' ἰμάσθλην
 δαιδαλέην οὐρήσας ἐλαυνέμεν· οἱ δὲ πόλινδε

1155 θύνον ἐπειγόμενοι ποτὶ δώματα. τὴν δ' ἄρ' ἰοῦσαν

Χαλκιοῖον περὶ παισὶν ἀκηχεμένη ἐρέεινεν·
 ἥ δὲ παλιτροπίησιν ἀμήχανος οὔτε τι μύθων
 ἔκλυεν, οὔτ' αὐδῆσαι ἀνειρομένη λελίητο.

ἶξε δ' ἐπὶ χθαμαλῷ σφέλαϊ κλινηῆρος ἔνερθεν

1160 λέχρις ἐρεισαμένη λαιῆ ἐπὶ χειρὶ παρειῆν·

ὕγρα δ' ἐνὶ βλεφάροις ἔχεν ὄμματα, πορφύρουσα
 οἶον ἐῆ κακὸν ἔργον ἐπιξυνώσατο βουλή.

Αἰσωνίδης δ' ὅτε δὴ ἐτάροις ἐξαυτίς ἔμικτο
 ἐν χώρῃ, ὅθι τοὺς γε καταπρολιπὼν ἐλίασθη,

1165 ὦρτ' ἰέναι σὺν τοῖσι, πιφασκόμενος τὰ ἕκαστα,

ἠρώων ἐς ὄμιλον. ὁμοῦ δ' ἐπὶ νῆα πέλασσαν·
 οἱ δὲ μιν ἀμφαγάπαζον, ὅπως ἴδον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 αὐτὰρ ὁ τοῖς πάντεσσι μετένυπε δῆνεα κούρης,
 δεῖξέ τε φάρμακον αἰνόν. ὁ δ' οἴοθεν οἶος ἐταίρων

1170 Ἰδας ἦστ' ἀπάνευθε δακῶν χόλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι

- γηθόσσυνοι, τήμος μέν, ἐπεὶ κνέφας ἔργαθε νυκτός,
 εὐκῆλοι ἐμέλουτο περὶ σφίσιν· αὐτὰρ ἄμ' ἦοι
 πέμπου ἐς Αἰήτην ἰέναι σπόρον αἰτήσοντας
 ἄνδρε δύω, πρὸ μὲν αὐτὸν ἀρηίφιλον Τελαμῶνα,
 1175 σὺν δὲ καὶ Αἰθαλίδην, υἷα κλυτὸν Ἑρμείας.
 βὰν δ' ἴμεν, οὐδ' ἀλίωσαν ὁδόν· πόρε δέ σφιν ἰοῦσιν
 κρείων Αἰήτης χαλεπούς ἐς ἄεθλου ὁδόντας
 Ἄουιοιο δράκοντος, ὃν Ὠγυγίη ἐνὶ Θήβῃ
 Κάδμος, ὅτ' Εὐρώπην διζήμενος εἰσαφίκαεν,
 1180 πέφνευ Ἀρητιάδι κρήνη ἐπίουρον ἔοντα·
 ἔνθα καὶ ἐννάσθη πομπῇ βοός, ἣν οἱ Ἀπόλλων
 ὤπασε μαντοσύνησι προηγῆτιραν ὁδοῖο.
 τοὺς δὲ θεὰ Τριτωνὶς ὑπέκ γενύων ἐλάσασα
 Αἰήτη πόρε δῶρον ὁμῶς αὐτῷ τε φονῆι.
 1185 καὶ ῥ' ὁ μὲν Ἄουίοισιν ἐνισπείρας πεδίοισιν
 Κάδμος Ἀγηνορίδης γαιηγενῆ εἶσατο λαόν,
 Ἄρεος ἀμώοντος ὅσοι ὑπὸ δουρὶ λίποντο·
 τοὺς δὲ τότε Αἰήτης ἔπορεν μετὰ νῆα φέρεσθαι
 προφρονέως, ἐπεὶ οὐ μιν οἴσασατο πείρατ' ἀέθλου
 1190 ἐξανύσειν, εἰ καὶ περ ἐπὶ ζυγὰ βουσὶ βάλοιτο.
 Ἥελιος μὲν ἄπωθεν ἐρεμνὴν δύετο γαῖαν
 ἐσπέριος νεάτας ὑπὲρ ἄκριας Αἰθιοπήων·
 Νύξ δ' ἵπποισιν ἔβαλλεν ἔπι ζυγά· τοὶ δὲ χαμεύνας
 ἔντυον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. αὐτὰρ Ἰήσων,
 1195 αὐτίκ' ἐπεὶ ῥ' Ἑλίκης εὐφεγγέος ἀστέρες Ἄρκτου
 ἔκλιθεν, οὐρανόθεν δὲ πανεύκηλος γένετ' αἰθήρ,
 βῆ ῥ' ἐς ἐρμηαίην, κλωπήιος ἥυτε τις φῶρ,
 σὺν πᾶσιν χρήεσσι· πρὸ γάρ τ' ἀλέγυεν ἕκαστα

- ἡμάτιος· θῆλυν μὲν οἶνον γάλα τ' ἔκτοθι ποιίμνης
 1200 Ἴστρον ἰὼν ἤνεικε, τὰ δ' ἐξ αὐτῆς ἔλε νηός.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ἴδε χῶρον, ὃ τις πάτου ἔκτοθεν ἦεν
 ἀνθρώπων, καθαρῆσιν ὑπεύδιος εἰαμενῆσιν,
 ἔνθ' ἦτοι πάμπρωτα λοέσσατο μὲν ποταμοῖο
 εὐαγέως θείοιο τέρεν δέμας, ἀμφὶ δὲ φᾶρος
 1205 ἔσσατο κυάνεον, τὸ μὲν οἱ πάρος ἐγγυάλιξεν
 Λημνιάς Ὑψιπύλη, ἀδινῆς μνημῆιον εὐνῆς.
 πήχυιον δ' ἄρ' ἔπειτα πέδω ἔνι βόθρον ὀρύξας
 νήησεν σχίζας, ἐπὶ δ' ἀρνείου τὰ μελαιμόν,
 αὐτόν τ' εὖ καθύπερθε ταυύσσατο· δαίε δὲ φιτροῦς
 1210 πῦρ ὑπένερθεν ἰεῖς, ἐπὶ δὲ μιγάδας χέε λειβάς,
 Βριμῶν κικλήσκων Ἐκάτην ἐπαρωγὸν ἀέθλων.
 καὶ ῥ' ὁ μὲν ἀγκαλέσας πάλιν ἔστιχεν· ἡ δ' αἰούσα
 κευθμῶν ἐξ ὑπάτων δεινὴ θεὸς ἀντεβόλησεν
 ἱροῖς Αἰσουλῆσιν· περίξ δέ μιν ἔστεφάνωντο
 1215 σμερδαλέοι δρυῖνοισι μετὰ πτόρθοισι δράκοντες,
 στράπτε δ' ἀπειρέσιον δαΐδων σέλας· ἀμφὶ δὲ τὴν γε
 ὀξείη ὑλακῆ χθόνιοι κύνες ἐφθέγγοντο.
 πίσαα δ' ἔτρεμε πάντα κατὰ στίβον· αἱ δ' ὀλόλυξαν
 νύμφαι ἐλειονόμοι ποταμηίδες, αἱ περὶ κείνην
 1220 Φάσιδος εἰαμενῆν Ἀμαραντίου εἰλίσσονται.
 Αἰσουλῆσιν δ' ἦτοι μὲν ἔλεν δέος, ἀλλὰ μιν οὐδ' ὥς
 ἐντροπαλιζόμενον πόδες ἔκφερον, ὄφρ' ἐτάροισιν
 μίκτο κίων· ἦδη δὲ φόως υἰφόντος ὑπερθεν
 Καυκάσου ἠριγενῆς Ἥως βάλεν ἀντέλλουσα.
 1225 καὶ τότε ἄρ' Αἰήτης περὶ μὲν στήθεσσιν ἔεστο
 θώρηκα στάδιον, τὸν οἱ πόρεν ἐξεναρίζας

- σφωιτέρης Φλεγραίου ἼΑρης ὑπὸ χερσὶ Μίμαντα·
 χρυσεῖην δ' ἐπὶ κρατὶ κόρυν θέτο τετραφάληρον
 λαμπομένην, οἷόν τε περίτροχον ἔπλετο φέγγος
 1230 ἠελίου, ὅτε πρῶτον ἀνέρχεται Ὀκεανοῖο.
 ἄν δὲ πολύρρινον νώμα σάκος, ἄν δὲ καὶ ἔγχος
 δεινόν, ἀμυμάκετον· τὸ μὲν οὐδέ τις ἄλλος ὑπέστη
 ἀνδρῶν ἠρώων, ὅτε κάλλιπον Ἡρακλῆα
 τῆλε παρέξ, ὃ κεν οἶος ἐναντίβιον πτολέμιξεν.
 1235 τῷ δὲ καὶ ὠκυπόδων ἵππων εὐπηγέα δίφρον
 ἔσχε πέλας Φαέθων ἐπιβήμεναι· ἄν δὲ καὶ αὐτὸς
 βήσατο, ῥυτῆρας δὲ χεροῖν ἔλεν. ἐκ δὲ πόλης
 ἤλασεν εὐρείαν κατ' ἀμαξιτόν, ὥς κεν ἀέθλω
 παρσταιή· σὺν δὲ σφιν ἀπείριτος ἔσσυτο λαός.
 1240 οἶος δ' Ἴσθμιον εἴσι Ποσειδάων ἐς ἀγῶνα
 ἄρμασιν ἐμβεβαώς, ἢ Ταίναρον ἢ ὃ γε Λέρνης
 ὕδωρ ἢ καὶ ἄλσος Ἰαντίου Ὀγχηστοῖο,
 καὶ τε Καλαύρειαν μετὰ δὴ θαμὰ νίσσεται ἵπποις,
 Πέτρην θ' Αἰμουίην ἢ δεινδρήεντα Γεραιστόν·
 1245 τοῖος ἄρ' Αἰήτης Κόλχων ἀγὸς ἦεν ιδέσθαι.
 τόφρα δὲ Μηδείης ὑποθημοσύνησιν Ἰήσων
 φάρμακα μυδήνας ἡμὲν σάκος ἀμφεπάλλυνεν
 ἠδὲ δόρυ βριαρόν, περὶ δὲ ξίφος. ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 πείρησαν τευχέων βεβημένοι, οὐδ' ἐδύναντο
 1250 κείνο δόρυ γνάμψαι τυτθόν γέ περ, ἀλλὰ μάλ' αὐτῶς
 ἀαγὲς κρατερῆσιν ἐνεσκήκει παλάμησιν.
 αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄμοτον κοτέων Ἀφαρήϊος Ἴδας
 κόψε παρ' οὐρίαχον μεγάλῳ ξίφει· ἄλτο δ' ἀκκῆ
 ῥαϊστήρ ἄκμονος ὥς τε παλιτυπές, οἱ δ' ὀμάδησαν

- 1255 γηθόσσυνοι ἥρωες ἐπ' ἑλπωρῆσιν ἀέθλου.
καὶ δ' αὐτὸς μετέπειτα παλύνετο· δὴ δέ μιν ἀλκὴ
σμερδαλέη ἄφατός τε καὶ ἄτρομος, αἱ δ' ἐκάτερθεν
χεῖρες ἐπερρώσαντο περὶ σθένει σφριγώσσαι.
ὥς δ' ὅτ' ἀρήϊος ἵππος ἐελδόμενος πολέμοιο
- 1260 σκαρθμῶ ἐπιχρεμέθων κρούει πέδον, αὐτὰρ ὑπερθεν
κυδιῶν ὀρθοῖσιν ἐπ' οὐάσιν αὐχέν' αἰείρει·
τοῖος ἄρ' Αἰσυνίδης ἐπαγαίετο κάρτεϊ γυίων·
πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθα μετάρσιον ἵχνος ἔπαλλεν,
ἀσπίδα χαλκείην μελίην τ' ἐν χερσὶ τινάσσων.
- 1265 φαίης κεν ζοφεροῖο κατ' αἰθέρος αἰσσοῦσαν
χειμερίην στεροπὴν θαμινὸν μεταπαιφάσσεσθαι
ἐκ νεφέων, ὅτε πέρ τε μελάντατον ὄμβρον ἄγωνται.
καὶ τότε ἔπειτ' οὐ δηρὸν ἔτι σχήσεσθαι ἀέθλων
μέλλον· ἀτὰρ κληῖσιν ἐπισχερῶ ἰδρυθέντες
- 1270 ῥίμφα μάλ' ἐς πεδίον τὸ Ἀρήϊον ἠπείγοντο.
τόσσον δὲ προτέρω πέλεν ἄστεος ἀντιπέρθηθεν,
ὅσσον τ' ἐκ βαλβίδος ἐπήβολος ἄρματι νύσσα
γίνεται, ὀππότε ἄεθλα καταφθιμένοιο ἄνακτος
κηδεμόνες πεζοῖσι καὶ ἱππήεσσι τίθενται.
- 1275 τέτμον δ' Αἰήτην τε καὶ ἄλλων ἔθνεα Κόλχων,
τοὺς μὲν Καυκασίοισιν ἐφεσταότας σκοπέλοισιν,
τὸν δ' αὐτοῦ παρὰ χεῖλος ἐλισσόμενον ποταμοῖο.
Αἰσυνίδης δ', ὅτε δὴ πρυμνήσια δῆσαν ἑταῖροι,
δὴ ρα τότε ξὺν δουρὶ καὶ ἀσπίδι βαιν' ἐς ἄεθλον,
- 1280 νηὸς ἀποπροθορῶν· ἄμυδις δ' ἔλε παμφανώσασαν
χαλκείην πῆληκα θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
καὶ ξίφος ἀμφ' ὤμοις, γυμνὸς δέμας, ἄλλα μὲν Ἄρει

- εἶκελος, ἄλλα δέ που χρυσαόρω Ἐπόλλωνι.
παπτήνας δ' ἀνὰ νειὸν ἴδε ζυγὰ χάλκεα ταύρων
- 1285 αὐτόγυόν τ' ἐπὶ τοῖς στιβαροῦ ἀδάμαντος ἄροτρον.
χρίμψε δ' ἔπειτα κιών, παρὰ δ' ὄβριμον ἔγχος ἔπηξεν
ὀρθὸν ἐπ' οὐριάχῳ, κυνέην δ' ἀποκάθθητ' ἐρείσας.
βῆ δ' αὐτῇ προτέρωσσε σὺν ἀσπίδι νήριτα ταύρων
ἴχνια μαστεύων. οἱ δ' ἔκποθεν ἀφράστοιο
- 1290 κευθμῶνος χθονίου, ἵνα τέ σφισιν ἔσκε βόαυλα
καρτερὰ λιγνυόεντι πέριξ εἰλυμένα καπνῶ,
ἄμφω ὁμοῦ προγένοντο πυρὸς σέλας ἀμπνέοντες.
ἔδδειςαν δ' ἥρωες, ὅπως ἴδον· αὐτὰρ ὁ τοὺς γε,
εὖ διαβάς, ἐπιόντας, ἅ τε σπιλάς εἰν ἀλλὶ πέτρῃ
- 1295 μίμνει ἀπειρεσίησι δονεύμενα κύματ' ἀέλλαις.
πρόσθε δέ οἱ σάκος ἔσχευ ἐναντίον· οἱ δέ μιν ἄμφω
μυκηθμῶ κρατεροῖσιν ἐνέπληξαν κεράεσσιν,
οὐδ' ἄρα μιν τυτθὸν περ ἀνώχλισαν ἀντιόωντες.
ὥς δ' ὅτ' ἐνὶ τρητοῖσιν εὐρρινοὶ χοάνοισιν
- 1300 φῦσαι χαλκῶν ὅτ' ἐμὲν τ' ἀναμαρμαίρουσιν
πῦρ ὀλοὸν πιμπρᾶσαι, ὅτ' αὖ λήγουσιν αὐτμῆς,
δεινὸς δ' ἐξ αὐτοῦ πέλεται βρόμος, ὅππότε ἄξιη
νειόθεν· ὥς ἄρα τῷ γε θεῶν φλόγα φυσιόωντες
ἐκ στομάτων ὀμάδευεν, τὸν δ' ἄμφεπε δῆιον αἶθος
- 1305 βάλλον ἅ τε στεροπή· κούρης δέ ἐ φάρμακ' ἔρυτο.
καὶ ῥ' ὅ γε δεξιτεροῖο βοὸς κέρας ἄκρον ἐρύσσας
εἶλκεν ἐπικρατέως παντὶ σθένει, ὄφρα πελάσση
ζεύγλῃ χαλκείῃ· τὸν δ' ἐν χθονὶ κάββαλεν ὀκλάξ,
ρίμφα ποδὶ κρούσας πόδα χάλκεον· ὥς δέ καὶ ἄλλον
- 1310 σφῆλε γνυξ ἐπιόντα, μὴ βεβολημένον ὄρμη.

- εὐρὺν δ' ἀποπροβαλὼν χαμάδις σάκος, ἔνθα καὶ ἔνθα,
 τῆ καὶ τῆ βεβαώς, ἄμφω ἔχε πεπτηώτας
 γούνασιν ἐν προτέροισι, διὰ φλογὸς εἶθαρ ἔλυσθείς.
 θαύμασε δ' Αἰήτης σθένος ἀνέρος. οἱ δ' ἄρα τείως
 1315 Τυνδαρίδαι (δὴ γάρ σφι πάλαι προπεφραδμένον ἦεν)
 ἀγχίμολον ζυγά οἱ πεδόθεν δόσαν ἀμφιβαλέσθαι.
 αὐτὰρ ὁ εὖ ἐνέδησε λόφοις· μεσσηγὺν δ' αἰείρας
 χάλκεον ἰστοβοῆα θοῆ συνάρασσε κορώνη
 ζεύγληθεν. καὶ τῷ μὲν ὑπὲκ πυρὸς ἄψ ἐπὶ νῆα
 1320 χαζέσθην· ὁ δ' ἄρ' αὐτίς ἐλὼν σάκος ἔνθετο νώτῳ
 ἐξόπιθεν, καὶ γέντο θοῶν ἔμπλειον ὀδόντων
 πῆληκα βριαρῆν δόρυ τ' ἄσχετον, ᾧ ῥ' ὑπὸ μέσσας
 ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσσειν ἀκαίνη
 οὐτάζων λαγόνας· μάλα δ' ἔμπεδον εὖ ἀραρυῖαν
 1325 τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐπιθύνεσκεν ἐχέτλην.
 οἱ δ' εἴως μὲν δὴ περιώσια θυμαίνεσκον,
 λάβρον ἐπιπνεῖοντε πυρὸς σέλας· ᾧρτο δ' αὐτμῆ
 ἠύτε βυκτῶν ἀνέμων βρόμος, οὓς τε μάλιστα
 δειδιότες μέγα λαίφως ἀλίπλοοι ἐστείλαντο.
 1330 δηρὸν δ' οὐ μετέπειτα κελευόμενοι ὑπὸ δουρι
 ἦσαν. ὀκριόεσσα δ' ἐρείκετο νειὸς ὀπίσσω,
 σχιζομένη ταύρων τε βίη κρατερῶ τ' ἀροτῆρι·
 δεινὸν δ' ἐσμαράγευν ἄμυδις κατὰ ᾧλκας ἀρότρου
 βώλακες ἀγνύμεναι ἀνδραχθείες. εἶπετο δ' αὐτὸς
 1335 λαῖον ἐπὶ στιβαρῶ πιέσας ποδί· τῆλε δ' ἐοῖο
 βάλλεν ἀρηρομένην αἰεὶ κατὰ βῶλον ὀδόντας
 ἐντροπαλιζόμενος, μή οἱ πάρος ἀντιάσειεν
 γηγενέων ἀνδρῶν ὀλοὸς στάχυς· οἱ δ' ἄρ' ἐπιπρὸ

χαλκείης χηλῆσιω ἐρειδόμενοι πονέουτο.

- 1340 ἦμος δὲ τρίτατον λάχος ἤματος ἀνομένοιο
 λείπεται ἐξ ἠοῦς, καλέουσι δὲ κεκμηῶτες
 ἐργατῖναι γλυκερόν σφιν ἄφαρ βουλυτὸν ἰκέσθαι,
 τῆμος ἀρήροτο νειὸς ὑπ' ἀκαμάτῳ ἀροτῆρι,
 τετράγυός περ ἑούσα, βοῶν τ' ἀπελύετ' ἄροτρα.
- 1345 καὶ τοὺς μὲν πεδίονδε διεπτοίησε φέβεσθαι·
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπὶ νῆα πάλιν κίεν, ὄφρ' ἔτι κεινὰς
 γηγενέων ἀνδρῶν ἴδεν αὐλακας· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 θάρσυνον μύθοισιν. ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο ῥοάων
 αὐτῇ ἀφυσσάμενος κυνέη σβέσειεν ὕδατι δίψαν·
- 1350 γνάμψε δὲ γούνατ' ἐλαφρά, μέγαν δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀλκῆς μαιμώνων συτὶ εἵκελος, ὅς ῥά τ' ὀδόντας
 θήγει θηρευτῆσιν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀμφὶ δὲ πολλὸς
 ἀφρὸς ἀπὸ στόματος χαμάδις ῥέε χωομένοιο.
 οἱ δ' ἤδη κατὰ πᾶσαν ἀνασταχύεσκον ἄρουραν
- 1355 γηγενέες· φρίξεν δὲ περὶ στιβαροῖς σακέεσσιν
 δούρασί τ' ἀμφιγύοις κορύθεσσί τε λαμπομένησιν
 Ἕλλησιν ἄρηος τέμενος φθισιμβρότου· ἵκετο δ' αἴγλη
 νειόθεν Οὐλύμπόνδε δι' ἠέρος ἀστράπτουσα.
 ὡς δ' ὀπότη' ἐς γαίαν πολέος νιφετοῖο πεσόντος
- 1360 ἄψ' ἀπὸ χειμερίας νεφέλας ἐκέδασσαν ἄελλαι
 λυγαίη ὑπὸ νυκτί, τὰ δ' ἀθρόα πάντα φαάνθη
 τεῖρεα λαμπετόωντα διὰ κνέφας· ὡς ἄρα τοί γε
 λάμπου ἀναλδήσκοντες ὑπὲρ χθονός. αὐτὰρ Ἴησων
 μνήσατο Μηδείης πολυκερδέος ἐννεσιάων,
- 1365 λάζετο δ' ἐκ πεδίοιο μέγαν περιηγέα πέτρον,
 δεινὸν Ἐνναλίου σόλου Ἕλλησιν· οὐ κέ μιν ἄνδρες

αἰζήοι πίσυρες γαίης ἄπο τυτθὸν ἄειραν·
 τὸν ῥ' ἀνὰ χειρὶ λαβῶν μάλα τηλόθεν ἔμβαλε μέσσοις
 αἰξας· αὐτὸς δ' ὑφ' ἔον σάκος ἔζετο λάθρη

1370 θαρσαλέως· Κόλχοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε πόντος
 ἴαχεν ὀξείησιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσι·

τὸν δ' ἔλεν ἀμφασίη ῥιπή στιβαροῖο σόλοιο
 Αἰήτην. οἱ δ' ὥς τε θεοὶ κύνες ἀμφιθορόντες
 ἀλλήλους βρυχηδὸν ἐδήιον· οἱ δ' ἐπὶ γαίαν

1375 μητέρα πίπτον εἰς ὑπὸ δούρασιν, ἥντε πεύκαι
 ἢ δρύες, ἅς τ' ἀνέμοιο κατάικες δονέουσι.

οἶος δ' οὐρανόθεν πυρόεις ἀναπάλλεται ἀστήρ
 ὀλκὸν ὑπαυγάζων, τέρας ἀνδράσιν, οἱ μιν ἴδωνται
 μαρμαρυγῇ σκοτίοιο δι' ἠέρος αἰξάντα·

1380 τοῖος ἄρ' Αἴσονος υἱὸς ἐπέσσυτο γηγενέεσσι·
 γυμνὸν δ' ἐκ κολεοῖο φέρειν ξίφος, οὔτα δὲ μίγδην
 ἀμῶων, πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε

ἡμίσεας δ' ἀνέχοντας ἐς ἠέρα, τοὺς δὲ καὶ ἄχρσι
 γούνων τελλομένους, τοὺς δὲ νέον ἐστηῶτας,

1385 τοὺς δ' ἤδη καὶ ποσσὶν ἐπειγομένους ἐς ἄρηα.
 ὡς δ' ὀπότη' ἀγχούροισιν ἐγειρομένου πολέμοιο
 δείσας γειομόρος, μὴ οἱ προτάμωνται ἀρούρας,
 ἄρπην εὐκαμπῇ νεοθηγέα χερσὶ μεμαρπῶς
 ὤμῶν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν, οὐδὲ βολήσιν

1390 μίμνει ἐς ὠραίην τερσήμεναι ἠελίοιο·
 ὡς τότε γηγενέων κείρειν στάχυν· αἵματι δ' ὀλκοὶ
 ἥντε κρηναὶ ἀμάραι πλήθοντο ῥοῆσιν.
 πίπτον δ', οἱ μὲν ὀδάξ τετρηχότα βῶλον ὀδοῦσιν

- λαζόμενοι πρηνεῖς, οἱ δ' ἔμπαλιν, οἱ δ' ἐπ' ἀγοστῶ
 1395 καὶ πλευροῖς, κήτεσσι δομὴν ἀτάλαντοι ἰδέσθαι·
 πολλοὶ δ', οὐτάμενοι πρὶν ὑπὸ χθονὸς ἵχνος αἰεῖραι,
 ὅσσον ἄνω προύτυψαν ἐς ἠέρα, τόσσον ἔραζε
 βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρῆσιν ἠρήρειντο.
 ἔρνεά που τοίως, Διὸς ἄσπετον ὀμβρήσαντος,
 1400 φυταλιῇ νεόθρεπτα κατημύουσιν ἔραζε
 κλασθέντα ῥίζηθεν, ἀλωήων πόνος ἀνδρῶν,
 τὸν δὲ κατηφείη τε καὶ οὐλοὸν ἄλγος ἰκάνει
 κλήρου σημαντήρα φυτοτρόφον· ὥς τότ' ἄνακτος
 Αἰήταο βαρεῖαι ὑπὸ φρένας ἦλθον ἀνῖαι.
 1405 ἦιε δ' ἐς πτολίεθρον ὑπότροπος ἄμμιγα Κόλχοις,
 πορφύρων, ἧ̂ κέ σφι θοώτερον ἀντιόωτο.
 ἦμαρ ἔδν, καὶ τῶ τετελεσμένος ἦεν ἄεθλος.

Commentary

Invocation of Erato (1-5)

- 1 **εἰ δ' ἄγε:** idiomatic imperat., “come.”
Ἐρατώ: one of the nine Muses (Hes. *Th.* 78), invoked to assist in the story of love (ἔρως) dominating this book of the epic.
παρά: tmesis; *παρίσταμαι* connotes both physical proximity and assistance.
ἴστασο: uncontracted pres. mid. imperat.
ἔνισπε: 2 aor. imperat. < ἐνέπω.
- 2 **ἔνθεν:** “from here” (i.e., Kolchis, where Jason has just arrived).
ἀνήγαγε: 2 aor. < ἀνάγω.
- 3 **γὰρ καί:** “(I call on you) because (you) also.”
- 3-4 **αἶσαν ἔμμορες:** “you have (received) a share (in the power)”; 2 aor. < μείρομαι, equivalent to a perfect (S 1940).
- 4 **μελεδήμασι:** “(love) concerns,” “infatuations.”
- 5 **τῷ καί:** “and that is why”; *καί* may also emphasize *τοί*, “therefore you in particular.”
ἐπήρατον: “lovely,” puns on Erato’s name.
ἀνήπται < ἀνάπτω, lit. “has been attached to.”

Hera and Athena Consult (6-35)

- 6 **ὧς:** “in this way,” i.e., hiding in the backwater of the Phasis River, where they were left at the end of Book 2.
πυκνολοίσιν: here “dense”; for other meanings, see on 30.
ἀνωίστως: “unlooked for,” “out of sight.”
- 9 **ἄπονόςφι:** “apart from,” governing all the genitives before and after.
θάλαμόνδε: as in Hom. locative -δε expresses the goal of motion.
κιοῦσαι: pres. partic. < κίω commonly used with the force of an aor. = “went and.”
- 10 **βούλευον:** the imperf. is inchoative (S 1900), “began making plans” (also *πείραζέ*); lack of augment is very common in epic.
- 11 **ἄρχεο:** imperat. + gen.
- 12 **τί χρέος:** “what (do we) need (to do)?”

- μήσσαι:** fut. < μῆδομαι, “contrive.”
έλούντες < αἰρέω.
- 12-13 **ὧ̄ κεν . . . ἄγοιντο:** fut. less vivid relative clause (S 2566), because such a plan is hypothetical at this point. έλούντες . . . ἄγοιντο outline the two trials facing the Argonauts: getting the fleece and taking it back to Greece.
- 13 **μεθ’ Ἑλλάδα:** a variation of ἐς Ἑλλάδα (29). In A. Hellas generally applies to northern Greece, especially Thessaly.
- 14 **οὐκ ἄρ:** is the reading of the papyrus (the MSS give ἦ καί). ἄρ has explanatory force. Hunter proposes γάρ, Lloyd-Jones ἄν, which would be more natural with the optative πεπίθειεν, but Hom. sometimes uses potential opt. without ἄν or κε(ν), esp. in negative sentences (S 1821).
τόν γ’: As in Homer, the article serves as a pronoun. Often γε adds little force in A.; here it is emphatic, “him to be sure.”
- 15 **ἦτοι μέν:** “truly,” setting up a contrast with ἔμπης δ’.
πέλει = ἐστί.
- 16 **ἀποτρῶπᾶσθαι:** “turn away from.”
- 17 **παρᾶσον:** “at once,” its usual meaning in A. (although at 969 it is spatial, “side by side”).
- 18 **τοῖα:** “those things (you mentioned).” Often in A. τοῖος loses its sense of “such” and simply refers to what was previously mentioned or to forthcoming speech (as at 24 and 51).
- 19 **ἀπηλεγέως:** “outright,” “openly.”
έξείρειαι: Ion. 2 sg. pres. < ἐξέρομαι, “question” someone.
τοι: either “truly” or “to you” (indirect obj. of φράσασθαι).
- 19-20 **οὐ̄ πω φράσασθαι νοέω:** “I do not think that I have yet devised.” νοέω + infin. elsewhere means “intend to.”
- 20 **ὀνήσει** < ὀνύνημι, “benefit.”
- 21 **πολέας** = πολλάς, used for metrical convenience.
έπεδοίασα < ἐπιδοιάζω, “be in doubt,” “mull over”; the compound is a *hapax*.
- 22 **ἦ:** “she spoke”; imperf. < ἡμί.
έπηξαν < πήγνυμι.
- 23 **ἄνδιχα πορφύρουσαι:** “meditating separately.”
αὐτίκα: “soon,” “presently” seems best, but LSJ suppl. suggests “at length” here and at 521.
- 24 **παροιτέρη:** “earlier,” i.e., first.
- 25 **ἴομεν:** short-vowel hortatory subjunct. (also ὀτρύνομεν, 26).
μετά: See on 13.

- 26 **ἐπιπλόμεναι**: 2. aor. partic. < ἐπιπέλομαι, “approach.”
αἷ κε πίθηται: “if he may be,” “in hopes that he is persuaded.”
- 27 **οἷσι**: possessive pronoun, “his own.”
- 28 **ἐπ’ Ἰήσωνι**: “with love for Jason.” ἐπί + dat. can express the cause of emotion (S 1689.2c).
- 28-29 **ἄν . . . ἀνάξειν**: ἄν with a fut. is rare, but found in Hom. (S 1793).
- 30 **πυκινῆ**: with mental activities and speech πυκινός = “wise,” “shrewd”; with emotions, “intense.”
- 31 **συνεύαδε**: Ep. 3 sg. aor. < συνανδάνω, “please as well.”
- 31 **μειλιχίοισιν**: sc. ἔπεσιν (as also with αἰμυλίοισιν, 51 and τοίοισιν, 55).
- 32 **νήιδα** < νῆις, “ignorant of” + gen.
τοῖο βολάων: “of his (i.e., Eros’) missiles.” For τοῖο, see on 18.
- 33 **χρειώ**: accus. sg.; here = “thing,” more commonly “need” (as at 52, 173).
- 34 **μῦθος**: “plan.”
ἦ τ(ε): “truly”; common in Hom. in assurances and threats (LSJ s.v. τε C.1).
- 35 **ἔσποίμην**: aor. opt. < ἔπομαι.
κεν φαίης: a polite request, “please speak.”
ἀντιόωσα < ἀντιάω, “meet”; here probably “entreat,” a Hellen. usage previously reserved for ἀντιάζω and ἄντομαι (cf. 77 + gen., 149, and 391), also found at 643, 694 + accus., and 717.

The Visit to Aphrodite (36-110)

- 37 **ὄ ρά τε**: The ὄ is lengthened before the liquid ρ (the MSS vary between ὄρρα and ὄ ρά). The particles ρά τε give the clause a slight generalizing force: “(the large house) which a husband like Hephaistos would build.”
δείμεν: 1 aor. (unaugmented) < δέμω.
- 38 **τὰ πρῶτα** = πρῶτα = πρῶτον.
- 39 **παραὶ Διός**: either “from Zeus” or “from Zeus’ (home).”
ἔρκεα . . . θαλάμοιο: The ἔρκος is the courtyard entered from outside, inside of which is a colonnaded portico (αἶθουσα), which opens to Aphrodite’s room (θάλαμος).

- 40 **ἴν(α)**: + indicative = “where.”
ἐντύνεσκε: frequentative, “(regularly) tended (i.e., shared).”
- 41 **χαλκεῶνα καὶ ἄκμονας**: “forge and anvils”; prob.
 hendiadys, “anvils of his forge.”
- 42 **νήσοιο Πλαγκτῆς**: the “Wandering Island” is traditionally
 one of the Lipari islands (off the northeast coast of Sicily).
- 43 **ἄρα**: consequential, “therefore.”
- 44 **ἦστο**: 3 sg. imperf. < ἦμαι, “sit.”
δινωτόν: prob. “inlaid” rather than “embossed.”
ἀνά: unparalleled use of ἀνά + accus. to mean “upon.”
- 45 **ἐπιειμένη**: “having let fall upon”; perf. mid. partic. < ἐφίημι.
- 46 **κόσμαι**: unaugmented imperf. with διά in tmesis, “was
 separating and arranging.”
κερκίδι: properly “shuttle,” here “comb.”
μέλλε: “she was just about to”; with fut., pres., or (as often in
 A.) aor. infin. (S 1959).
- 48 **ἔσχεθεν**: “stopped”; 2 aor. act. < ἔχω.
σφε: Aeolic for σφεις = αὐτάς.
ῶρτο: “rose”; 3 sg. mid. 2 aor. < ὄρνυμι “stir, cause to rise.”
- 48-49 **θρόνου . . . κλισμοῖσιν**: the former, often used by high-
 ranking individuals, is thought to be like a stool, the latter is an
 armchair, especially suitable for guests.
- 49 **εἶσε**: causal 1 aor. < ἵζω, “seat,” “have sit.”
- 50 **ἀψήκτους**: “uncombed.”
ἀνεδήσατο < ἀναδέω, “tie up.”
- 51 **τοῖα**: “the following”; see on 18.
προσέννεπεν: properly, “to address by name,” A. uses it as
 the equiv. of προσέειπεν at 78, 433, 474, and 710, all in the
 same metrical position.
αἰμυλίοισιν: sc. ἔπεσσιν; “τοῖα referring to the content, the
 dative to its tone” (Campbell 1994).
- 52 **ἠθεῖαι**: a term of affection, often addressed to a superior, “dear
 ladies.”
- 53 **δηναιάς**: “long-time,” i.e., “after (being away) a long time”;
 sc. ὑμᾶς.
ἰκάνετον: dual 2 pers. pres.
γε: this γε (along with the rest of the sentence) is charmingly
 sarcastic.
- 54 **λίην**: “very often.”

- περίεστε** < **περίειμι**, “surpass” + gen. (i.e., you are too important to come see me).
- 56 **νώιν**: this Ep. dual may be either dat. or, as here, gen. “(the hearts) of us (two).” (cf. *Od.* 24.313: *θυμὸς . . . νῶιν*).
- ἄτη**: “with (fear of) disaster.” In A. ἄτη usually means “ruin,” “distress,” less often “delusion” (as at 262).
- 57 **νήα**: accus. < *ναῦς*.
- κατίσχει**: “is mooring” (a vivid pres.).
- 58 **Αἰσονίδης**: Jason was Aison’s son.
- 59 **τῶν**: *περί* (60) must be understood. Sometimes a prep. is supplied with only the second of two objects (cf. *ἐς* at 560 and *ἐν* at 758).
- ἦτοι . . . μέν**: The particles are frequently split in Ep. and anticipate an adversative clause (cf. 171, 239, 523, etc.).
- ὄρωρεν**: “has arisen,” “is”; Ep. 3 sg. perf. < *ὄρυνμι*. A favorite word at verse-end, it often means little more than *ἐστί* (or *ἦν* with pluperf. *ὀρώρει* at 467); cf. 203, 314, 487, and 739.
- 61 **εἰ καὶ περ . . . ναυτίλληται**: “even if he travels” (lit. sails). Like Hom., A. can omit *ἄν/κε(ν)* in the protasis of a conditional sentence (S 2327). The fut. more vivid construction emphasizes Hera’s determination. Ixion was her arch-enemy, who had tried to rape her. In most versions he was bound to a wheel.
- Ἄιδα**: “(home) of Hades”; Doric gen. < *Ἄιδης*.
- 62 **νειόθι**: with *Ἰξίονα*, “Ixion below (in Hades).”
- 63 **ἔπλετο**: “is”; 2 aor. mid. < *πέλω*, “be, come to be” (cf. *πέλει*, 15).
- 64 **ἀλύξας** < *ἀλύσκω*, “avoid.”
- 65 **ὑπερρηνορέη**: “arrogance,” a *hapax*.
- θυέων** < *τὸ θύος, -εος*, “sacrifice.”
- 66 **καὶ δ’ ἄλλως ἔτι καὶ πρίν**: “and moreover even before (that)”; *ἔτι* strengthens *καὶ πρίν*.
- φίλατ(ο)**: “was beloved”; Ep. 3 sg. aor. mid. < *φιλέω*, first used here as pass. (*φίλαντο* at 1002 is a true mid.).
- 67 **ἐξότ(ε)**: “ever since.”
- ἐπὶ προχοῆσιν**: “beside the streams.”
- ἄλις**: emphasizes *πλήθουτος*, “at full spate.” The spring floods turn the Anauros into a torrent as it empties into the Gulf of Pagasai near Iolkos.
- 68 **πειρωμένη**: with *ἐμοί* (66), “when I was testing.”
- 69 **ἐξανιών**: “returning from” + gen.

- ἐπαλύετο**: “were being sprinkled.” The imperf. sets the scene (also *φορέοντο* at 71).
- 70-71 **οἱ δὲ κατ’ . . . κυλινδόμενοι**: the alliteration of κ and χ imitates the sound of the crashing cascades.
- 71 **χείμαρροι**: “torrents,” swollen with winter rains.
καναχηδά: adv., “with a loud noise.”
- 72 **γρηὶ . . . εἰσαμένην**: “having made myself like (i.e., disguised as) an old woman”; aor. mid. < εἶδω.
ὀλοφύρατο: inceptive aor. of an emotional onset, “took pity on.”
- 73 **διέκ**: “through and out” + accus. (elsewhere in Book 3 + gen.).
προαλῆς . . . ὕδωρ: “rushing water.”
- 74 **τῶ**: “therefore.”
ἄλληκτον: “without cease,” “continually.”
περιτίεται: “is honored foremost”; the compound is a *hapax*.
- 74-75 **οὐδὲ κε . . . τίσειεν**: (< *τίνω*) the opt. with *κε* is here the equivalent of a future (S 2356); *ὀπάσσεις* in the protasis (though some MSS have subjunct. or opt.) is most vivid (S 2328).
- 76 **ἠὔδα**: 3 sg. imperf. < *αὐδάω*, “speak.”
ἐνεοστασίη: a *hapax*, it describes a state (-*στασίη*) of being speechless (< *ἐνεός* “dumb”), here reinforced by the slightly redundant *μύθων* (cf. *ἀμφασίη ἐπέων*, *Il.* 17.695). A. uses the more common *ἀμφασίη* (“speechlessness,” “dumbfoundedness”) at 284, 811 and 1372. LSJ Suppl. interprets it as “inability to utter” rather than “standing dumb.”
- 77 **ἄζετο**: “she was awestruck.”
ἑθην: reflexive, “herself,” gen. with *αὐτομένην* (see on 35).
- 79 **τι**: subject.
- 80-81 **ἀθερίζω . . . ἔργον**: “make light of,” “refuse”; subjunct. without *ἄν/κε(ν)* (see on 61). Two constructions are possible: 1) *σεῖο λιλαιομένης* is a gen. absol. and *ἔπος . . . ἔργον* the dir. obj. of *ἀθερίζω* (Homer uses accus. dir. obj. as does A. at 4.1101); 2) *ἀθερίζω* governs the gen. (cf. 94 and 625) *σεῖο λιλαιομένης* and *ἔπος . . . ἔργον* are accus. of respect. Both amount to much the same thing; the second is more probable.
- 82 **ἡπεδαναί**: “weak (though they are).”
ἀμοιβαίη χάρις: “gratitude in return,” i.e., recompense.
- 83 **ἐπιφραδέως**: “carefully,” “prudently,” “courteously.”

- 84 **χατέουσαι:** Although *χατέω* (“need”) normally takes a gen., A. uses it with accus. dir. obj. at 4.1557. Here *τι . . . τι* are accus. and *βίης* and *χειρῶν* are partitive genitives.
- 85 **αὐτως:** “like this,” “as you are,” i.e., without resorting to force.
ἀκέουσα: ἀκέων usually means silently; here “quietly,” “gently.”
ἐπικέκλεο: reduplicated 2 aor. imperat. < ἐπικέλομαι, “order” + dat.
- 86 **Αἰήτεω:** synizesis of *εω*.
- 89 **τέτυκται:** “is”; < *τεύχω*.
- 91-92 **μάλιστα ἢ ἐμοί:** “most of all (more) than me,” i.e., “much more than me.”
- 92 **ὑμείων:** object. gen. with *αἰδώς*, “respect for you.”
- 93 **τυτθὴ γ(ε):** “at least a little.”
ἐν ὄμασσιν: “in his eyes.”
- 94 **ᾄθεται:** always with neg.; here + gen. of person = “pay no heed to.”
ἐριδμαίνων: “by quarreling.”
ἀθερίζει: prob. sc. ἐμέλο (93), “belittles me.”
- 95 **καὶ δῆ:** “and to top it all”; “καὶ δῆ” introduces a climax” (S 2847a).
οἰ μενέηνα: 1 sg. aor. < *μενείνω* + infin., “I became angry at him and was determined.”
περισχομένη κακότητι: “beset on all sides by (his) misbehavior” (mid. for pass.). At 182 *κακότητα* has its stronger sense of “wickedness.”
- 96 **αὐτοῖσιν τόξοισιν:** comitative dat. (S 1525), usually of destroying someone or something: “bow and all.”
δυσσηχέας: “evil-sounding.”
ᾄξαι < ἄγνυμι, “break.”
- 97 **ἀμφαδίην:** “openly,” “before his (very) eyes.” The frustrated parent comes through.
τοῖον: “the following.”
ἐπηπέιλησε < ἐπαπειλέω, “threaten.”
- 98 **ἔως ἔτι θυμὸν ἐρύκει:** “while he still controlled his temper”; pres. tense in past indirect discourse.
- 99 **ἀτεμβοίμην ἐοῖ αὐτῇ:** “I would blame myself,” i.e., have only myself to blame. A. uses ἔ both for 1 pers. reflexive (= ἐμοὶ αὐτῇ) and 3 pers. (cf. ἔθεν, 77).

- 101 **ἀλλήλαις**: An accus. would be expected, but the MSS have a dat.; a parallel is at Quint. Smyrn. 4.300.
ἀκηχεμένη: Ep. perf. pass. partic. < ἀχέω, “grieve.”
- 102 **τὰμά**: crasis, = τὰ ἐμά.
γέλως: predicative, “(an object of) laughter” (S 1579).
- 103 **ἄλις εἰδύια καὶ αὐτῇ**: explanatory asyndeton, “for it is sufficient that I myself know (them).”
- 104 **νῦν δ’**: returns to the main issue.
- 105 **μειλίξομαι**: “entreat,” “propitiate.” A. puns on this verb with *μείλιον* (135) and *μείλια* (146).
- 106 **ἐπεμάσασατο** < ἐπιμαίομαι, “grasp” + accus. of person and gen. of part touched.
- 107 **παραβλήδην**: “in reply”; the sense of “deceitfully” at *Il.* 4.6 seems lacking in A.
- 109 **ἔρξον** < ἔρδω, “do.”
- 110 **μεταλλήξει** < μετα(λ)λήγω, “he will cease (his ways),” i.e., grow up.

Aphrodite and Eros (111-166)

- 111 **ἦ ῥα**: “she spoke,” a familiar Hom. idiom (see on 22).
θῶκον: usually used of a seat of honor in an assembly (Hera was sitting in a *κλισμός* at 49).
ἐφωμάρτησε < ἐφομαρτέω, “follow closely after.”
- 112 **ἴσαν** < εἶμι.
παλίσσυτοι: “back”; the sense of “rush” in *σεύω* is mostly lost in A. (but see on 373).
- 113 **βῆ ῥ’ ἴμεν**: (< εἶμι) “set out then to go.”
εἴ μιν ἐφεύροι: “if she might find him,” i.e., “in hopes of finding him.”
- 115 **οἶον**: “alone.”
μετά: adv., “with (him).”
καί: modifying *Γανυμήδεα*, “in particular,” “in fact.”
- 116 **ἐγκατένασσευ** < ἐγκαταναίω, “settle in,” “bring to dwell in” + dat.
ἐφέστιον: predicative, “(to) live with” + dat.
- 117 **ἰμερθεῖς** < ἰμείρω, “desire,” “long for”; inceptive aor. + gen.
ἀστραγάλοισι: knucklebones, a common game; naturally the Olympian ones are golden.
- 118 **ἄ τε**: adv. (= ἄτε), “(just) as”; sc. *ἐψιῶνται* (“play”).

- ὁμήθεες**: “of like character,” “playmates.”
 119 **πάμπαν ἐνίπλεον**: “completely full”; emphasized by its separation (hyperbaton) from ἀγαστόν (120), “palm.”
 120 **ὑποῖσχανε** < ὑποῖσχάνω, “hold up under,” a *harax*.
 121 **ἔφεστηώς**: “standing over”; perf. partic. < ἐφίστημι. His triumphant posture (cf. ὀρθός) contrasts with that of Ganymede (ὁ δ’, 122).
 122 **χροιῆς**: most MSS have χροιῆ (locative dat.), but the gen. is more natural with ἔρευθος, “the blush of the complexion.”
ὀκλαδόν: adv., “crouching on his knees.”
ῆστο: See on 44.
 123 **κατηφίω**: “downcast,” “depressed”; < κατηφιάω.
δοιῶ: sc. ἀστραγάλω.
ἔτ’ αὖτως: “still in vain.”
 124 **ἄλλω**: “(on top of) another”; depend. upon ἐπι-προϊείς < ἐπιπροΐημι.
κεχόλωτο: pluperf. pass. < χολόω, “provoke, anger” + dat.
καγχαλόωντι: sc. Ἐρωτι.
 125 **καὶ μὴν . . . γε**: “in transitions or enumerations [it] marks something of still greater importance” (S 2921).
παρᾶσσον: See on 17.
ὀλέσσας < ὄλλυμι, which can mean “lose” as well as “destroy.”
 127 **ἐπιπλομένην**: See on 25.
 128 **κατασχομένη** < κατέχω, “take hold of” + accus. of person and gen. of part.
 129 **ῆε**: “is it because?”
αὖτως: either “in this way” or “as you (usually) do.”
 130 **ἤπαφες**: 2 aor. < ἀπαφίσκω, “cheat.”
περιέπλεο < περιπέλομαι, “conquer”; at 1150 it means “surround.”
νήιν: “naive.” At 32 A. used the more common accus. form, νήιδα.
 131 **εἰ δ’ ἄγε**: See on 1.
 132 **κέν τοι ὀπάσαιμι**: either “I will give you” (see on 74-75) or “I might well give you,” in which case the teasing mother shows through.
 133 **Ἄδρηστεια**: the Cretan nymph, sister of the Kouretes, who nursed Zeus (cf. Call. *Hymn to Zeus* 47).

- 134 **νήπια κουρίζονται**: The dat. refers to οἱ (133). *κουρίζω* properly means “be a child” (cf. 666). If *νήπια* is cognate accus. of *κουρίζονται* and refers to the sound a baby makes (cf. LSJ A.2 and Call. *Hymn to Zeus* 54), then it means “being a babbling infant”; if *νήπια* is adverbial, it means “being an infantile (i.e., mere) child.”
- 135 **τῆς**: Ep. article for pronoun (= αὐτῆς); gen. of comparison with ἄρειον, “better” (136).
μείλιον: “toy.”
- 136 **χειρῶν**: either gen. of source (S 1410), “handiwork” (LSJ VI.b) or, like the gen. with δέχεσθαι, “(receive) from Hephaistos’ hands.”
κατακτηαίσις < κατακτηαίσιςμαι = κατακτάομαι, “acquire,” a *hapax*.
- 137-140 The ball consists of zones (κύκλα) of gold encircled by bands on each side. The seams of the zones are invisible because a dark spiral (perhaps in a meander pattern, Vian) runs over them.
τετεύχεται: “are wrought,” “are”; 3 pl. perf. pass. < τεύχω. A pl. verb with neuter pl. subj. is not infrequent in Hom. (S 959).
- 138 **διπλοὶ ἀψίδες**: “two bands,” i.e., one on each side of the zones.
περιηγέες: “circular.”
- 139 **ῥαφαί**: “seams” or “stitches.” The δέ is lengthened before the liquid ρ (S 146D).
ἔλιξ δ’ ἐπιδέδρομε: explanatory, “because a spiral runs over (the seams).”
- 140 **ἐαῖς**: “your”; A. uses ἐός of all three persons (cf. 99).
- 141 **ῶς**: “like”; so accented it is postpositive (S 3002).
- 143 **ἐπ’ Ἰήσωνι**: See on 28.
- 144 **ἀμβολίη** = ἀναβολή “delay”; the syncopated form first appears here.
ἀφαιροτέρη: “lessened”; litotes in a veiled threat.
- 145 **εἰσαΐοντι** < εἰσαΐω (= εἰσακούοντι), a Hellen. usage.
- 146 **ἀμφοτέρησι**: sc. χείρεσσι.
- χιτῶνος**: “by her chiton.”
- 147 **νωλεμές**: with ἔχεν, “kept on holding.”
ἔνθα καὶ ἔνθα: reinforces ἀμφιμεμαρπῶς, “having grasped around on both sides.”

- 148 **αἶψα . . . αὐτοσχεδόν**: emphatic tautology characterizing the impatient child. The temporal sense of *αὐτοσχεδόν* (“at once”) occurs first in A.
- 149-150 **ἀντομένη . . . ἐπειρύσασα . . . ποτισχομένη**: (< *ἐπερύω*, “draw towards” . . . *προσέχω*, “cling to”) the three partic. surround the main verb (*κύσσε*) and characterize the indulgent mother (as does *μειδιώσα*, the regular epithet of Aphrodite as love goddess).
- 151 **ἴστω**: “let x know,” “I swear by.”
- ἐμόν αὐτῆς**: “my very own (head).”
- 153 **ἐνισκίμψης** < *ἐνσκίμπω*, “hurl upon.”
- 154 **συναμήσατο** < *συναμάομαι*, “gather together,” a *harax*.
κάδ: in tmesis with *βάλε* (155); contrasts with *ἀνὰ . . . εἴλετο* (157).
- 156 **περικάτθετο**: “slung around (his neck) down (from his shoulder)”; aor. < *περικατατίθεμαι*, a *harax*.
μίτρη: dat. of means.
- 157 **πρέμνω**: “trunk, stump.”
- 160 **καταιβάτις**: “descending,” a Hellen. fem. of *κατα(ι)βάτης*.
- 161 **πόλον**: “sky.”
ἀνέχουσι: For pl. verb with neut. pl. subj., see on 137.
- 162 **οὐρέων** < *ὄρος*.
ἦχί τ’: Ep. for *ἦ*; the *τε* is generalizing.
ἀερθεῖς: 1 aor. pass. partic. < *ἀείρω*.
- 164-166 **νειόθι . . . φαίνεται . . . ἰόντι**: “below (him, i.e., Eros) . . . appeared . . . as he went.” His view focalizes the journey from Thessaly (cultivated lands, cities, and rivers), over mountain peaks, and across the Black Sea to Kolchis.
- 167 **έης**: See on 140.

First Assembly of the Argonauts (167-195)

- 168 **καθ’ ἔλος**: “in the backwater (of the river).”
ἡγορόωντο: imperf. < *ἀγοράομαι*, “hold an assembly.”
- 170 **ἦ**: “their own”; *ὅς* (possessive pronoun) like *έός* can be used of various persons, sg. and pl.
ἐπισχερώ: adv., “in a row.”
- 172 **τοῦ . . . ἔοικεν**: “but it befits you to accomplish its end,” i.e., effect its ratification; *κρηῆναι* is aor. infin. < *κραίνω*.
- 173 **τε**: generalizing (cf. 162).

- ἔασιν:** Ep. for *εἰσίν*.
 174 **ἀπερύκων:** “holding back,” a sense for this compound only found in A. (see on 327).
 175 **ἴστω:** “let him understand that” + partic.
ἀπούρας: Ep. aor. partic. < ἀπαυράω, “deprive someone of something (gen.).”
 176 **ᾠλλοι:** crasis for οἱ ἄλλοι.
 178 **υῖας . . . Φρίξιοιο:** these are Argos, Kytissoros, Phrontis, and Melas.
 179 **παροίτερον:** “first,” i.e., before resorting to other measures.
ἀντιβολήσας: “upon meeting (him).”
 181 **μετιόντας:** sc. ἡμᾶς, < μετέρχομαι, “approach (with supplications).”
ἀτίσσει < ἀτίζω. The fut. indicates greater probability than the opt. ἐθέλοι (180).
 182 **κακότητα:** “his wickedness” is more likely than “our distress.”
δαέντες: 2 aor. partic. < *δάω, “learn.”
 183 **συννοισόμεθ’** < συμφέρω.
 184 **ἐπίρροθος:** predicative, “helpful.”
ἐεργομένοισιν: sc. ἡμῖν; conditional, “holding back from.”
αὐτῆς: when tri-syllabic (note breathing) = “war-cry,” i.e., battle.
 186 **ἀπαμείρωμεν:** “deprive.”
σφέτερον: “his.”
 187 **λώϊτερον** = λώϊον, “better.”
ἀρέσσασθαι < ἀρέσκω, “propitiate.”
 188 **τοι:** marks a well-known generalization.
ῥέα: adv., “easily.”
 189 **τόδ’:** correlative with ὅ (188).
ἔρεξε: gnomic aor. (S 1931).
κατὰ χρέος: “as appropriate.”
ἦπερ ἔώκει: “in a fitting way.”
 190 **ὁ:** Aietes (picking up μιν, 187).
 191 **μητρυῆς . . . θυηλάς:** Phrixos’ wicked stepmother Ino bribed the envoys sent to the Delphic oracle to declare that Athamas should sacrifice his son Phrixos to relieve a famine. Phrixos and his sister Helle escaped on the back of the golden ram, Helle falling off in the Hellespont, Phrixos arriving in Kolchis, where he sacrificed the ram and married Chalkiope.

- 192 **κύντατος**: “most dog-like,” i.e., shameless, uncivilized.
 194 **ἐπήνησαν** < ἐπαινέω, “approve.”
 195 **πασσυδίη**: “all together,” “with one voice.”
ἔσκε: Ep. = ἦν.
παρέξ: more likely with ἄλλο, “anything besides,” than with ἔσκε, “there was no one besides.”
κελεύοι: opt. after οὐδ’ ἔσκε . . . ὅ τις (S 2552).

The Embassy to Aietes’ Palace (196-274)

- 196 **καὶ τότε ἄρ’**: marks a next stage in the narrative.
υῖῆας: as Gillies points out, A. uses forms from four different roots: 1) υῖεϛ- (υῖῆας here and 256); 2) υῖ- (υῖας, 178; υῖες, 245); 3) υῖο- (υῖός 443; υῖόν, 357); and 4) υῖν- (υῖέος, 604).
 197 **ᾠρσε**: 1 aor. act. < ὀρνυμι, “urge,” “summon” + infin.
 198 **νηός**: dependent on ἐξαπέβησαν (199).
 199 **ἐπὶ θρωσμοῦ πεδίοιο**: “onto the rising ground of the plain.”
 200 **Κίρκαιον**: sc. πεδίου. Kirke was Aietes’ sister.
 201 **πρόμαλοι τε καὶ ἰτέαι**: probably “tamarisks and willows.”
ἐκπεφύασιν: “grow”; perf. < ἐκφύω.
 202 **τῶν καὶ ἐπ’ ἀκροτάτων**: “and from their topmost branches.”
 203 **ἄγος**: “pollution.”
ὄρωρεν: See on 59.
 204 **οἰχομένους**: euphemism for “dead.”
 205 **στείλαντας**: sc. αὐτούς (i.e., Kolchians); aor. partic. < στέλλω, here = περιστέλλω “bury.”
ἐπί: in tmesis with χέεσθαι.
 206 **ἀδεψήτοισι**: “untanned.”
κατειλύσαντε: “having wrapped”; the dual for plural imitates supposed Hom. usage (cf. *h.Hom.Apol.* 487).
 207-208 **ἡέρι . . . αἶσαν**: “the earth has (been allotted) an equal portion as (that given to) the air.”
 208 **χθονί**: dat. of means.
ταρχύουσιν: “bury.”
 209 **θηλυτέρας**: simply “females.”
ἦ: attracted into the case of δίκη (as in ἦ θέμις ἐστί).
δίκη θεσμοῖο: “way of (their) custom.”
 211 **ἐφῆκε** < ἐφίημι.
ὄφρα: introducing a purpose clause.

- 212 **ἐς Αἰήταο**: “to Aietes’ (dwelling).”
 213 **ὥκα δ’ ὅτ(ε)**: “but as soon as.”
πόλιν καὶ δώμαθ’: terminal accus. after verb of motion (S 1588).
 215 **προμολῆσι**: “approach,” “entrance.”
τεθηπότες: perf. partic. < **τέθηπα**, “be astonished.”
ἔρκε(α): “courtyard”; the pl. emphasizes the separate elements (see on 39).
 217 **ἄνεχον**: “rose up,” i.e., “stood.”
θριγκός: “cornice.”
ἐφύπερθε: adv., “up above” or prep. with **δόμοιο**, “above the house.”
 218 **γλυφίδεσσιν**: “capitals,” so used only here; at 282 in its usual sense of “notches.”
ἀρήρει: “rested”; pluperf. < **ἀραρίσκω**, “fit together.”
 219 **εὔκηλοι**: “without hindrance.”
 220 **ἡμερίδες**: sc. **ἄμπελοι**, “cultivated grapevines.”
καταστεφές: “crowned.”
 221 **ἐθήλεον** < **θηλέω**, poet. for **θάλλω**, “flourish.”
 222 **πίσυρες**: Aeol. = **τέσσαρες**, “four.”
ἐλάχηνεν < **λαχαίνω**, “dig.”
 223 **ἀναβλύεσκε**: Hellen. frequentative < **ἀναβλύζω**, “gush forth.”
 224 **νᾶεν** < **νάω**, “flow.”
 225 **τό**: “it (the water).”
ποθι: poet. for **που**, “it seems,” “they say.”
δυομένησιν: the Pleiades set in October/November and rise in April/May.
 226 **ἀμοιβηδῖς**: “in turn.”
 227 **ἀνεκῆκιε** < **ἀνακηκίω**, “gush forth (from).”
 228 **Κυταιέος** < **Κυταιεύς**, “from Kyte (or Kytaiä),” i.e., Kolchian.
 230 **οἶ**: the accent on **καί** shows that **οἶ** is a dat. enclitic.
 231 **ἐκ**: either sc. **στομάτων** or adv. “forth.”
 232 **πρὸς δὲ καί**: “and in addition.”
αὐτόγυον: “(made) of one piece.”
 233 **ἤλασεν** < **εἰλάυνω**, “drive,” “forge.”
ἵπποις: “chariot.”
 234 **Φλεγραίη**: The Phlegraian Plain (in Thrace) was the site of the Gigantomachy.

- κεκμηότα** < κάμνω. Helios was Aietes' father.
 235 **μέσσαυλος**: ἡ [θύρα] μέσσαυλος, the central door to the
 μέγαρον, made of metal (as ἐλήλατο, "had been forged,"
 indicates), not the inner courtyard as in Hom.
τῇ δ' ἐπί: "and next to it."
 236 **δικλίδες εὐπηγεῖς**: "well-built double (folded) doors."
 237 **αἴθουσα**: "portico."
παρῆξ ἐκάτερθε: "all along both sides."
 238 **λέχρις**: "at angles."
 239 **ἦτοι**: See on 59.
 242 **μέν**: μέν *solitarium* emphasizing τόν with unexpressed
 opposition, "now him (as opposed to the other children)" (S
 2896-2898).
 243 **θέσθαι**: the subj. is Aietes.
 244 **πανοπλοτάτην**: sc. θυγατέρα, "very youngest," a *hapax*.
γεγαυῖαν < γί(γ)νομαι.
 245 **μιν**: Apsyrtos.
ἔπωνυμίην: adv. accus., "by nickname." This is not the
 famous son of Helios.
 246 **ἔκλειον** < κλέω = κλείω = καλέω.
μετέπρεπεν: "was preeminent among"; our "outshone"
 brings out the etymology of Φαέθων.
 247 **τοὺς δ'**: "but the rooms," picking up θάλαμοι (236).
 248-249 **τῇ μὲν . . . μετιοῦσαν**: A lacuna would explain the broken
 syntax. "They (encountered) her . . . she was going to visit."
 250 **μιν**: Medeia.
θάμιζεν: "was not wont (to be)"; usu. θαμίζω means "to
 frequent."
 252 **νηόν**: Ionic = ναόν, "temple."
ἀρήτειρα: Hellen. form of ἀρητήρ.
 253 **ὀξύ**: "clearly" is more likely than "quickly."
 255 **νήματα καὶ κλωστήρας**: "thread and spindles."
 256 **ἔδραμον** < τρέχω.
υἱῆας: For the form, see on 196. Chalkiope, Medeia's older
 sister, had four sons by Phrixos, who were shipwrecked and
 joined the Argonauts at the island of Ares (as Argos will
 explain in 320-366).
 257 **ἀνέσχεθεν**: poet. 3 sg. 2 aor. < ἀνέχω.
 260 **ἔμπης**: "nevertheless (in spite of leaving me)."

- ἄρ' ἐμέλλετ(ε)**: “after all, you were not destined”; ἄρα + imperf. expresses the realization of a mistaken opinion (S 2795).
- ἀκηδείη**: either active, “through (your) neglect,” i.e., callously; or passive, “in (my) neglect,” i.e., in my misery.
- 261 **μετά**: tmesis.
- 262 **οἶον**: exclamatory.
- Ἑλλάδος**: object. gen. with *πόθον*.
- ἔκποθεν ἄτης**: “from some delusion or other”; the *-ποθεν* (“somewhere”) renders the object of *ἐκ* indefinite (a Hellen. usage). Cf. 1289.
- 263 **Φρίξιοιο**: with *ἐφημοσύνησιν*.
- ἔθεσθε** < *τίθημι*, “you put (in your minds),” Fränkel’s conject. for the MSS nonsensical *νέεσθαι* or *νέεσθε*. Huet’s conject. *ἔλεσθε* would mean “you conceived.”
- 264 **ἔπετέλλετ' ἀνίας**: “was commanding (orders that caused) pains.” The brachylogy expresses Chalkiope’s emotional state: for her the one led directly to the other. Most MSS read the aor. *ἔπετείλατ'*, but a pap. has the imperf.
- 265-267 **τί . . . κεν . . . ἴκοισθε**: “why would you go?”
- 266 **κτεάνων Ἀθάμαντος ἔκητι**: “for the sake of (i.e., to get) Athamas’ possessions.” Athamas, king of Orchomenos, then the foremost city of Boiotia, was Phrixos’ father, whose wealth Phrixos wished his sons to regain. See on 191.
- 267 **ἔην**: “your”; see on 140.
- 268 **ᾠρτο**: sc. *ἵεναι*, equivalent to *ἦλθεν* (or *κίεν*, 269).
- θύραζε**: “to the door,” “outside.”
- 271 **ἔπεπλήθει**: “became full”; pluperf. of immediate occurrence (S 1953).
- 272 **ἄλις**: “in abundance,” equivalent to *πολλοί*.
- κάγκανα**: “dry.”
- 274 **μεθίεσκεν**: “was slacking (from)”; < *μεθίημι*.
- ὑποδρήσων** < *ὑποδρήσσω* (first found here), an alternate form of *ὑποδράω*, “serve.”

Eros Wounds Medeia (275-298)

- 275 **τόφρα δ'**: “meanwhile”; unlike Hom., A. relates two simultaneous actions.
- πολιοῖο**: properly “gray,” but when used of air, “clear.”

- 276 **τετρηχώς**: perf. partic. < *ταράσσω*, “stir up,” here probably in a pass. sense, “being stirred up.”
- οἶόν τε**: “as when” (introducing a simile).
- 276-277 **ἐπὶ . . . τέλλεται**: “attacks.”
- οἶστρος . . . μύωπα**: both mean “gadfly.”
- 276 **φορβάσιον** < *φορβάς*, ὁ, ἡ, “grazing (animals).”
- 278 **ὑπὸ φλιήν**: “(moving) under (i.e., to the foot of) the doorpost.”
- προδόμῳ**: the vestibule under the colonnade (*αἴθουσα*) that leads to the main hall (*μέγαρον*) or rooms (*θάλαμοι*). See on 39.
- ἔνι**: the recessive accent indicates that it is postpositive (S 1665).
- 279 **ἀβλήτα**: “un-shot.”
- 280 **ἐκ**: “from (there).”
- λαθών**: “unseen”; a partic. of manner, as in our idiom (S 2062a).
- οὐδὸν ἄμειψεν**: “crossed the threshold.”
- 281 **ὀξέα δενδίλλων**: “casting sharp glances.”
- αὐτῷ δ’ ὑπό**: “right under him,” i.e., at his feet.
- βαιὸς ἐλυσθείς** < *εἰλύω*, “rolling oneself up small,” i.e., crouching (as here and 296). At 1291 and 1313 *εἰλύω* means “envelop.”
- 282 **ἐνικάθθετο** < *ἐγκατατίθημι*.
- 283 **διασχόμενος**: “having pulled apart (the bow and string)”; 2 aor. partic. < *διέχω*.
- 284 **ἦκ(ε)** < *ἴημι*.
- ἀμφασίη**: See on 76.
- θυμόν**: accus. of respect.
- 285 **παλιμπετές**: adv., “back” (with a suggestion of “flying” in *-πετές*).
- 286 **ἦιξε** < *αἴσσω*.
- 288 **ἀμαρύγματα**: “sparkling glances.”
- ἄηντο**: “be blown,” i.e., flutter; Ep. imperf. pass. < *ἄημι*.
- 289 **πυκιναί**: “wise”; see on 30. Love has expelled her (previously) wise judgment.
- καμάτω**: lit. “weariness (from toil),” here “love sickness.”
- 289-290 **οὐδὲ . . . μνήστιν**: lit. “no other remembrance,” i.e., “remembered nothing else.”
- 290 **κατείβετο**: “she was flooded,” i.e., melted.

- 291 **περί:** tmesis.
κάρφρα: “twigs,” “kindling.”
- 292 **χερυνήτις:** “worker (woman).”
περ: emphasizes the relative pronoun, “one to whom.”
ταλασῆια: “wool-spinning,”
- 293 **ὥς κεν . . . ἐντύναιτο:** “so that she might furnish.” A.
 regularly uses *ὥς κεν* + opt. in purpose clauses, regardless of
 the temporal sequence. Hom. has a few examples (S 2202a).
- 294 **ἔζομένη:** “sitting,” a coniect. for the MSS’ *ἐγρομένη* (“having
 arisen”), which would require *ἄγχι μάλ’* to mean “very early,”
 an unparalleled meaning.
τό: either *σέλας* or the implied *πῦρ*.
- 295 **σύν:** whether an adv. or in tmesis with *ἀμυθύνει*, the sense is
 “consume altogether.”
- 296 **εἰλυμένος:** See on 281.
- 297 **οὔλος = ὀλοός,** “baneful,” “destructive.”
μετετροπᾶτο: imperf. < *μετατροπάω = μετατρέπομαι*,
 “change (oneself),” a *hapax*. Medeia is the subject.
παρειάς: accus. of respect.
- 298 **χλόον:** “pale (green),” a Hellen. term.
ἔρευθος: sc. *ἐς*.
ἀκηδείησι: active, “heedlessness,” i.e., distractions; for other
 senses, see on 260.

The Meeting in the Palace (299-438)

- 299 **σφιν:** the Argonauts and Phrixos’ sons.
- 300 **ἐφαιδρύναντο:** “washed themselves (clean).”
- 301 **θυμόν:** “hearts”; sg. for pl., as often with parts of the body.
ἄρεσαν: 3 pl. aor. < *ἀρέσκω*, “satisfy,” a form peculiar to A.
- 302 **ἐκ δὲ τοῦ:** “thereupon.”
σφετέρης: “his” daughter, i.e., Chalkiope.
- 303 **παρηγορέων:** “addressing,” with the added idea of “setting at
 ease,” “encouraging.”
- 304 **περί:** “above,” “more than,” a meaning common in Homer.
- 306 **Αἰάνδε:** For *-δε*, see on 9.
παλίσσυτοι: See on 112.
- 307 **σωομένοις** < *σώμαι = σέω*, “hasten,” sc. *ὑμιν*.
μεσσηγύς: with partic., “in the midst of.”
ἐνέκλασεν < *ἐνικλάω*, “break in on.”

- μέν** = *μέν solitarium* “emphasizes a statement made by a person with reference to himself as opposed to others (often with a tone of arrogance)” (S 2896).
- 307-308 **ἐμείο πείθεσθε**: “you would not believe me.”
- 308 **προφέροντος**: “laying before (you),” “relating.”
- 309 **ἦδειν**: 1 sg. pluperf. < *εἶδω.
- 310 **δινεύσας**: “after taking a spin”; < *δινεύω*, “whirl (drive) around.”
- 311 **ἐκ . . . ἰκόμεσθα** = *ἐξικνέομαι*, “arrive (at).”
- 312 **ἠπείρου Τυρσηνίδος**: “Tyrrhenian (i.e., Etruscan) mainland,” legendarily Monte Circeo in Latium on the coast halfway between Naples and Rome.
- 313 **αἴης**: “land”; some edd. capitalize, “Kolchian Aia.”
- 314 **τί . . . ἦδος**: “what pleasure?”
- ἐν ποσίν**: usually refers to what is “at hand,” but here must mean “in your path.”
- 317 **κασιγνήτων προπάροιθεν**: “before his brothers (spoke).”
- 320 **κείνην**: sc. *νῆα*.
- 321 **αὐτούς**: sc. *ἡμᾶς*.
- ὑπὸ δούρασι**: “up under beams”; Ardizzoni emended to *δούρατι* in conformity with 2.1110-1120, where one beam is mentioned, but such fussiness is not justified against the MSS when events are retold in different circumstances.
- πεπτηῶτας** < *πτήσσω*, “crouch,” “huddle.”
- 322 **Ἐνναλίιοιο**: a cultic title of Ares.
- ξερόν**: τὸ ξερόν, “dry land.”
- 323 **λυγαίη**: “dark,” “gloomy.”
- ἐσάσεν** < *σώζω*.
- 324-325 **οὐδὲ γὰρ . . . οὐδ’**: οὐδὲ γὰρ adds “a new and important thought” (S 2814), while οὐδ’ repeats the negative “for emphasis” (S 2762): “and as for those birds . . . we no longer found them.”
- 324 **τὸ πάροιθεν**: “formerly.”
- 326 **ἀπήλασαν** < *ἀπελαύνω*.
- 327 **ἔης** = *σφετέρης*.
- σφ(ε)**: the Argonauts.
- ἀπέρυκεν**: “held back,” i.e., detained; cf. on 174.
- 329 **αὐτίκ’**: translate after *ἐπεί* (“for”).
- ἄλις**: See on 272.
- 330 **περικλεές**: “very famous,” a rare adj.

- 331 **μετά** = *πρός*.
νέονται: vivid pres. of those in sight (cf. *οἶδ'*, 326).
- 332 **χρειώ**: accus. “need,” i.e., mission, purpose.
ἐξιδμεναι = *ἐξειδέναι* < *ἐξοίδα*.
- 333 **τόνδε**: Jason.
τις: Pelias.
- 334-335 **περιώσιον . . . μετέπρεπεν**: “outshone by far” + dat.; for *μετέπρεπεν*, see on 246.
- 336 **πέμπει**: a vivid pres.
ἀμήχανον: more likely modifying *τόνδε* (333), “(him being) helpless” than an internal accus. of *νέεσθαι*, “on this hopeless journey”; cf. *δυσάμμορος* (809) in the same position.
ὑπαλύξειν < *ὑπαλύσκω*, “avoid”; the subj. is *γενεήν* (339).
- 337-339 **στεῦται**: “claims.” The threats are: 1) Zeus’ terrible wrath (*μῆνιν καὶ χόλον*); 2) the unbearable pollution (*ἄτλητον ἄγος*) caused by what was done to Phrixos (see on 191) and the retribution (*ποινάς*) owed for it.
- 340 **κάμεν**: 2 aor. < *κάμνω*, “labor,” “build (with toil).”
- 342 **αἰνοτάτης**: sc. *νηός*, “worst.”
ἐπεκύρσαμεν < *ἐπικυρέω* + gen., “fall in with.”
ἤλιθα: “completely.”
- 343 **διέτμαγεν**: 2 aor. act. < *διατμήγω*, “split apart”; sg. because *ὔδωρ πνοιή τε* are regarded as one subj.
ἦ δ': the Argo.
- 343-344 **ἐνὶ γόμφοις ἴσχεται**: “is held fast in its (wooden) pegs.”
- 345 **ἴσον . . . καί**: “equally (fast) . . . as” (S 1501a).
- 346 **χείρεσιν ἐπισπέρχωσιν ἐρετμοῖς**: “urge on with (their) hands by means of oars.”
- 347 **Παναχαιίδος**: sc. *γῆς*, “from all the Achaian land,” as opposed to Hellas; see on 13.
- 347-348 **εἴ τι φέριστον ἠρώων**: “if any greatest (thing) of heroes,” i.e., “every greatest hero.”
- 348 **ἐπαληθεῖς**: 1 aor. partic. < *ἐπαλάομαι*, “wander through”+ accus. of place.
- 349 **πελάγη**: “depths (of the open sea).”
εἴ οἱ ὀπάσσαις: “(to see) if you would give (it = *τὸ κῶας*) to him.”
- 350 **αὐτῷ . . . ἔσσεται**: sc. *σοί*, lit. “how it pleases you yourself, thus shall it be,” i.e., “it is your own choice.”

- 352 **δωτίνης**: “for your gift,” i.e., “if you give (them the golden fleece).”
- 354 **δῆθεν**: “as you (apparently) claim” (S 2849); he asked this at 315-316.
- 355 **μυθησαίμην**: “I wish (am willing) to tell,” more deferential than a fut. (cf. *Il.* 23.151).
- 356 **οἴο περ οὔνεκ(α)**: “on account of whom.”
ἄγερθεν: Ep. 3 pl. 1 aor. pass. < ἀγείρω, “gather, collect.”
- 357 **Κρηθείδαο**: “son of Kretheus.” See genealogical chart.
- 358 **εἰ**: This and the εἰ in 362 do not imply genuine doubt (cf. also 354, 485, 549, 816, etc.).
- 359 **γνωτός**: always in A. means “kinsman.”
- 362 **ἔμμεναι**: sc. Αὐγείην, “(named) Augeias.”
- 364 **ἐκγεγώς**: perf. partic. < ἐκγι(γ)νομαι.
- 367 **παρέννεπεν**: “tried to win over (Aietes) by saying”; conative imperf. < παρεννέπω; the compound is a *hapax*.
ἐπεχώσατο: ingressive aor. < ἐπιχώμαι, “become angry at”; the compound is a *hapax*.
- 368 **ἠερέθοντο** < ἠερέθομαι, “float (in air),” here “were raised up.”
- 369 **φῆ**: unaugmented 2 aor. < φημί.
ἐπαλαστήσας < ἐπαλαστέω, “be full of wrath.”
- 370 **σφε**: the Argonauts.
ἑώλπει: 3 sg. pluperf. < ἔλω.
- 371 **ιέμενοιο**: “being impelled,” “desiring,” here “being angry,” coord. with οἱ.
- 372-373 **οὐκ . . . νείσθ(ε)**: negated fut. interrog. = a command (S 1918).
- 372 **λωβητήρες**: “scoundrels.”
- 373 **αὐτοῖσι δόλοισι**: comitative dat.; see on 96.
παλίσσυτοι: with a sense of urgency (see on 112).
- 374 **τινα**: indef. in a veiled threat, i.e., “one (of you).”
λευγαλέον . . . ιδέσθαι: “sets his eyes on that sorry (i.e., to himself) fleece and Phrixos.” Hom. uses *πικρός* (“to his own hurt”) in such threats; cf. *Od.* 17.448. Since Phrixos is dead, we either have the illogic of anger or hendiadys, “Phrixos’ fleece.” Perhaps, because Phrixos is dead, the threat may include “set eyes on Phrixos (in Hades).”
- 375 **αὐτίχ’ ὀμαρτήσαντες**: “having immediately (i.e., right from the start) joined together.” He does not believe they met

by chance at Ares' island, but plotted the whole expedition together in Greece.

377 **κε**: It is unusual (but not unparalleled) to have **κε** in the protasis of a contrary-to-fact condition.

ἤψασθε < ἄπτομαι.

378 **ἦ τ(ε)**: "I can assure you"; see on 34.

κεάσσας < κέαζω, "cleave in two," usually used of splitting wood.

379 **οὔοισιν**: See on 115.

ἐπιπροέηκα: 1 aor. < ἐπιπροΐημι.

380 **ὥς κεν ἐρητύοισθε**: "so that you might be prevented"; for **κεν**, see on 293.

ὀρμηθῆναι: aor. pass. < ὀρμάω, with a full range of meanings from "set out" to "attack."

381 **οἶα**: "what sorts (of lies)." The concluding exclamation expresses an indignant outburst (cf. *χαλεψάμενος*, 382). He thinks they are lying about the gods having joined them with the Argonauts on Ares' Island (cf. 324-331); hence the cutting out of their tongues. Others interpret **οἶα** = ὅτι τοῖα, "because" (LSJ II.2-3).

δὲ καί: For **δέ** in exclamations, see GP 172; the **καί** emphasizes *μακάρεσσιν . . . θεοῖσιν*.

ἐπεψεύσασθε: "falsely attributed to."

382 **Αἰακίδαο**: Telamon.

383 **οἰδαίνεσκον**: "began to swell"; inchoative imperf. (see on 10).

386 **σχέο μοι . . . στόλω**: "please (*μοι*) hold back as regards this expedition."

386-387 **αὐτῶς . . . ὥς που ἔολπας**: "in that way . . . as you seem to think."

388 **οὐδὲ μὲν ἰέμενοι**: "nor desiring," i.e., unwillingly. For **μὲν** *solitarium*, see on 307.

390 **ᾠρσεν**: active; for the meaning, see on 197.

391 **ἀντομένοισι**: "suppliants"; for the meaning, see on 35.

392 **οἶσω** < φέρω.

393 **ἄρηι**: "through war(fare)."

394 **γε**: "in particular."

396 **ἴσκεν**: "he spoke," a meaning common in Hellen. poetry.

ὑποσσαιῶν: lit. "fawning," i.e., reassuring.

ὀπί < ὄψ.

- τοῖο: Aietes’.
- 397 διχθαδίην . . . μενουινήν: “a divided desire”; μενουινή is a Hellen. word.
πόρφυρεν: “was pondering.” See on 23.
- 398-399 ἐξεναρίζοι . . . πειρήσαιτο: deliberative optatives.
- 399 ὃ γε: “he (alone)” (S 2821a).
βίης: Jason’s.
εἶσατ(ο): “seemed”; Ep. 1 aor. mid. < εἶδω.
- 400 ὑποβλήδην: “in answer,” like παραβλήδην (cf. on 107).
- 401 διηνεκέως: “all the way through.”
- 402 γάρ: “(I say this) because.”
ἢ καὶ ἄλλως: “or in some other way.”
- 403 χέρηες: Ep. = χείρονες, “inferior.”
- 404 ἦν κ(ε): The κε is redundant with ἦν (= ἐάν) and many edd. emend to αἶ κ’ (with one MS), but A. may be imitating Hom. *Od.* 18.318: ἦν περ γάρ κ’ ἐθέλωσιν.
- 405 πειρηθεῖς: enjambéd for emphasis; either a true passive, “after you have been tested” or deponent, “after I have tested (you).”
- 406 τὸν Ἑλλάδι κοιρανεόντα: sc. μεγαίρειν, “that the ruler (i.e., Pelias) over Hellas (begrudges).”
- 408 τὸν ῥ’: accus. of respect, “(a contest) in which indeed.”
περίειμι: (< περί + εἶμι), “excel,” “succeed.”
- 411 ἐλάω: rare poet. pres. = ἐλαύνω.
ζεύξας: aor. partic. < ζεύγνυμι.
νειόν < ἡ νειός, “fallow field.”
- 412 τετράγυον: “containing four acres (γύαι).”
τέλσον: “headland,” i.e., the edge of the field where the plow turns back.
- 413 Δηοῦς . . . ἀκτῆ: “for the grain of Demeter.”
- 414 μεταλδήσκοντας: “that grow (i.e., change) into” + dat., a *hapax*.
- 415 τευχηστῆσι δέμας: “warriors in form.”
αὐθι: like our “on the spot,” it may be spatial or temporal.
- 416 περισταδὸν ἀντιόωντας: “as they approach, standing all around,” i.e., attack on all sides.
- 417 ἠέριος: “during the morning.”
δειέλον ὥρην: adv. accus., “at the hour of dusk.”
- 418 τάδε τοῖα: an unparalleled combination, “these (things) such (as they are),” i.e., the same things under the same conditions.

Aietes is making sure that Jason must repeat his actions exactly and by himself.

- 419 **ἀποίσει:** 2 sg. fut. mid. < ἀποφέρω.
εἰς βασιλῆος: See on 212.
- 420 **ἔλπεο:** 2 sg. mid. imperat. < ἔλπομαι.
δὴ γάρ: a Hom. combination, “for I assure you.”
ἀεικές: sc. ἐστί.
- 421 **γεγαῶτα:** See on 244.
εἶξαι: aor. infin. < εἶκω, “yield.”
- 422 **πήξας:** For the verb, see on 22.
- 423 **ἦστ(ο):** For the form, see on 44.
αὐτως: “just as he was,” i.e., in that state.
- 424 **ἀμφὶ . . . στρώφα:** “turned over and over”; the compound is a *hapax*.
οὐδέ πη εἶχεν: “no way was he able”; ἔχω + infin. = “be able.”
- 425 **ὑποδέχθαι:** “to take on,” “accept (the task).”
- 427 **μάλα τοι:** “truly indeed.”
δίκη περιπολλὸν ἔργεις: “you are confining me very much with (your claim to) justice.” The adv. *περιπολλόν* occurs only in A. (here, at 472, and 2.437).
- 428 **τῷ καὶ ἐγώ:** “therefore I too.”
- 429 **ἔτ’ ἄλλο:** “anything else at all.”
- 430 **ἐπικείμετ(αι):** “will lie upon,” “befall”; fut. in gnomic statement (S 1914).
- 431 **καὶ ἐνθάδε:** “here in particular.”
ἐπέχραεν: “was insistent that.”
- 432 **βεβολημένος:** “stricken” < βολέω.
- 433 **ἀσχαλόωντα:** with *τόν γε* (432), “in (his) distress.”
- 434 **μεθ’ ὄμιλον:** “to join the band (of your men).”
μέμονάς γε: “you are (so) eager for,” heavily ironic.
- 435 **ἤπαίρει:** Ep. aor. infin. < ἐπαίρω.
- 436 **ἢ καί:** “or else”; *καί* marks the more likely alternative.
μεταχάσσει: aor. short-vowel subjunct. < μεταχάζομαι, “shrink from” + gen., a *hapax*. For the absence of *κε(ν)ᾶν* see on 61. It could also be fut.—in either case producing a mixed condition.
- 437 **τὰ ἕκαστα:** all the things he threatened in 378-380.
- 438 **ἐρρίγησιν:** perf. subjunct. < ῥιγέω, “shiver,” i.e., shrink from.

μετελθεῖν: purposely ambiguous: “come to visit” or “attack.”

Medeia’s Love (439-470)

- 439 **ἴσκειν**: See on 396.
ἀπηλεγέως: “bluntly”; see on 19.
- 440 **παρασχεδόν**: “immediately” or “beside”; cf. *αὐτοσχεδόν* at 148.
εἶπετο < *ἔπω*.
- 441 **μεσσηγύς**: “in the meantime,” more likely with *νεύσει* (i.e., while the others were talking) than with *λιπέσθαι* (i.e., after the others left).
- 442 **οἱ δ’**: Jason, Telamon, Augeias, and Argos.
ἦισαν: imperf. < *εἶμι*.
- 444-445 **ἐπ’ αὐτῷ δ’ ὄμματα . . . λοξὰ . . . σχομένη**: “holding her eyes sideways on him.”
- 445 **θηείτο** < *θηέομαι*.
- 446 **κῆρ ἄχεϊ**: “with respect to her heart in anguish.”
- 447 **ἐρπύζων**: “creeping.” The combination of sluggish slow motion and swift departure (*πεπότητο* < *ποτάομαι*) portrays her hesitation, yet eagerness.
- 448 **καί ῥ’**: resumes the narrative, “and so.”
- 450 **βεβήκει**: “went”; < *βαίνω*; for the force of the pluperf., see on 271.
- 451 **αὕτως**: either “likewise” or “as she was” (i.e., in the same state).
αὐ̂ . . . μετέστιχε: “followed (them) back”; 2 aor. < *μεταστείχω*.
- 452 **τ’**: generalizing. A. is the first author to employ the personal plural, *Ἐρωτες* (cf. 687, 765, and 937), which became familiar in subsequent Hellen. lit.
- 453 **προπρό**: intensive prep. *πρό* “right before”; at 1013 (and 4.1235) it is an adv. meaning “completely.” These three instances in A. are unique.
ἰνδάλλετο: “were appearing,” “were picturing themselves.”
- 454 **θ’ οἴος**: this and the following *τε*’s with rel. pronouns and advs. are a common feature in Hom. and add little discernible meaning (S 2970).
ῆστο: pluperf. pass. < *ἔννυμι* for the more usual *ἔστο*.
- 455 **ἔειψ’** = *ἔειπε*, Ep. < *εἶπον*.

- θύραζε:** For the meaning, see on 268.
 456 **ῆιεν:** imperf. < εἶμι; cf. on 442.
πορφύρουσα: For the meaning, see on 23.
 457 **οὔασι:** Ep. < οὔς, “ear.”
ὀρώρει: For the meaning, see on 59.
 458 **τε μῦθοι:** the τε is lengthened before the liquid μ, the following τε is not.
 459 **τάρβει:** unaug. imperf. < ταρβέω.
 460 **φθείσειεν = φθίσειεν < φθί(ν)ω.**
 461 **τεθνεῖωτα:** Ep. perf. partic. < θνήσκω, referring to Jason.
ἀμφί: “down over (both).”
 462 **ἔλεω . . . κηδοσύνησιν:** “(out of) pity (in her state of) grief.”
 463 **ῆκα . . . λιγέως:** her sobbing is soft, her words are high-pitched.
ἀνενεῖκατο < ἀναφέρω, here “utter,” a Hellen. usage.
 464 **εἴθ’ = εἴτε,** “whether.”
 465 **χερείων:** Ep. = χείρων, lit. “worse,” here = “worst.”
 466 **ῆ μέν:** Ion. = ῆ μήν, asseverative, “verily,” “truly.”
ὄφελλεν: “would that he had,” “he should have.” She is imagining him already dead (461).
 467 **ναὶ δῆ:** asseverative, “truly indeed.”
Περσηί: “daughter of Perses,” i.e., Hekate.
 469 **δηθηθῆναι < δαμάω.**
δαείη < *δάω, “learn.”
 470 **οὔνεκεν = ὅτι.**
ἐπαγαίομαι: “exult in,” a rare verb only in A. (here, 1262, and *fr.* 12.18 Powell).

Second Assembly of the Argonauts (471-575)

- 471 **ἐόλητο:** “was troubled”; 3 sg. pluperf. pass. < ἐόλει, a rare Hellen. form.
 475 **ὀνόσσειαι:** fut. < ὀνομαι, “find fault with.” Like our, “you won’t like this, but . . .” Some consider it a question, “Will you fault what I will tell you?”
ἐνίψω: fut. < ἐνίπτω, “scold”; here = ἐνέπω, “tell.”
 476 **μεθιέμεν:** Ep. infin. < μεθίημι, “shrink from” + gen.
 477 **ἐμειο:** “from me (telling).”
 480 **ἀεθλεύοντι:** sc. τοι.
δαμήμεναι: passive infin.

- 481 **ὑποσταίη**: 2 aor. opt. < ὑφίστημι, “support,” “agree to.” The opt. in a present clause of fearing is very rare.
- 485 **ὦ πέπον**: “my good friend.”
νυ: inferential, “then.”
- 486-487 **παρὰ . . . ὄρνηθι**: “urge on,” an unparalleled compound.
- 487 **γε μὲν**: “to be sure.”
- 488 **ἐλπωρή** = ἐλπίς.
- 489 **ἔλος**: For the meaning, see on 168.
- 490 **ὄπως**: “when,” “as soon as.”
- 491 **τετιημένος** < τετίημαι, “be grieved.”
- 493 **ἀντικρύν**: “completely.”
γάρ: “(but I will not go into detail) because.”
- 493-494 **οὐ νύ τι τέκμων . . . πέλοιτο**: “no end (i.e., purpose) would therefore result.”
- 497 **ἐφίετο** < ἐφίημι, “command”; sc. ἐμέ.
ἀρόσσαι: Ep. aor. inf. < ἀρώω, found only here with σσ (*metri gratia*).
- 500 **χρειώ**: If still in indirect disc., **χρειώ** is accus. (sc. φῆ εἶναι ἐμέ); if in direct disc., **χρειώ** is nom. and ἐστί is understood.
- 501 **ὑπόεστην**: 2 aor. = ὑπέστην, “agreed to (do).”
- 502 **εἴσατ(ο)** < *εἴδω, “seem.”
- 503 **ἄνεψ**: adv., “in silence,” although A. may be using it as nom. pl. adj. < ἄνεψ.
- 506 **ἔρξομεν**: short-vowel subjunct. or perhaps a fut. + κε in imitation of Homeric style.
μέν: μέν *solitarium* implying that his opinion differs from Jason’s (see on 307).
- 507 **ὄσον τ’**: For the addition of τε, see on 454.
- 508 **νυν**: inferential enclitic, “therefore.”
τύνη: emphatic τύ.
- 510 **ἦ τ(ε)**: For the meaning, see on 34.
ἄν . . . ἐντύναιο: “you should prepare (yourself),” equiv. to a polite command (S 1830).
ὑποσχεσίην: “promise,” “commitment,” object of πεφυλαγμένος.
- 511 **τοι**: personal pron.
μάλα . . . πάγχυ: “completely,” “absolutely.”
ἐῆ: either “in its” or “in your (τοι).”
ἐπὶ . . . πέποιθεν: “trusts in.”
- 513 **παρήμενος**: “(just) sitting (there).”

- 514 **σχήσομ(αι)**: “hold (myself back)”; fut. mid. < ἔχω.
θάνατός γε: “mere (γε) death.”
- 517 **υἱέε Τυνδαρείοιο**: Kastor and Polydeukes.
- 518 **Οἰνεΐδης**: Meleager.
- 519 **οὐδὲ . . . ὅσον**: “not even so much as.”
ἐπαυθιόωντας ἰούλους: “downy hair blossoming upon (his cheeks).” ἐπαυθιάω is a *hapax*.
- 520 **ἀντέλλων**: with περ, “although (not) sprouting.”
- 521 **ἀκήν**: apparently accus. (“silence”) here rather than adv.
- 523 **τόδε λοίσθιον**: “that (i.e., sure death) is the last (resort).”
τιν(α): with ἀρωγήν (524).
- 525 **μεμαῶτες**: concessive with καί περ, “(although being) eager.”
ἐρητύοισθ(ε): polite opt. for imperative (S 1820).
- 526 **ἐπισχέμεν**: 2 aor. Ep. inf. (= ἐπισχέιν), “hold back.”
- 527 **ἀφειδήσαντες**: “being unsparing,” “putting aside restraint,”
i.e., “reckless(ly).”
ἐλέσθαι < αἰρέω, either “choose” or “win,” i.e., “suffer” (LSJ
suppl. s.v. and cf. 692).
- 529 **περίαλλα**: adv., “above all others.”
δάε: “taught”; 2 aor. causal < *δάω.
- 530 **νήχυτον**: “full-flowing,” a Hellen. word.
- 532 **ἴστησιν**: “halts.”
- 533 **ἐπέδησε**: descriptive or habitual aor. (S 1932) < ἐπιδέω,
“bind.”
- 534-535 **τῆς . . . μνησάμεθ(α)**: “we (i.e., Jason and Argos) thought of
her” (cf. lines 475-481).
- 536 **ἐπαρήξαι** < ἐπαρήγω, “help.”
- 537 **αὐτοῖσιν**: sc. ὑμῖν.
- 539 **τάχα . . . πειρηθείην**: aor. pass. with mid. sense, “perhaps I
may make my attempt.”
- 541 **τρήρων . . . πελειάς**: “a timid dove.”
βίην κίρκοιο: Ep. circumlocution, “force of a hawk,” i.e., “a
mighty hawk.”
- 543 **ἀφλάστῳ περικάππεσεν**: “fell down around (i.e., impaled
itself on) the stern-ornament.”
- 545 **θεῶν ἰότητι**: “by the will of the gods.”
τέτυκται: For the meaning, see on 89.
- 546 **ὑποκρίνασθαι**: “interpret.”
- 547 **ἀμφιέποντας**: “diligently pressing (her).”

- 548 **ἀθερίζειν**: Verbs of thinking sometimes admit pres. (or aor.) rather than fut. infinitives. Some edd. emend to ἀθερίζειν.
- 549 **Φινεύς**: When freed by the Argonauts from the Harpies, he had prophesied at 2.423: “take thought of the cunning help of the goddess Kypris.”
- 550 **πέφραδεν** < φράζω.
κείνης: i.e., Kypris’.
- 551 **ὑπεξήλυξε** < ὑπεξάλυσκω, “escape.”
- 552 **κατ’**: “on the basis of.”
ὡς δέ: “thus” (δέ is apodotic).
- 553 **ἀλλά**: introduces the imperative **πίθεσθε** (554).
- 554 **ἤδη νῦν**: emphatic, “without delay.”
παραίφασίησι: “(words of) persuasion,” a Hellen. term.
- 555 **ἐπήνησαν**: See on 194
- 556 **μνησάμενοι**: with accus. instead of gen. (Hom. uses both). “With the accus. **μεμνήσθαι** means to remember something as a whole, with the gen. to remember something about a thing” (S 1358).
- 557 **ἐπαλαστήσας μεγάλη ὀπί**: “making loud threats.” The aor. partic. is coincident with the verbs **ἄνθορον** and **φώνησεν** (S 1872c2).
- 558 **ὀμόστολοι**: “in company with.”
- 564 **μεμαώς**: “in anger”; contrast **μεμαώτες** (“eager”) at 525.
- 564-565 **ὀμάδησαν . . . ἦκα μάλα**: “made a din very quietly,” i.e., muttered in low voices.
- 565 **οὐδ’ ἄρα τις**: “but yet nobody.”
- 568 **ἔαδεν**: Ep. perf. < ἀνδάνω.
- 570 **ἀνάψομεν**: either fut. or aor. short-vowel hortatory subjunct. < ἀνάπτω. They will move from concealment in the backwater (ἔλος) to the open river bank.
- 571 **<ἄ τε>**: “as if,” Fränkel’s emendation. If correct, this would be Jason’s concession to Idas: they will no longer hide like cowardly women.
αὐτήν: See on 184.
- 572 **τόν**: Argos.
- 574 **ἐὐναίαις**: anchors consisting of stones.
- 575 **ἐπέκελσαν** < ἐπικέλλω, “run ashore,” here + dat.

- 576 **αὐτίκα:** i.e., right after the delegation had departed at 442.
- 578 **Μινύαισι:** from early times the Argonauts were called Minyans; A. makes Minyas Jason's great-grandfather.
- 579 **στεῦτο:** "he declared."
διαδηλήσονται: "tear to pieces," probably a short-vowel subjunct. (one MS has *διαδηλήσονται*); for the possibility of its being a fut., see on 506.
- 581 **δρυμόν:** "stand of wood."
ἀναρρήξας < *ἀναρρήγνυμι*; nominative in indirect discourse because it refers to the speaker of the sentence.
- 582 **αὐτανδρον:** "along with its crew" (equiv. to *αὐτοῖς ἀνδράσιν*, "men and all").
- 583 **ἀποφλύξωσιν:** "sputter out," i.e., cough up.
μηχανόωντες: causal.
- 584 **Αἰολίδην:** Phrixos was Aiolos' grandson; see genealogical chart.
- 585 **δέχθαι:** The subject is Aietes; *ἄν* is sometimes omitted with infin. in indirect discourse in contrary-to-fact conditions (as at 1.197).
- 586 **ἐκέκαστο:** pluperf. < *καίνυμαι*, "surpass."
- 587 **οἱ:** "on his behalf."
- 588 **προσκηδέος:** "(a) welcoming (host)."
ἀντιάσειε: A. uses both gen. and dat. with *ἀντιάω* in the sense of "meet with" (see on 35).
- 589 **μὴ καὶ ληιστῆρας:** "not that actual bandits"; some take *μὴ καὶ* to mean "much less."
- 590 **δηναιόν:** adv., "for a long time."
οἷσι μέμηλεν: "whose business it is."
- 593 **ἐπιδρομήσι:** "attacks," a *harpax*.
- 594 **νόσφι δὲ οἱ αὐτῷ φάτ(ο):** some consider this an aside, "and he thought separately to himself"; others, following the scholia, take *νόσφι* with *τίσειν*, "would pay separately (from Jason and his men)."
μεΐλια: "retribution."
- 595 **κακορρέκτησιν:** "evil-doers," in apposition to *ἀνδράσι* (596) and dependent upon *ὀπηδοῦς*; the noun is a *harpax*.
- 596 **ὀμιλαδόν:** adv., "in a gang."
- 597 **ἄκηδέες:** either active, "heedless(ly)," "callous(ly)," or passive with Hunter, "without being troubled themselves" (since the

Argonauts will do their dirty work). For the active and passive meanings of ἀκήδεια, see on 260 and 298.

- 599 **χρειώ:** sc. εἶναι; for the form, see on 33 and 500.
 600 **σφωιτέρης** = ἑής.
 601 **καὶ ἐέλδομένους:** “and (they were) eager (to go).”
 602 **πατρὸς ἐφημοσύνη:** i.e., Phrixos, who ordered his sons to return to Orchomenos to claim his possessions (cf. 263-264), hence their willingness to go.
 603 **εἶναι:** sc. φάτο.
τυτθόν γε δέος: “(not) the slightest fear.”
 605 **τετύχθαι:** sc. φάτο, “occurred.” For the form, see on 137.
 606 **καὶ ῥ’:** For this transition, see on 448.
ἄσχετα ἔργα: “(his) horrible (lit. unable to be resisted) deeds,” i.e., those mentioned in 579-583.
δημοτέροισιν: sc. ἀνδράσιν, “people of the land,” i.e., his subjects.
 607 **μέγα . . . ἀπείλεε . . . ἐρύσθαι:** “ordered them with great threats to guard,” a meaning cited by LSJ Suppl. s.v. ἀπειλέω only for here and Theokr. 24.16.
 608 **αὐτούς:** “the crew.”
ἀλύξη: The subjunct. instead of opt. in secondary sequence gives vividness to the end of his (reported) speech (S 2610).
 609 **μετιών:** “having returned to”; ἰών is often used of time prior to the main verb (S 1880); see on κιοῦσαι, 9.
 613 **παρ’ αἴσαν:** “inappropriate.”

Medeia’s Dream (616-673)

- 616 **κούρην:** Medeia, last seen at 471.
κατελώφειν < καταλωφάω, “give rest to,” “relieve,” only here and at *Od.* 9.459.
 618 **οἶά τ’ ἀκηχεμένην:** perf. pass. partic. < ἀχέω; sc. ἐρεθίζουσιν ὄνειροι, “as (dreams disturb) a distressed (girl)”; the τε is generalizing.
 619 **ἐδόκησεν:** “she imagined,” a Hom. usage.
ὑφεστάμεναι: see on 501; the aspirated form in this compound appears only here.
 621 **τοῖο ἔκητι:** “for that (fleece).”

- 623 **ἀμφὶ βόεσσιν**: “with regard to (i.e., against) the bulls,” an anomalous use, since ἀμφί usually indicates the stakes of a contest.
- 624 **πονέεσθαι**: “did the work,” “performed the task.”
- 625 **σφωιτέρους**: “her.”
- ὑποσχέσις ἀθερίζειν**: “took back (their) promise/agreement”; see on 80-81.
- 627 **προύθεσαν** < προτίθημι, “propose.”
- ἐκ δ’ ἄρα τοῦ**: “thereupon.”
- ἀμφήριστον**: “contentious.”
- 629 **τὼς ἔμεν ὥς**: “to be as.”
- ἰθύσειεν**: < ἰθύω, “desire,” “rush.”
- 632 **ἄμα**: prep. marking near simultaneity.
- μεθέηκεν** < μεθίημι, “release”; for different meanings, see on 274 and 476.
- 635 **ἀδινῆν**: “crowded, loud,” here “fervent,” or “plaintive.”
- ἀνευεῖκατο** < ἀναφέρω; for its Hellen. use, see on 463.
- 638 **περί**: with ξείνω.
- ἠερέθονται**: For the meaning, see on 368.
- 639 **μνάσθω** < μνάομαι, “woo.”
- 641 **ἄνευθεν**: “apart,” i.e., all alone; some take it as a prep. with αὐτοκασιγνήτης.
- 642 **εἰ**: “(to see) if.”
- 643 **ἀντιάσησιν** < ἀντιάω; for the meaning, see on 36.
- 644 **σβέσοι** < σβέννυμι, “quench,” “extinguish.”
- 645 **ἦ ῥα**: For the meaning, see on 111.
- ῶϊξε** < οἷγνυμι.
- 646 **νήλιπος**: “barefoot,” a Hellen. word.
- οἶεανος**: “with only a chiton,” a *hapax*.
- λελήητο**: Ep. pluperf. < λιλαίομαι, “long for.”
- 647 **αὐτοκασιγνήτηνδε**: first appearance of locative -δε with a person.
- ἔρκεος οὐδόν**: “the threshold of (i.e., leading to) the court.”
- ἄμειψεν**: Fränkel proposed the infin. ἀμεῖψαι to parallel νέεσθαι, a fussy correction.
- 648 **προδόμω**: See on 278.
- 650 **ἀλέεινεν**: intrans. only here, “shrank.”
- 651 **τηῦσι**: “(in) vain.”
- 652 **ἰθύσειεν**: “rush forth” (contrast its meaning at 629); opt. of repeated action in the past.

- 655 **ἐνικάππεσεν** < ἐγκαταπίπτω, “threw herself down upon,” only found here and at A.P. 9.82.
εἰλιχθεῖσα: “having spun (herself) around”; < ἐλίσσω.
- 659 **ἐπιφροσύνη**: “(sense of) thoughtfulness,” i.e., propriety.
- 660 **ταρπήμεναι**: Ep. 2 aor. pass. infin. < τέρπω.
- 661 **δήνεσιν**: “counsels,” “plans (for the future).”
δαιομένη < δαίω, “burn.”
- 663 **ἐπιστοβέωσι** < ἐπιστοβέω, “scoff at”; only here and at 4.1725.
- 665 **μεσσηγύς**: with *μυρομένην*; cf. 307.
ἐπιπρομολούσα: “having approached,” 2 aor. partic. (< ἐπιπροβλώσκω), a *hapax*.
- 666 **ἐπέτις . . . κουρίζουσα**: “an attendant who was (still) a child.”
- 668 **ἐπιμητιόωσα**: “considering (how to),” a *hapax*.
- 669 **ἀλλ’ οὐδ’ ὥς ἀπίθησεν**: “but nonetheless (i.e., in spite of being in the midst of planning), she did not disobey (sc. the girl’s command to go see).”
- 670 **ἀνώστον**: “unexpected.”
- 672 **δρύψεν**: “had scratched,” in grief.
- 673 **πεφυρμένα** < φύρω, “stained,” “wet”; A. uses both dual and plural adjs. with ὅσσε.

Medeia and Chalkiope (674-743)

- 676 **περιδέδρομεν** < περιτρέχω.
- ἄψα** < τὸ ἄψος, “joint”; in pl. “limbs,” accus. of respect.
- 677 **ἐνιπήν**: “threat.”
- 678 **ὄφελλέ με**: “would that I had”; unique impersonal construction for ὄφελον (as in 773).
- 680 **πείρασι** < τὸ πείραρ, “end.”
ἵνα: “where”; sc. εἴη.
μηδέ: *μή* because 1) it occurs in a wish, or 2) because *ἵνα* is indefinite.
- 682 **μεμαυῖαν**: concessive; < *μάω, “desire,” “be eager.”
- 684 **πεπόττητο**: pluperf. < ποτάομαι, “fly,” “flutter.”
- 685 **θυίεν** = θύεν < θύω, “rage,” “rush”; sc. μῦθος; only here + infin.
- 686 **φθογγῆ**: “in speech.”
παροιτέρω: “further”; the adv. first appears here.

- 687 **θρασέες**: “bold.”
ἐπεκλονέεσκον: “were urging on”; appears first in A.
- 688 **περί**: with *παίδων*.
μοι: ethical dat. (S 1486).
ἄηται: perf. pass.; for the form and meaning, see on 288.
- 690 **κατακνώσσουσα** < *κατακνώσσω*, “fall asleep”; only here and in the Orphic *Lithica*.
μινυυθαδίω: “brief,” i.e., in a daydream.
νέον: “just now.”
- 692 **θείη . . . ἔλοιο**: opt. of wish; for the meaning of *ἔλοιο*, see on 527.
- 695 **ἐπέκλυσε** < *ἐπικλύζω*, “swamp,” “sweep away.”
- 696 **τοί(α)**: “(at) what things.”
- 698 **τινα**: with *ἄρωγῆν*.
συμφράσσαιο: “devise with me.”
- 699 **ὄμοσον**: aor. imperat. < *ὄμνυμι*, “swear by.”
- 700 **σύν**: adv., “as well,” i.e., with me.
- 703 **ἢ σοί γε**: “or else (if I do) for you at least (however others may deserve it).”
- 704 **Ἄϊδεω**: synizesis of *εω*.
- 705 **τὸ . . . πολλόν**: adv., “in abundance.”
ὑπεξέχυτ(ο) < *ὑπεκχέω*, “pour out from under (the eyelids)”; first appears in A.
- 706 **περίσχετο**: 2 aor. < *περιέχω*, “embrace”; the subj. is Chalkiope.
γούνατα: probably Medeia’s knees, not her own (at 4.82 A. employs the more usual gen. with *περιέχω*).
- 707 **σὺν δέ**: “and at the same time.”
κάρη: Ep. = *τὸ κᾶρα*, “head.”
περικάββαλεν: aor. < *περικαταβάλλω*, “cast upon,” first occurring here. Two MSS have the pl. *περικάββαλον* (both figures have their heads in their own laps); the rest have sg., referring to Chalkiope putting her head in Medeia’s lap or bosom (*κόλποις*). Either is possible, but the switch in subj. from Chalkiope in 706 to both (707) and then to the dual (708) is awkward.
- 708 **ἐπ’ ἀλλήλησι**: probably “next to one another” rather than “because of one another.”

- 710 **ἀσχαλώωσα**: For the meaning, see on 433. Fränkel emends to ἀσχαλώωσαν because it is Chalkiope who is truly upset; the MSS' reading implies some dissimulation on Medeia's part.
- 711 **ῥέξω** < ῥέζω, deliberative subjunct.
- 712 **αἶ = εἶ**; for ὄφελλεν, see on 466 and 678.
- 713 **ἔμπεδον**: adv., "surely."
ἐπ' ἄμμι: "in my power."
- 714 **ἴστω**: For its use in oaths, see on 151.
- 717 **ἀνυστά περ ἀντιόωσαν**: "if what you request can actually (περ) be accomplished."
- 719 **οὐκ ἂν . . . τλαίης**: polite request (S 1830), "would you (not) be daring (enough)?"
χατέοντι καὶ αὐτῷ: "since he himself needs (it) too."
- 720 **ἀέθλου**: object. gen. "for (i.e., to accomplish) the task."
- 721 **κείνοιο**: Jason.
- 723 **μεσσηγὺς μέν**: "in the meantime," i.e., while he was asking.
- 724 **ἀνέπτατο**: 2 aor. < ἀναπέτομαι, "fly up."
- 725 **ἄμυδις**: "together," i.e., "all over."
χρόα: accus. of respect.
κάδ: in tmesis with εἶλεν, "overcame."
ἀχλὺς: "a mist (over her eyes)."
- 727 **ὑμμι**: "you (and your sons)."
- 728 **μὴ γάρ**: strengthens the wish, "may not."
- 732 **κηδεμόνες**: "guardians," "kinsmen."
αὐτήν: sc. με (= ἐμαυτήν), "I (myself) am."
- 734 **ἴσον . . . κείνοις**: "equally to them," i.e., just like them.
- 735 **μητρὸς**: "(our) mother."
- 737 **λήσομαι**: fut. < λανθάνω; poets occasionally use fut. with ὄφρα in a purpose clause (S 2203).
ὑπόσχεσιν: "(my) promise."
νηόν: take with εἰς Ἑκάτης, "to Hekate's temple."
- 738 **εἴσομαι**: Ep. fut. < εἶμι.
ταύρων: object. gen., "(to charm) the bulls."
- 739 **οἰσομένη**: fut. partic. of purpose < φέρω.
- 740 **ὥς**: "in this way," an odd connective in this situation; we expect "she spoke" and some edd. suspect a lacuna before this line.
- 741 **τήν γε μέν**: "her (i.e., Medeia), however," is Platt's emendation for the MSS' τὴν δέ μιν.
- 743 **ἐπ'**: "on behalf of."

Medeia's Conflicting Emotions (744-824)

- 744 **μὲν ἔπειτ' . . . οἱ δ'**: no contrast is implied.
- 746 **ἔδρακον** < **δέρκομαι**. Aratos (*Phainom.* 37-41) says that Greek sailors steered by Helike (Ursa Major) and calculated time by Orion (*Phainom.* 730-731).
- 747 **πυλαωρός**: "gate-keeper."
- 748 **τεθνεώτων**: three long syllables with synizesis of **εω**.
περὶ . . . ἐκάλυπτεν: "was enfolding," a Hom. expression.
- 749 **θρόος**: "sound," especially of human voices.
- 751 **μάλ' οὐ**: "certainly not."
- 753 **δειδυίαν**: an alternate form of **δειδυίαν** first found here, "(because) she feared."
- 754 **φθεισθαι**: For the form, see on 460.
- 755 **πυκνά**: neut. pl. for adv.
ἔθνιεν: For the meaning, see on 685.
- 756 **δόμοις ἐνιπάλλεται**: "quivers (i.e., dances) in (the rooms of) a house," **ἐμπάλλομαι** is a *hapax*.
- 759 **στροφάλιγγι**: "by the whirling (of the water)."
- 762 **τεῖρ(ε)**: "was wearing (her) down."
- 762-763 **ἀραιὰς ἴνας**: "thin nerves."
- 763 **υἰάτου ἰνίου**: "the deepest (part of the) nape of the neck," i.e., the occiput at the base of the skull.
ἄχρις: "down to."
- 764-765 **ὀππότ(ε) . . . ἐνισκίμψωσιν**: For the omission of **ἄν** in general conditions, see on 61 and S 2339.
- 766 **φῆ**: "thought."
οἶ: Jason.
- 767-768 **δωσέμεν . . . καταφθεῖσθαι . . . θανέειν**: For the use of fut. or aor. infinitives in indir. disc., see on 548.
- 769 **αὐτως**: "in the same way," "just as she was," i.e., without doing anything.
εὔκηλος: "quiet(ly)," a two-ending adj.
ὀτλησέμεν: fut. infin. < **ὀτλέω**, "suffer," "endure," a Hellen. verb.
- 770 **δῆπειτα** = **δὴ ἔπειτα** (crasis), "thereupon."
- 773 **δοάσατο** < **δο(ι)άζω**, "be in doubt."
- 776 **μέν: μέν** *solitarium*, "in fact."

- 777 **κείθεν**: from Greece.
ἀνίας: predicative, “as (bringers of) sorrows.”
- 780 **μησαμένη** < **μήδομαι**, “contrive.”
ἐπί: adv., “thereupon,” i.e., after doing it.
ἐνίψω: For the form and meaning, see on 475.
- 781 **μη̄τις ἐπίκλοπος . . . ἀρωγῆς**: either “a strategy to conceal (my) help,” or “a deceptive strategy (to be) of help.”
- 782 **ἄνευθ' ἐτάρων . . . οἴον**: emphatic, “all alone.”
προσπτύξομαι: either fut. or short-vowel subjunct., lit. “embrace,” here “greet.”
- 783 **μέν**: μέν *solitarium*, “in fact.”
καταφθιμένοιο: Jason.
- 784 **λωφήσειν ἀχέων**: “find relief from anguish.”
- 788 **ἐξανύσειεν**: opt. by attraction to **τεθναίην** (S 2186b).
- 789 **λαιμόν . . . μελάθρω**: lit. “having attached my throat to a roof beam.”
- 790 **πασσαμένη** < **πατέομαι**, “eat,” “swallow.”
ῥαιστήρια: lit. “pounded,” first here as “destructive.”
- 791-792 **ἐπιλλιξουσιν . . . κερτομίας**: lit. “will wink reproaches,” i.e., wink (at one another) in reproach.
- 792 **τηλοῦ . . . περί**: “far and wide.”
- 793 **κεν**: Hom. uses **κεν** with fut. (S 1793); see on 28-29.
διὰ στόματος φορέουσαι: “bearing (my name) on their lips.”
- 794 **ἄλλυδις ἄλλαι**: “(some here), others there.”
ἀεικέα: cognate accus. with **μωμήσονται**.
- 795 **ἦ τις**: “(saying she was) a (type of) woman who” (S 2496), a virtual quotation.
- 797 **μαργοσύνη**: “(greedy) lust.”
- 798 **ἄτης**: “distress”; gen. of cause in an exclamation (S 1407); for the meaning of **ἄτη**, see on 56.
- 800 **ἀνωίστω**: “unexpected,” i.e., mysterious (since no one would know why).
- 801 **λωβήεντα** < **λωβήεις**, “disgraceful,” only here and at Tryphiodoros 261.
- 802 **φωριαμόν**: fem. “chest.”
ἔνι: The recessive accent indicates that it is postpositive.
- 803 **δέ**: lengthened before **ῥ**.
- 805 **ἄσταγές**: adv., lit. “not in drops,” i.e., “in streams.”
αὔτως: “just as she was,” i.e., sitting there.

- 806 **αἶν'** = αἰνά adv., "terribly"; elision moves the accent to the penultimate (S 174).
ὄλοφυρομένης: gen. absol., "while she lamented."
ἴετο < ἴημι, in mid. = "desire."
- 807 **τόφρα** = ὄφρα, a Hellen. usage.
πάσαιτο: For the meaning, see on 790.
- 811 **ἀμφασίη**: For the meaning, see on 76.
- 813 **ἐνὶ ζῳοῖσι**: "among the living."
- 814 **ὀμηλικίης**: collective, "age-mates."
περιγηθέος < περιγηθής, "very joyful," a rare adj. found two other times in A. (4.572, 888).
οἰά τε κούρη: "as (is generally true of) a girl," "as a girl would."
- 815 **καί τε**: Ep. = καί (S 2979).
- 816 **ἐπεμαίετ(ο)**: only here in metaphorical sense of "grasp with one's mind"; for its proper meaning, see on 106.
- 817 **τήν**: sc. φωριαμόν.
ἀποκάθετο = ἀποκατέθετο < ἀποκατατίθημι; the compound appears only here and at 1287.
- 818 **μετάτροπος**: "having changed (her mind)."
- 819 **ἄλλη**: adv., "in any other (way)."
δοιάζεσκεν: frequentative < δο(ι)άζω, "was hesitating between."
- 820 **τελλομένην**: "rising."
οἰ: Jason.
- 821 **συνθεσίησι**: "according to her agreement."
ἐς ὤπην: "face to face," a Hellen. word (also at 908).
- 822 **ἀνά . . . λύεσκε**: frequentative = ἀναλύω, "release."
- 824 **Ἥριγενής**: "(first) Dawn."

Meeting of Medeia and Jason (825-1162)

- 827 **προπάροιθε**: "ahead (of them)."
λιασθείς: 1 aor. pass. partic. < λιάζομαι, "leave," "go back."
- 829 **ἀνήψατο** < ἀνάπτω, "tie up."
- 830 **ἀτημελίη**: "neglect"; the form is a *hapax*.
καταειμέναι < καθίημι.
- 831 **αὐσταλέας**: "dry," from her dried tears.
ἔψηχε < ψήχω, "rub."

- 832 **ἔπι**: The recessive accent indicates that it is in tmesis with *φαιδρύνετ(ο)*; for the compound, see on 300.
- 833 **ἄρρημένον**: “fitted with”; Ep. perf. pass. partic. < *ἀραρίσκω* with recessive Aeolic accent.
- 835 **ἀργυφέην**: “silver-white.”
αὐτοῦ: adv., “there.”
- 836 **ἐν ποσίν**: we would say, “at hand”; see on 314.
- 837 **ἔμελλεν**: “were destined to.”
ἀεξήσεσθαι: fut. mid. infin. < *ἀέξω*, “increase (in number),” “multiply.”
- 838 **κέκλετο**: 2 aor. < *κέλομαι*, “order” + dat. + infin. (*ὑποζεύξασθαι*, 841).
- 841 **οὐρήας**: Ep. accus. pl. < *οὔρεϋς* (= *ὄρεϋς*), “mule.”
- 842 **οἷ κέ μιν . . . ἄγοιεν**: relat. clause of purpose in secondary sequence (S 2554c). As in the case of *ὥς κε* + opt. (see on 293), A. retains the *κε*.
- 844 **ἐξείλετο** < *ἐξαιρέω*.
- 846 **τῷ**: “with it.”
εἶ κ(ε): For *κε* in a protasis, see on 180.
- 847 **ἀρεσσάμενος** < *ἀρέσκω*, “appease.”
Δαίραν: here a cultic name for Hekate (Perses’ only child), elsewhere associated with Demeter and Persephone (hence some MSS have *κούρην*).
ικμαίνοιτο: “moisten,” “smear.”
- 848 **οὔτε**: last syllable scanned long before *ρ*.
ἔοι: Ep. = *εἴη*.
- 849 **εἰκάθοι**: 2 aor. < *εἴκω*, “yield.”
- 850 **λωίτερος**: “superior”; for the form, see on 187.
ὀμῶς: links *ἀλκῆ* (courage) and *κάρτει* (physical strength).
- 851 **πρωτοφυές**: “first-born,” a *hapax*.
τό = *τοῦτο*.
ἀνέσχε < *ἀνέχω*, “rise up”; see on 217.
- 852 **ὠμηστέω**: gen. “flesh-eating”; synizesis in final vowels.
- 854 **ὄσον πήχυιον**: “as much as a cubit (long).”
ὑπερθεν: “on top.”
- 855 **χρoιῆ**: “color”; dat. of respect (S 1516).
Κωρυκίω . . . κρόκω: “Korykian (i.e., from Korykos in Kilikia) crocus.”
- 856 **ἐπήρορον**: “lifted upon,” found only in A. and Nonnus.
- 858 **τῆς**: “its (juice).”

- οἶην . . . φηγοῦ: “like the black juice of a mountain oak.”
- 859 ἀμῆσατο: “she (i.e., Medeia) harvested (i.e., collected).” The initial *α* is scanned long.
- φαρμάσσεσθαι: infin. of purpose (S 2008), “to prepare drugs.”
- 861 Βριμώ: “Brimo (the Roarer),” a cult name of Hekate.
- 865 ῥίζης . . . Τιτηνίδος: gen. absol. “when the Titanian root was being cut.” Prometheus was the son of the Titan Iapetos.
- 866 πάις: the ultima is scanned long in arsis.
- ὀδύνη πέρι: “in pain.”
- θυμὸν ἀλύων: “being distressed in his heart.” The *υ* of ἀλύων is scanned long.
- 867 τό: sc. φάρμακον (845).
- ἔξανελούσα: 2 aor. partic. < ἔξαναιρέω.
- μίτρη: here a breast-band rather than a head-band.
- 868 ἔερτο: Ep. pluperf. pass. < εἶρω, “fasten (together).”
- 869 ἔκ: in tmesis with κιοῦσα.
- 870 δοιαὶ ἐκάτερθεν: The *αι* is scanned long before *φεκάτερθεν* in imitation of Hom. practice.
- 872 ἔλαεν: For the form, see on 411.
- 873 πείρινθος: gen. < ἡ πείρις, the wicker trunk for storage on the back of the ἀπήνη.
- 874 τρώχων: Ep. < τρωχάω = τρέχω.
- ἄν = ἀνά in tmesis.
- 875 ἐπιγουνίδος: “thigh.”
- 876 οἴη: “as (when).”
- Παρθενίοιο: The Parthenios River flows north through central Turkey into the Black Sea.
- 877 Ἄμνισοῖο: sc. ἐφ’ ὕδασι or take the gen. as partitive. The Amnisos River flows north near Knossos in Crete.
- 878 Λητωῖς: Artemis, Leto’s daughter.
- ἑστηνῖα: “standing”; Ion. 2 perf. partic. < *ἔσταα = ἴστημι.
- 879 κεμάδεσσι: “deer”; dat. of means.
- διεξέλαησι: pres. subjunct. < διεξελάω = διεξελαύνω, “drives through”; subjunct. in the generalized condition of a simile. Many MSS have aor. subjunct. διεξελάσῃσι.
- 880 ἀντιώσα: fut. partic. of purpose + gen., “attend,” “take part in”; see on 35.
- πολυκνίσου: “very savory,” a compound first found here.
- 881 ἀμορβάδες: “companions,” “attendants,” a *hapax*.

- 884 **κνυζήθμῶ**: “whimpering.”
- 890 **ἰεμένη**: “eager(ly)”; see on 371.
- 891 **παρήλιτον** < *παραλιταίνω*, “make a mistake.”
- 892 **οὐδ’ ἐνόησα**: explanatory, “because I did not realize.”
- 892 **μὴ ἴμεν**: “not to go,” i.e., that we should not go.
- 892 **μετ’**: “in the presence of,” “among.”
- 893 **ἄμηχανίη**: “helplessness,” here almost, “paralysis”; the asyndeton is probably explanatory.
- 893 **βεβόληται**: Ep. perf. pass. < *βολέω* = *βάλλω*; see on 432.
- 894 **τὸ καί**: “and therefore.”
- 895 **ἐπημάτιαι**: “daily,” a compound first found here.
- 896 **ἔπεισιν** < *ἐπί* + *εἶμι*, “will come here.”
- 897 **μολπή**: a general term for “play,” which may include dancing and singing.
- 898 **τά**: deictic.
- 898 **ποιήης**: gen. of separation dependent upon *λεξάμεναι* (899).
- 899 **αὐτήν . . . ὥρην**: “at the same hour (as usual),” cf. *δείελον ὥρην* at 417.
- 899 **ἀπονισσόμεθ(α)**: pres. with fut. sense < *ἀπονίσ(σ)ομαι*, “return.”
- 900 **ὄνειασιν** < *τὸ ὄνειαρ*, properly “help,” here “present, gift.”
- 901 **συναρέσσετε**: fut. < *συναρέσκω*, “agree with someone (dat.) about something (accus. of respect),” a usage peculiar to A. For the meaning of *μενοινή*, see on 397.
- 902 **παρατρέπει**: “is trying to win over,” a conative pres. (S 1878). Some take it as “turn me from (my duty)” or “corrupt.”
- 904 **οὔατα**: For the form and meaning, see on 457.
- 907 **ἐπήνεον**: imperf. < *ἐπαινέω*.
- 908 **κέκλομαι**: a pres. formed from the perf. of *κέλομαι*, first found in A.
- 909 **δασόμεσθα** < *δατέομαι*; probably a short-vowel subjunct. parallel with *πόρωμεν* (910).
- 909 **σφίσιν**: “ourselves.”
- 910 **κακώτερον ἄλλο**: “something else more harmful” (than the nice gifts he is supposedly bringing). *κακώτερον* could also mean “inferior” (cf. 421). Some understand it to mean “more harmful (than he expects),” unlikely since she has said it would be helpful in the contest. She is being purposefully vague, as *ἐπίκλοπος* (912) suggests.
- 911 **μοι**: “please.”

- 912 **ἐπικλοπος**: See on 781.
- 914 **ὄτ(ε)**: with ἤδη, “as soon as.”
κασιγνήτων: gen. of source, “from his brothers.”
- 915 **ιοῦσαν**: “had gone”; see on 609.
- 917 **ἐπιπροφανέντας**: “that have appeared before (his eyes),” a *harax*.
ἐνισπεῖν: 2 aor. infin. < ἐνέπω, “tell,” here “interpret.”
- 918 **ιοῦσιν**: “those going (on a journey).”
- 919 **ἐπί**: “in the time of” + gen.
- 920 **ὄσοι . . . γένος**: “(all) those who (were) the offspring from Zeus himself,” or, taking γένος as accus. of respect, “from Zeus by birth.”
- 923 **ἤμην . . . ἡδέ**: poet. = καὶ . . . καί.
ἐσάντα ἰδεῖν: “see face to face.”
προτιμυθήσασθαι: Ep. < προσμυθέομαι, “address” or “(hear) speak.”
- 924 **καί**: “even,” with αὐτοὶ ἐταῖροι. “What then will be the effect on Medea!” (Hunter).
- 926 **που**: “no doubt.”
οἰσάμενος: Ep. 1 aor. partic. < οἶομαι, “anticipate,” “foresee”; here causal.
- 927 **πεδίοιο**: “in the plain,” locative (S 1448).
- 929 **ἐπηυλίζοντο** < ἐπαυλίζομαι, “camp in,” “roost in” + dat.
- 930 **μεσσηγύς**: “in the midst (of their passing by).”
ἀνά: with κινήσασα.
- 931 **Ἡρης . . . βουλαῖς**: “through the plans/will of Hera.” The dat. is Chrestien’s emendation of βουλάς.
ἡνίπαπε: Ep. 2 aor. redupl. < ἐνίπτω, “scold.” It can also = ἐνέπω, “declare” (see on 475), the meaning required by the MSS’ βουλάς, “declared Hera’s plans.”
- 933 **ὀθούνεκεν** = ὅτι; cf. οὔνεκεν (470).
λαρόν: “pleasant” to the senses, a mostly Hellen. adj., occurring five times in A.
- 934 **ἐρατόν**: ambiguous, “lovely (i.e., charming)” or “pertaining to love.”
- 936 **ἔρροις** < ἔρρω; opt. = imperat. ἔρρε, “go (away),” i.e., “get lost.”
- 936-937 **οὐδὲ . . . οὔτ’**: “for neither . . . nor,” a rare combination (S 2941).
- 940 **νηόνδε**: See on 9.

- 941 **δήεις** < δῆω, pres. with fut. sense, “you will find.”
ἠπίη: sc. αὐτῆ.
ἀντιβολήσεις: For the meaning, see on 179; here + dat.
- 943 **φάτο Φινεύς**: For his prophecy, see on 549.
- 944 **νῶι**: 1 pers. dual nom.
δεδεγμένοι: perf. partic. with pres. meaning < δέχομαι, “receive,” i.e., “wait.”
- 945 **ἀπεσσόμεθ(α)** < ἄπειμι, “be away.”
οἰόθι: adv., “alone,” a Hellen. form.
- 946 **παρατροπέων**: “winning over.” Some detect overtones of “seducing,” “corrupting.”
- 947 **ἐπὶ . . . ἤνεον**: “approved.”
σχεδόν: “at once.”
- 948 **οὐδ’ ἄρα**: resuming the narrative from 912.
- 949 **μελπομένης περ ὄμω**: “in spite of her playing games”; for the meaning of μέλω, see on 897.
πᾶσαι . . . ἦν τιν’ ἀθύροι: “all (games), whichever one she was playing,” i.e., any game she played.
- 950 **ἐπὶ δηρόν**: sc. χρόνον (cf. 811), “for long.”
ἐφῆδανεν: sc. μολπή, a slight break in syntax.
ἐψίασθαι: epex. infin.; for the meaning, see on 118.
- 951 **μεταλλήγεσκεν**: frequentative; for the meaning, see on 110.
ἀμήχανος: “(being) at a loss (to concentrate),” i.e., completely distracted.
- 952 **μεθ’ ὄμιλον**: “on the group.”
κελεύθους: the pl. probably indicates all directions on the road rather than multiple roads.
- 953 **παρειάς**: synecdoche for face.
- 954 **στηθέων**: probably locative (S 1448); synizesis of the ultima.
ἔαγη: 2 aor. pass. < ἄγνυμι, “break”; the aor. indicates repeated separate events.
- 955 **παραθρέξαντα** < παρατρέχω, “run past.”
δοάσσαι: aor. opt. < δο(ι)άζω. Many follow LSJ’s interpretation here as “imagine” (cf. 4.576), but more likely it has its regular meaning of “be in doubt” (see on 770). She is unsure whether a passing sound was caused by a footstep or the wind.
- 956 **ἐφαάνθη** < φαίνω.
- 957 **ἄ τε Σείριος Ὠκεανοῖο**: “like Sirius (rising) from the Ocean”; gen. of place whence (S 1395). Sirius, the Dog Star,

risers at the end of July, marking the season of heat and pestilence.

958 ἦτοι . . . μέν: “truly,” setting up the contrast with δ’ (959).

959 ἀντέλλει = ἀνατέλλει.

961 κάματος . . . δυσίμερον: “the distress of love sickness.”

962 αὐτως: “of their own accord.”

963 ἤχλυσαν < ἀχλύω, “grow dark.”

965 πάγη: Ep. 2 aor. pass. < πήγνυμι; πόδας is accus. of respect.

966 μάλα πᾶσαι: “every single one” or “all together.”

ἐλίσθην: 3 pl.; for the meaning, see on 827.

967 τῷ: dual, to be distinguished from τῶ, “therefore.”

969 παρᾶσσον: “side by side.”

971 ὀμάδησαν ἀπειρίτον: “rustle ceaselessly,” gnomic aor.

972 ἄλις: “enough,” i.e., “plenty.”

973 ἄτη: “disaster, distress”; see on 56.

ἐνιπεπτηῦίαν < ἐπίπτω, “fall into.”

974 ὑποσαίνων: “reassuring.”

975 οἶον: “all alone.”

976 οὐ τοι ἐγών: sc. τοῖός εἰμι, “I assure you (τοι) I am not such a one as.”

δυσσαυχέες: “braggarts,” a *hapax*.

978 ἦα = ἦν < εἰμί.

ὑπεραῖδω < ὑπεραιδέομαι, “be in (too much) awe of someone to do something,” a *hapax*.

979 παρεξέρεσθαι < παρεξερέομαι, “ask for,” a *hapax*.

981 ἵνα τ(ε): “where (generally).”

983 φηλώσης: aor. subjunct. < φηλάω, “deceive.”

ἐπεὶ τὸ πρῶτον ὑπέστης: “now that you have promised”; τὸ πρῶτον marks a once-and-for-all point.

984 αὐτοκασιγνήτη: indir. obj. of ὑπέστης, not of δώσειν.

985 πρὸς: “in the name of” + gen.; σ’ = σε, obj. of μειλίσσομαι.

989 ὑμείων: “you and Chalkiope.”

990 μετόπισθεν: “in the future.”

ἄρωγῆς: “for your help.”

991 ὡς ἐπέοικε: “as it befits.”

διάνδιχα: “(far) apart,” “in separate lands.”

992 καλὸν τεύχων: “(by) making glorious.”

993 κλήσουσιν: sc. σε, “will celebrate you,” “make you famous.”

995 γοάουσι < γοάω, “lament,” “bewail.”

997 δὴ ποτε: “once upon a time.”

- καί: “too (i.e., as well as me).”
- 999 κούρη . . . Ἡελίοιο: Pasiphaë is thus Aietes’ half-sister.
- 1000 ἀλλ(ά): resumes the narrative.
- νηός: object of ἐφεζομένη (1001).
- εὔνασε: “had put to sleep,” i.e., quelled.
- 1002 φίλαντο: For the form, see on 66.
- οἱ . . . τέκμωρ: “her sign.”
- 1004 εἰδώλοισιν: “images,” here “constellations.”
- 1005 σαώσεις < σώζω; for κεν with fut., see on 793.
- 1007 ἔκ: “(to judge) from.”
- ἐπητεῖησι: “courtesy,” “manners,” the noun is a *hapax*.
- κεκάσθαι: For the meaning, see on 586.
- 1009 νεκτάρεον: adv., “divinely (sweet).”
- χύθη: 1 aor. pass. < χέω.
- 1010 ἀειρομένης: For the gen. partic. following οἱ, see on 371.
- ἀνέδρακεν < ἀναδέρομαι.
- 1011 οὐδ’ ἔχεν ὅττι: “she did not have (i.e., know) what . . .”; ὅττι = ὅ τι.
- 1013 προπρό: adv., “completely,” with ἀφειδήσασα (see on 527).
- 1015-1016 καὶ πᾶσαν . . . ψυχὴν: “her whole soul as well.”
- 1016 ἀγαιομένη χατέοντι: more probably, “exulting in his needing (her),” than “in her exultation were he to need it (her soul).”
- 1018 ἀπό: with στράπτειν, “flashed off.”
- ἀμαρυγᾶς: the “sparkles” sent out by the eye.
- 1019 ἦρπαζεν: “kept snatching,” i.e., captivating her (sparkling) eyes.
- φρένας εἴσω: either (εἴσω + accus.) “down into her mind” or (φρένας as accus. of respect) “within (with respect to) her mind.”
- 1020 περί: the ultima is scanned long (see on 37).
- ῥοδέεσσιν: poet. = ῥόδοις; the form here is a *hapax*.
- 1021 ἠφίοισιν . . . φαέεσσιν: causal dat., “by the morning rays (of light).”
- 1022 ἄλλοτε μέν: answered by ὅτε δ’, “sometimes . . . sometimes.”
- 1023 σφίσι = ἀλλήλοις.
- ὀπωπάς: abstract for concrete, “eyes.”
- 1024 ἱμερόεν: neut. for adv.
- 1025 προσπτύξατο: properly “greet” (see on 782), here “address.”

- 1027 **μετιόνντι:** sc. *τοί*, here “meet.”
- 1029 **διαμμοιρηδά:** adv., “dividing in two,” a *hapax*; strengthens *μέσσην*, “the precise middle.”
- 1032 **ὀρύξασθαι:** “dig,” infin. for imperat.
περιηγέα: “circular”; see on 138.
- 1032-1033 **θήλυν ἀρνεῖόν:** “ewe.”
- 1033 **ἀδαίετον:** “undivided,” i.e., the whole carcass, a *hapax*.
ὠμοθετήσαι: lit. “place raw meat (on the fire),” here “make a holocaust.”
- 1034 **αὐτῷ . . . βόθρῳ:** “over the pit itself.”
- 1035 **μειλίσσοιο:** opt. for imperat., “propitiate.”
- 1036 **σιμβλήια:** “of the hive,” the form is a *hapax*.
- 1037 **μεμνημένος:** “recalling,” i.e., heeding (my instructions).
ιλάσσηαι: Ep. aor. subjunct. < *ιλάσκομαι*.
- 1039 **ὄρρησι:** aor. subjunct. < *ὄρνημι*, “move, incite.”
- 1040 **τὰ ἕκαστα:** all the ritual observances.
κολούσας < *κολούω*, “cut short,” “ruin,” “invalidate.”
- 1041 **κατὰ κόσμον:** “in due order,” i.e., alive.
εἰοῖς = *τεοῖς*.
- 1042 **μυδήνας** < *μυδαίνω*, “soak,” “wet”; only in A. here, at 1247, and once in Lykophron.
- 1043 **φαίδρυνε:** For the meaning, see on 300.
- 1044 **φαίης:** “think.”
- 1045 **ἰσαζέμεν:** “to be equal (to).”
- 1046 **αὐτῷ δουρί:** comitative dat.; see on 96.
πεπαλαγμένον < *παλάσσω*, “sprinkle,” with *ἔστω* = a perf. pass. imperat. (S 599g).
- 1047 **διατμήξειαν** < *διατμήγω*, “cleave through,” “penetrate.”
- 1049 **ἐπὶ δηρόν:** For the meaning, see on 950.
- 1050 **αὐτῆμαρ:** “for that same (i.e., one) day.”
ὄμως: “nevertheless (i.e., in spite of the spears and flames).”
- 1051 **παρέξ:** “besides,” reinforcing *ἄλλο*.
- 1052-1054 **αὐτίκ’ ἐπήν:** “as soon as,” initiating a series of conditional subjunctives (*ζεύξης*, *ἀρόσσης*, and *ἀνασταχύωσι*).
- 1052 **ὦκα δέ:** sc. *ἐπήν*, “and as soon as.”
- 1054 **ὦλκας:** “furrows.”
ἀνασταχύωσι: “spring up (like ears of grain).”
- 1055 **σπειρομένων . . . ὀδόντων:** either gen. absol., “as the teeth are being sown,” or gen. of source (S 1410) with *ἀνασταχύωσι*, “from the teeth that are sown.”

- 1056 **νειοῖο**: gen. of source with ὀρινομένους.
δοκεύσης: “observe.”
- 1057 **ἄφες**: imperat. < ἀφίημι.
στιβαρώτερον: “heavier (than others),” i.e., “(very) heavy” (S 1082).
ἐπ’ αὐτῷ: “over (i.e., to possess) it.”
- 1058 **καρχαλέοι**: lit. “rough,” here “fierce.”
ὥς τε: “like,” governs the entire phrase.
- 1060 **ἰθῦσαι**: “rush into” + gen.
τοῖό γ’ ἔκῃτι: “as far as that (i.e., succeeding in the contest) is concerned.” The contest is just the first step.
- 1061 **οἴσσαι**: For the form, see on 392.
νίσσεο: imperat. < νίσ(σ)ομαι, “go.”
ἔμψης: “nevertheless,” i.e., in spite of its distance (or what I would wish).
- 1062 **ἔαδεν**: For the form, see on 568.
- 1064 **θεσπέσιον**: either adv. (cf. 443) or two-ending adj. with παρήϊδα (sg. for pl.).
- 1065 **ὄ τ(ε)**: “because,” a Hom. usage (S 2240a).
ἔμελλεν: i.e., Jason.
- 1066 **ἄντην**: “to his face,” i.e., looking him in the eye.
- 1067 **χειρός**: partitive gen. with a verb of touching.
- 1069 **μνώεο**: imperat. < μνάομαι (= μιμνήσκομαι), here with accus. οὔνομα (1070); for the distinction between gen. and accus. obj., see on 556.
- 1070 **ἀμφὶς ἐόντος**: sc. σέο, “although you are away (from me).”
- 1072 **νῦν**: emphasizes the interrogative πῆ, “where then” (LSJ II.4).
ὑπείρ = ὑπέρ (lengthened for the meter).
- 1073-1074 **σχεδὸν . . . πέλας** + gen. = “near.”
- 1075 **γεγαυῖαν**: For the form, see on 244.
- 1076 **ὁμόγονιος**: “of the same race.” Pasiphaë and Aietes were children of Helios.
- 1077 **ὑπήϊε**: imperf. < ὑπό + εἶμι, “steal upon.”
- 1079 **καὶ λίην**: Hom., “truly.”
- 1080 **ἐπιλήσεσθαι**: fut. infin. < ἐπιλήθομαι.
- 1083 **ἐξίδμεναι**: Ep. aor. infin. < ἐξοῖδα.
εὐάδε: here “it pleases”; Ep. 3 sg. aor. < ἀνδάνω.
- 1085 **περίδρομος**: here “surrounded.”
- 1086 **ἐύρρηνος . . . εὐβοτος**: “abounding in sheep and pasture.”
- 1091 **ἐν δ’**: “and in (it).”

- 1092 **ναιετάουσιν**: “are situated.”
ἴν(α): “where.”
ἀκοῦσαι: sc. ἔστι, “it is (possible).”
- 1093 **ὀρμηθέντα**: “having set out,” indir. disc. dependent upon **φάτις** (ἐστί) (1094).
- 1094 **ἔθεν**: “from there,” i.e., Iolkos.
Ὀρχομενοῖο: with ἄστν (1095), “the city of Orchomenos,” named for the son of Minyas.
- 1095 **ὀμούριον**: “sharing a border with.”
- 1096 **τίη**: emphatic form of **τί**.
- 1098 **τό περ ἀγλαὸν οὖνομα**: “by which glorious name,” a predicate accus. with verb of naming (S 1613).
- 1099 **ἐπήρατον**: with **παρθενικήν**.
- 1100 **αἴθε γάρ**: Hellen. equivalent of εἰ γάρ or εἴθε + opt., expressing a wish (also at 1116).
ξυναρέσσατο: “came to agree with”; ingressive aor. For the verb, see on 901.
- 1102 **καταψήχων**: lit. “rubbing down,” “stroking,” i.e., soothing.
ὀάροισιν: familiar conversation, esp. between lovers.
- 1104 **ἀδινώ**: For the meaning, see on 635.
- 1109 **ἴκηαι**: subjunct. without ἄν; see on 61.
- 1110 **ἀέκητι**: “in spite of.”
- 1111 **ἔλθοι**: a wish.
- 1112 **ὄτ(ε)**: “when.”
ἐκλελάθοιο < ἐκλανθάνω; attracted into the opt. of ἔλθοι (see on 788).
- 1116 **μνήσω**: aor. subjunct. < μιμνήσκω, “remind (that)” + accus. + partic.
- 1117 **ἀπροφάτως**: “unexpectedly.”
- 1118 **καταπροχέουσα** < καταπροχέω, “pour forth (accus.) down over (gen.),” a *harax*.
- 1119 **δῆθεν** = strengthened **δή**, with no hint of irony as at 354.
- 1120 **ἔα**: imperat. < ἔάω.
- 1121 **ὡς δὲ καί**: “and likewise.”
- 1122 **ἦθεα**: lit. “steadings,” i.e., place, land.
- 1123 **γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν**: more likely dat. of reference (S 1496) “in the eyes of” than dat. of agent.
- 1124 **ὡς**: See on 141.
πορσανέουσιν: liquid fut. (S 400-401); also **πορσανέεις** (1128) and **διακρινέει** (1129).

- 1126 **ἔται:** “kinsmen.”
- 1127 **ἄδην:** indeclinable adj. with *κακότητος*, gen. of separation with *ἐσάωθεν* (S 1392), “from so much evil,” i.e., death.
- 1128 **κουριδίοισιν:** “(lawful) wedding (chamber).”
- 1130 **ἄλλο:** “anything else (but death).”
πάρος = *πρίν* (+ infin. clause).
μεμορμένον: “destined,” a late form < *μείρομαι*.
- 1131 **τῆ:** rel. pronoun, “(for) her.”
- 1132 **ἄιδηλα:** Hom., lit. “not (to be) seen,” i.e., “ruinous.”
κατερρίγησεν < *καταρριγέω*, “shudder (down deep),” a *harax*.
- 1133 **μέν:** *μέν solitarium* implying “as she had previously believed”; see on 506.
- 1135 **κακόν:** predicative, “(to be) an evil (thing).”
ἴκηται: vivid subjunct. rather than opt. in past-tense sequence (S 2197).
- 1136 **ἄ<πο>:** with *λιποῦσ’*, Köchly’s emendation for the MSS’ *λιποῦσα*, which does not scan properly.
- 1138 **ἔδεύετο . . . ὥρη:** “for (δ’) the time of day(light) was failing.”
- 1140 **κομιδῆς:** “return.”
μιμνήσκετο: it becomes apparent from *εἰ μὴ . . . ηὔδα* (1142) that this is the apodosis of a contrary-to-fact condition: “she would not yet have thought of.” The anacoluthon imitates Medea’s absorption in the moment.
- 1142 **πεφυλαγμένος:** “having kept watch (on the time).”
- 1143 **ὥρη:** sc. *ἔστί*.
ἀποβλώσκειν < *ἀποβλώσκω*, “go away,” only here and in tmesis at Call. *fr.* 384.5 Pf.
πρίν: i.e., before we return.
- 1144 **ὑποφθάμενον** < *ὑποφθάνω*, “be before, ahead (of us).”
- 1145 **ἀβολήσομεν** < *ἀβολέω*, late Ep. = *ἀντιβολέω*, “meet” (cf. 1149); more likely fut. than hortatory short-vowel subjunct.
- 1147 **πειρήθην:** Ep. 3 pl. aor. pass. < *πειράω*, “test” + gen.
διέτμαγον: 2 aor. act. intrans., “parted” (see on 343).
- 1148 **ἐτάρους:** Argos and Mopsos, whom he left behind at the oak tree at 947.
- 1150 **περιπλομένας:** Ep. aor. partic. < *περιπέλομαι*, “surround.”
- 1151 **μεταχρουίη:** here “(high) in the air.”
πεπότητο < *πέτομαι*.
- 1155 **ιοῦσαν:** “upon returning.”

- 1157 **παλιυτροπίησιν**: “because of (her) changes of mind,” i.e., her second thoughts about what she had done.
- 1158 **λελίητο**: For the meaning and form, see on 646.
- 1159 **χθαμαλω σφέλαϊ**: “low footstool.”
ἔνερθεν: “beneath,” i.e., “at the foot of.”
- 1160 **λέχρισ**: “at an angle”; see on 238.
- 1161 **ὑγρά**: “watery, soft, languid,” i.e., unfocused, staring into space (LSJ II.5).
- 1162 **ἐπιξυνώσατο**: a rare verb, here meaning, “share (i.e., join) in” + accus.

Preparations for the Contest (1163-1277)

- 1163 **ἐτάροις**: See on 1148.
ἔμικτο: Ep. 2 aor. pass. < **μίγνυμι**, “join.”
- 1164 **καταπρολιπών**: “having left”; a *hapax*.
- 1167 **ὄπως**: “when.”
- 1169 **οἰόθεν οἶος**: “completely alone.”
ἐταίρων: dependent on **ἀπάνευθε** (1170).
- 1171 **ἔργαθε**: “prevented (them doing anything further)”; Ep. 2 aor. < **εἶργω**.
- 1174-1175 **πρὸ μὲν . . . σὺν δὲ καί**: “foremost . . . and with him.”
- 1176 **ἀλίωσαν**: Ep. < **ἀλιόω**, “do (something) in vain.”
- 1178 **Ἄουίοιο**: i.e., Boiotian. The Aones, descended from Poseidon’s son Aon, were ancient inhabitants of Boiotia.
Ἔγυγιη: “Ogygian,” synonymous with “ancient.”
- 1179 **Εὐρώπηη**: Europe was Kadmos’ sister, abducted by Zeus disguised as a bull. Kadmos was told to follow a cow until it lay down to rest, at which place he was to sacrifice the animal and found a city (Thebes).
- 1180 **Ἄρητιάδι**: “of Ares.”
ἐπίουρον: “guardian” + dat.
- 1181 **ἐννάσθη**: “he settled”; < **ἐνναίω**.
- 1182 **προηγῆτειραν**: predicative, “(to be) his guide.”
- 1183 **τούς**: sc. **ὀδόντας**.
Τριτωνίς: Athena.
ὑπέκ . . . ἐλάσασα: “having knocked (them) out from.”
- 1184 **ὀμῶς**: “equally.”
φονῆι: Ep. < **φονεύς**, “slayer,” i.e., Kadmos.
- 1186 **γαιγενῆ** = **γηγενῆ**. This form is a *hapax*.

- εἵσατο**: aor. mid. < ἵζω, “settle,” “found.”
- 1187 **Ἄρεος ἀμώοντος**: either gen. absol. or with *δουρί*.
- 1189 **πείρατ’** < *πέιραρ*, “end,” “limit.”
- 1190 **ἐπὶ . . . βάλοιτο**: opt. for subjunct. in past-tense sequence (S 2619).
- 1191 **ἄπωθεν**: “in the distance,” since Kolchis is in the east.
- 1192 **ἐσπέριος**: “in the west.”
- νεάτας . . . ἄκριας**: “furthest peaks.” The Ethiopians were thought to inhabit the far eastern and western boundaries of the world.
- 1194 **παρὰ πείσμασιν**: “beside the stern ropes.”
- 1195 **Ἑλικῆς εὐφεγγέος . . . Ἄρκτου**: “of Helike, the bright Bear.” Helike (Ursa Major) was so named because it revolves around the pole star (see on 746). Some take *εὐφεγγέος* with *Ἑλικῆς*, “bright Helike.” One MS has *εὐφεγγέες*, “bright stars.”
- 1196 **ἔκλιθεν**: 3 pl. 1 aor. pass. < *κλίνω*, “set.”
- πανεύκηλος**: “completely silent,” a *harax*.
- 1197 **ἐρημαίην**: sc. *χώραν* “a deserted place.”
- 1198 **σὺν πᾶσιν χρήεσσι**: “with everything needed.”
- γάρ τ’**: often *τε* adds a generalizing force (GP 528-529), but here it is *metri gratia*.
- 1199 **ἔκτοθι** = *ἐκ*.
- 1200 **ἦνυικε**: Ep. 1 aor. < *φέρω*.
- τὰ δ’**: “the rest (of the supplies).”
- 1201 **ἀλλ(ά)**: resumes the main narrative.
- 1202 **καθαρήσιν**: “clear (of trees),” “open.”
- ὑπεύδιος**: Hellen., “under a clear sky.”
- εἰαμενῆσιν**: “meadow(lands),” locative (S §1531).
- 1203 **ποταμοῖο**: partitive. gen., “in (water from) the river.”
- 1204 **εὐαγέως**: “reverently.”
- θείοιο**: equiv. of *ἱεροῦ* (cf. 165).
- 1205 **ἔσσατο**: Ep. aor. mid. < *ἔννυμι*.
- μέν**: *μέν solitarium* emphasizing the relative pronoun; see on 242.
- 1206 **ἀδινῆς**: “frequent” or “passionate.”
- 1207 **πήχυιον**: “a cubit (long).”
- 1208 **νηήσεν** < *νηέω*, “heap up.”
- σχίζας**: “chopped (pieces of) wood.”
- ἐπὶ δ’**: “and over (it),” also *ἐπὶ δέ* at 1210.

- 1209 **καθύπερθε**: “(down) on top (of the woodpile).”
- 1210 **μιγάδας**: presumably of honey (1036) and milk (1199).
- 1214-1215 **πέριξ . . . δράκοντες**: “terrible snakes amidst oak branches crowned her head all around.”
- 1218 **πίσσα** < τὸ πῖσος, “marshlands.”
κατὰ στίβον: “at her step.”
- 1219 **ἐλειονόμοι**: “marsh-dwelling” (cf. ἔλος, “backwater”), first appears in A.
ποταμηίδες: “of the river,” fem. form found only here and in Nicander. A. combines the two traditional haunts of nymphs.
- 1220 **Ἄμαραντίου**: the Phasis river rose in the Amaranthian Mountains (cf. 2.399-401).
εἰλίσσονται: with *περί*, “circle about,” “dance around.”
- 1222 **ἐντροπαλιζόμενον**: “turning around.”
ᾔφρα: “until,” with indic. states a fact.
- 1225 **ἔστο**: pluperf. pass. < *ἐννυμι* for the more usual *ἔστο* (for *ἦστο*, cf. on 454).
- 1226 **στάδιον**: “stiff,” i.e., that “stands” by itself.
- 1227 **Μίμαντα**: the Giant Mimas was killed in the Phlegraian Plain (see on 234).
- 1228 **τετραφάληρον**: obscure Hom. term, “with four projections (plates? bosses?).”
- 1231 **ἄν** = *ἀνά*, with *νώμα*, “took up and was brandishing”; some take *ἄν* to mean “in the air.”
πολύρρινον: “(made) of many hides,” a *harpax*.
- 1233 **ὄτε**: “since,” “once.”
κάλλιπον = *κατέλιπον*.
- 1234 **τῆλε παρέξ**: “far away.” The Argonauts left Herakles behind in Mysia at the end of Book 1, when he went searching for Hylas.
ἐναντίβιον: adv., “in (hand-to-hand) combat.”
- 1236 **ἔσχε πέλας**: “drove near”; in Hom. *ἔχω* frequently means “guide,” “steer.”
- 1237 **ῥυτήρας**: “reins.”
- 1240 **εἴσι**: habitual or gnomic fut. (S 1914).
- 1241 **ἐμβεβαώς** < *ἐμβαίνω*.
- 1241-1244 Cultic centers of Poseidon are listed: Tainaros (southern tip of the Peloponnesos), Lerna (in the Argolid), Onchestos (in Boiotia, home of the pre-Kadmeian Hyantes), Kelaureia (island

south of Aigina off the eastern tip of the Argolid), Haimonian Petra (in Thessaly), and Geraistos (in Euboeia).

- 1243 **καί τε**: Ep. combination (S 2979, GP 529); sometimes τε is generalizing; here it is filler.
μετά . . . νίσσεται: “goes to.”
- 1245 **ἄγός**: “leader” (note accent).
ἦεν = ἦν. Fränkel’s emendation to ἦεν (< εἶμι) is unnecessary.
- 1246 **ὑποθημοσύνησιν**: “instructions.”
- 1247 **μυδήνας**: For the meaning, see on 1042.
ἀμφεπάλυνεν < ἀμφιπαλύνω, “sprinkle all over,” a *hapax*.
- 1248 **περί**: either adv., “above all” or in tmesis with ἐπάλυνεν understood, “and sprinkled around.”
- 1249 **τευχέων**: gen. with πείρησαν.
βεβημένοι < βιάω, “use force.”
- 1251 **ἀαγές**: predicative, “unbroken” (both alphas are long).
ἐνεσκήκει: pluperf. < ἐνσκέλλω, of wood, “be dry,” “seasoned”; here “remain firm.”
παλάμησιν: “in their hands” (as they tried to bend it).
- 1252 **ἄμοτον**: “implacably,” “unceasingly.”
- 1253 **κόψε** < κόπτω, “smite.”
παρ’ οὐρίαχον: “near the butt-end.”
ἄκωκή: “point,” here “edge.”
- 1254 **ῥαιστήρ ἄκμονος ὥς τε**: “like a hammer from an anvil.”
παλιτυπές: adv., “beaten back,” with ἄλτο (1253), a *hapax*.
- 1255 **ἐλπωρήσιν ἀέθλου**: “expectations for (success in) the contest.”
- 1256 **καὶ δ’**: Hom. “and further” (S 2891).
δύ: aor. < δύω, “enter.”
- 1258 **ἐπερρώσαντο** < ἐπιρρώομαι, “move nimbly.”
περί: either adv., “exceedingly,” or in tmesis with σφριγώσαι < σφριγάω, “swell greatly (with vigor).”
- 1260 **σκαρθμῶ**: “leaping,” “prancing.”
ἐπιχρεμέθων: “whinnying.”
- 1261 **ἐπ’**: “with,” an extension of ἐπί + dat. of attendant circumstances.
- 1262 **ἐπαγαίετο**: See on 470.
- 1263 **μετάρσιον ἴχνος ἔπαλλεν**: lit., “shook a footstep up in the air,” i.e., leapt into the air.
- 1264 **μελίην**: “ashen (spear).”
- 1265 **ζοφεροῖο κατ’ αἰθέρος**: “down from a dark sky.”

- 1266 **μεταπαιφάσσεσθαι**: “flash about,” a *hapax*.
 1267 **μελάντατον**: superlative < μέλας.
 1269 **κληῖσιν**: “rowing benches.”
 1271 **προτέρω**: “further on” from the Argonauts’ point of view.
πέλεν: sc. πεδίου.
ἄστεος ἀντιπέρηθεν: “opposite the city,” i.e., on the south shore of the Phasis.
 1272 **βαλβίδος**: “starting-point.”
ἐπήβολος ἄρματι νύσσα: “the finishing-post to be reached by a chariot.”
 1274 **κηδεμόνες**: “mourners,” “relatives.”
 1275 **τέτμον**: Ep. 2 aor. without pres. tense, “came upon.”
ἄλλων: “as well,” “besides” (S 1272).
 1276 **σκοπέλοισιν**: “headlands” of the north shore of the Phasis, where the city of Kolchis was located.
 1277 **ἐλισσόμενον**: with τόν, “driving back and forth” impatiently, rather than with χείλος, “winding.”

The Contest (1278-1407)

- 1280 **ἀποπροθορών**: 2. aor. < ἀποπροθρόσκω, “leap forth from,” only here and at *Orph. Argo*. 545.
ἄμυδις: “at the same time,” “as well.”
 1281 **θοῶν**: “sharp.”
 1282 **γυμνός**: “without armor” (i.e., a breastplate like Aietes); some take it literally, as in Gr. heroic art or cite Hesiod’s instructions to plow and sow naked (*Op.* 391).
ἄλλα μέν: “in some respects,” i.e., because of his weapons.
 1285 **αὐτόγυου**: See on 232.
ἐπὶ τοῖς: “next to them” (S 1689.2a)
 1286 **χρίμψε . . . κίων**: “went near.”
 1287 **ἀποκάτθετ(ο)**: “laid aside”; for the form, see on 817.
ἐρείσας: “having leaned it against (the spear).”
 1288 **αὐτῇ**: “only,” “alone” (S 1209).
νήριτα: “countless.”
 1289 **ἔκποθεν**: For the meaning, see on 262.
ἀφράστοιο: “invisible,” “hidden.”
 1290 **ἔσκε** = ἦν.
βόαυλα: “ox-stalls,” a *hapax*.
 1291 **λιγνυόεντι**: “sooty,” only here and 2.133.

- 1293-1294 **ὁ τοὺς γε . . . ἐπιόντας:** sc. *μίμνε*, “he awaited them charging (i.e., their charge).”
- 1294 **εὐ̂ διαβάς:** “standing with feet firmly apart.”
ἄ τε: “just as.”
σπιλάς: “a rock (over which waves wash),” in apposition to *πέτρῃ*.
- 1296 **οἶ:** reflexive dat. of advantage (S 1481).
- 1297 **ἐνέπληξαν** < *ἐμπλήσσω*, “strike against,” “fall upon”; here “charge” (+ accus.).
- 1298 **ἀνώχλισαν** < *ἀνοχλίζω*, “heave up” (with their horns); only here, at 1.1167, and Opp. *Hal.* 5.128.
- 1299-1300 **ἐνὶ τρητοῖσιν . . . χαλκῶν:** “(as when) in perforated furnaces (i.e., with holes to let in air) bronze-smiths’ bellows (made) of good leather.”
- 1300 **ἀναμαρμαίρουσιν:** “cause to blaze up,” a *hapax*.
- 1301 **πιμπρᾶσαι:** pres. partic. < *πίμπρημι*, “kindle,” with *φῦσαι*.
ὄτ’ αὖ: “at other times.” For the accent of *ὄτ’*, see on 806.
ἀυτμῆς: “blowing.”
- 1302 **αὐτοῦ:** i.e., the fire.
- 1304 **ὀμάδενν** < *ὀμαδεύω*, “make a din,” i.e., roar.
δήιον: of fire, “consuming.”
αἶθος: neut. first here.
- 1305 **βάλλον:** partic., “striking (him).”
- 1307 **εἶλκεν:** the imperf. stresses the continual effort required.
ὄφρα: See on 1222.
- 1308 **ὀκλάξ:** “on its knees.”
- 1310 **σφήλε** < *σφάλλω*, “trip up,” “bring down.”
γνῦξ ἐπιόντα: “on its knee as it was attacking.” Some edd., following one MS, emend to *ἐριπόντα* (aor. partic. < *ἐρείπω*), “having fallen on its knee.”
- 1311 **ἀποπροβαλῶν:** “having thrown far away,” a *hapax*.
ἔνθα καὶ ἔνθα: perhaps with *ἄμφω ἔχε*, “was holding them both on either side.”
- 1312 **τῇ καὶ τῇ βεβαῶς:** “standing this way and that,” i.e., with feet apart, equiv. of *εὐ̂ διαβάς* (1294).
πεπτηῶτας < *πίπτω*.
- 1313 **ἐλυσθείς:** For the meaning, see on 281.
- 1316 **ἀγχίμολον:** adv., “(coming) near.”
- 1317 **λόφοις:** “(the backs of) their necks.”
μεσσηγύ: “between (the bulls).”

- 1318 **ἰστοβοῆα**: “plow pole.”
- 1318-1319 **θοῆ συνάρασσε κορώνη ζεύγληθεν**: “fastened (it) from (i.e., to) the yoke by its sharp tip.”
- 1319 **τώ**: the Tyndaridai.
- 1321 **γέντο**: “took hold of” (3 sg. aor. of a verb found only in this form).
- 1322 **ἄσχετον**: “unable to be resisted”; cf. 606.
- 1322-1323 **ὑπὸ . . . νύσσειν**: “goaded underneath.”
- 1322-1324 **μέσσας . . . οὐτάζων λαγόνας**: “by pricking the middle of their flanks.”
- 1323 **ἐργατίνης**: “farmer.”
- Πελασγίδι . . . ἀκαίνη**: “a Pelasgian (i.e., Thessalian) goad.”
- 1324 **ἔμπειδον**: adv., “steadily,” with ἐπιθύνεσκεν.
- 1325 **τυκτῆν**: “wrought.”
- ἐχέτλην**: “plow handle.”
- 1326 **εἴως**: Ep. for ἕως, “for a while.”
- 1328 **βυκτάων**: Ep. gen. pl. < βύκτης, “blustering.”
- 1329 **μέγα λαίφος . . . ἐστείλαντο**: “furl their mainsail.”
- 1331 **ὀκριόεσσα**: “rough,” “hard.”
- ἐρείκετο** < ἐρείκω, “shatter,” “split apart.”
- 1332 **ἄροτῆρι**: “plowman.”
- 1333 **ἔσμαράγευν** < σμαραγέω, “crash,” “screech.”
- 1334 **βώλακες . . . ἀνδραχθέες**: “clods of man-burdening size,” i.e., as big as a man could carry.
- 1335 **λαῖον**: “plowshare,” a *harpax*.
- ἐπί**: in tmesis with πίεσας.
- 1336 **ἄρηρομένην**: perf. < ἄρώω, “plow.”
- βῶλον** < ἡ βῶλος, “ground.”
- 1337 **ἐντροπαλιζόμενος**: frequentative, “often turning around.”
- πάρως**: “before (he was finished plowing).”
- 1338 **στάχυς**: lit. “ear of wheat,” i.e., crop.
- 1339 **χηλήσιν** < χήλη, “hoof.”
- 1340 **ἀνομένιο** < ἄνω, “complete,” “draw to a close.”
- 1341 **καλέουσι**: “call for,” i.e., eagerly desire. Some edd. needlessly emend to χατέουσι.
- κεκμηῶτες** < κάμνω, “labor,” “become weary.”
- 1342 **βουλυτόν**: “(time for) unyoking.”
- 1343 **ἄροτῆρι**: i.e., Jason.
- 1345 **διεπτοίησε**: Ep. aor. < διαπτοέω “frighten off,” “shoo.”
- φέβεσθαι**: epex. infin., “to flee.”

- 1346 ὄφρ(α): “so long as.”
 κεινάς: “empty (of).”
- 1350 ἐλαφρά: predicative, “(to make them) nimble.”
- 1351 μαιμώνων: “raging.”
- 1353 ῥέε: it is very unusual to have an imperf. instead of aor. in a simile.
- 1354 ἀνασταχύεσκον: frequentative; for the meaning, see on 1054.
- 1355 φρίξεν: “bristled.”
 περί: adv., “round about.”
- 1356 ἀμφιγύοις: uncertain word, perhaps “pointed at both ends.”
- 1359 νιφετοῖο πεσόντος: gen. absol., “after snow has fallen.”
- 1360 ἄψ: “back again,” i.e., as it was before the snowstorm.
 ἀπὸ . . . ἐκέδασσαν = ἀπο(σ)κεδάννυμι, “scatter away.”
- 1361 φαάνθη: Ep. 1 aor. pass. < φαίνω.
- 1362 τείρα: Ep. pl. of τέρας, “stars.”
- 1363 ἀναλδήσκοντες: “growing up,” only here and Opp. *Cyneg.* 2.397; cf. μεταλδήσκοντας at 414.
- 1366 σόλον: “throwing weight,” i.e., of the size that Ares Enyalios would throw.
- 1367 αἰζηοί: “in their prime.”
 ἄπο: postpositive.
- 1368 χειρί: Richard’s emendation for the MSS’ χεῖρα, which makes no sense.
- 1369 αἰξας: “having sprung forward” to launch it.
- 1370 θαρσαλέως: “confidently,” because he is safely hidden.
- 1371 ἐπιβρομέων: “roaring upon.”
 σπιλάδεσιν: For the meaning, see on 1294.
- 1373 θοοί: “fierce.”
 ἀμφιθορόντες < ἀμφιθρόσσω, “leap around,” a *harax*.
- 1374 βρυχηδόν: “with a roar.”
 ἐδήιον: “went about slaying”; imperf. form peculiar to A. < δηϊόω.
- 1376 ἀνέμοιο κατάικες: “windstorms.”
- 1378 ὀλκὸν ὑπαυγάζων: “trailing a furrow (of light).”
 ἴδωνται: subjunct. in general condition without *κεν*; see on 1267.
- 1381 μίγδην: “indiscriminately.”
- 1382 ἀμώνων < ἀμάω, “reap,” “harvest.”

- 1382-1383 **πολέας μὲν ἔτ' ἐς νηδὺν λαγόνας τε**: “many as far as their belly and flanks.” Since the text makes little sense, edd. since Fränkel have conjectured a lacuna after 1382. The passage would read along the lines of: “he killed many [who were half buried in the earth] as far as their belly and flanks, others rising up (*ἀνέχοντας*) halfway (*ἡμίσεας*).”
- 1384 **γούνων**: Struve’s conjecture for the MSS’ *ῶμων*, which breaks the sequence of rising bodies.
τελλομένους < *τέλλω*, “arising,” “coming into existence.”
- 1386 **ἀγχούροισιν**: “(among) neighbors,” a rare Hellen. word.
- 1387 **γειομόρος**: (Attic *γεωμόρος*), “landowner,” “farmer.”
προτάμονται: “cut down before (harvest).”
- 1388 **μεμαρπώς**: perf. partic. < *μάρπτω*, “seize.”
- 1389 **ῶμόν**: “raw,” i.e., unripe.
- 1390 **τερσήμεναι**: 2. aor. infin. < *τέρσομαι*, “become dry,” i.e., ripen (sc. *στάχυν*).
- 1392 **ἀμάραι**: “(irrigation) trenches.”
- 1393 **τετρηχότα**: Ep. perf. with pass. sense < *ταράσσω*, “stirred up (by the plow)” (see on 276), but Hellen. poets may have associated the word with *τρηχύς*, so that “rough” is also possible.
- 1394 **πρηνεῖς**: predicative, “face down”; sc. *πίπτων*.
ἀγοστῶ: For the meaning, see on 119.
- 1395 **δομήν**: Hellen. equiv. of *δέμας*, “with respect to their bodies.”
- 1396 **ὑπό**: poet., “(from) under” (S 1698a).
- 1397 **προύτυψαν** < *προτύπτω*, here “shot up.”
ἔραζε: “to the earth.”
- 1398 **βριθόμενοι πλαδαροῖσι καρήσιν**: “weighed down by weak heads,” i.e., their heads were too heavy for them to hold up.
ἠρήρειντο: “they leaned over”; pluperf. < *ἐρείδομαι*. The *ὄσσον ἄνω . . . τόσσον ἔραζε* implies that they were doubled over with their feet still in the ground.
- 1399 **που**: “I think”; the narrator intrudes.
τοίως = *οἷως*, “as,” a *hapax*, answered by *ὥς* (1403).
ἄσπετον: either adv., “immensely” or internal accus., “immense (rain).”
- 1400 **φυταλιῆ**: “orchard,” locative.
νεόθρεπτα: “newly grown,” a *hapax*.

- κατημύουσιν** < καταμύω, “nod off”; for pl. verb with neut. pl. subj., see on 1267.
- 1401 **ρίζηθεν**: “at the root,” a *harax*.
- ἀλωήων**: “gardeners.”
- 1403 **κληροῦ σημαντήρα φυτοτρόφον**: “the owner of the land, who grew (them)”; *φυτοτρόφον* is a *harax*.
- 1405 **ἄμμιγα**: “together with.”
- 1406 **ἦ**: “in what way,” “how.”
- ἀντιόωτο**: pres. opt. < ἀντιάομαι, “oppose” + dat.
- 1407 **τῷ**: i.e., Jason; dat. of agent with pluperf. pass. (S 1488).

